

Tirsdag den 18. februar 2014 (D)

1

53. møde

Tirsdag den 18. februar 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 10 [afstemning]:

Forespørgsel til social-, børne- og integrationsministeren om en fatigdomsgrænse.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 06.12.2013. Fremme 10.12.2013. Forhandling 07.02.2014. Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Finn Sørensen (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Zenia Stampe (RV) og Pernille Vig-sø Bagge (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Karin Nødgaard (DF) og Mai Mercado (KF)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om internetdomæner.

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 13.11.2013. 3. omtryk. 1. behandling 21.11.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 06.02.2014).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af postloven. (Ændringer i vilkår for varetagelsen af befordringspligten og præciseringer af lovens anvendelsesområde, post til døren m.v.).

Af transportministeren (Pia Olsen Dyhr).

(Fremsættelse 13.11.2013. 1. behandling 21.11.2013. Betænkning 23.01.2014. 2. behandling 04.02.2014. Tillægsbetænkning 14.02.2014).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 20.11.2013. 1. behandling 28.11.2013. Betænkning 23.01.2014. 2. behandling 30.01.2014).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 08.11.2013. Betænkning 23.01.2014).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven. (Ændret sammensætning af Rådet for Etniske Minoriteter m.v.).

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 11.12.2013. 1. behandling 19.12.2013. Betænkning 04.02.2014. Omtrykt).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Ændring af timefradraget ved arbejdsindtægter).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 21.01.2014. 1. behandling 28.01.2014. Betænkning 05.02.2014).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m.v. (Særlige rettigheder og immuniteter til Palæstinas mission i Danmark).

Af udenrigsministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 30.01.2014).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om scenekunst. (Indførelse af samtidighed i perioderne for egnteateraftaler, præcisering af grundlag for refusionsberettigelse m.v.).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 29.01.2014).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsret. (Visse tilladte anvendelser af forældreløse værker og ændring af aftalelicensbestemmelser vedrørende kabelviderespredning).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 29.01.2014).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Ændring af byggelovens dispensationsbestemmelse i forhold til kravet om etablering af parkeringspladser på egen grund m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen).

(Fremsættelse 05.02.2014).

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om liberalisering af huslejereguleringen.

Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 17.01.2014).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om afvisning m.v. til gennemførelse af direktiv 2008/115/EF om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet) m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 05.02.2014).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om udvisningsreglerne.
Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 20.12.2013).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Finn Sørensen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 48 (Forslag til folketingsbeslutning om fair konkurrence),

Beslutningsforslag nr. B 49 (Forslag til folketingsbeslutning om arbejdstilladelse til EU-/EØS-borgere),

Beslutningsforslag nr. B 50 (Forslag til folketingsbeslutning om målretning af børne- og ungeydelsen) og

Beslutningsforslag nr. B 51 (Forslag til folketingsbeslutning om EU-/EØS-borgernes optjening af dagpengeret).

Desuden af Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF):

Forespørgsel nr. F 17 (Vil ministeren redegøre for, om kontrollen med illegale personer og falske indrejsepapirer i forbindelse med ankomende fly til Københavns Lufthavn fra såvel Schengenlande som ikke-Schengenlande er tilstrækkelig, antallet af kontroller og resultaterne heraf samt redegøre for, hvordan kontrollen vil blive styrket, f.eks. ved flere stikprøvekontroller i Københavns Lufthavn og ved i størst muligt omfang at benytte sig af muligheden for at udstationere danske kontrollører i udenlandske lufthavne?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlemmer af Folketinget Frank Aaen (EL) og Stine Brix (EL) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om, at den endelige behandling af aktstykke 37 af 3. december 2013 om kapitaludvidelse i DONG Energy A/S kan udskydes. (Beslutningsforslag nr. B 30).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 10 [afstemning]:**Forespørgsel til social-, børne- og integrationsministeren om en fattigdomsgrænse.**

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 06.12.2013. Forhandling 07.02.2014. Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Finn Sørensen (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Zenia Stampe (RV) og Pernille Vigsø Bagge (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Karin Nødgaard (DF) og Mai Mercado (KF)).

Kl. 13:01

Afstemning**Formanden:**

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de stillede forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nummer V 17 af Finn Sørensen (EL), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Zenia Stampe (RV) og Pernille Vigsø Bagge (SF), og der kan stemmes nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 56 (S, RV, SF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 17 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nummer V 18 af Karin Nødgaard (DF) og Mai Mercado (KF) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 66:**Forslag til lov om internetdomæner.**

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 13.11.2013. 3. omtryk. 1. behandling 21.11.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 06.02.2014).

Kl. 13:02

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:02

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 106 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 106 (S, V, DF, RV, EL, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0]

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om ændring af postloven. (Ændringer i vilkår for varetagelsen af befordringspligten og præciseringer af lovens anvendelsesområde, post til døren m.v.).

Af transportministeren (Pia Olsen Dyhr).

(Fremsættelse 13.11.2013. 1. behandling 21.11.2013. Betænkning 23.01.2014. 2. behandling 04.02.2014. Tillægsbetænkning 14.02.2014).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så vi går til afstemning.

Kl. 13:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 95 (V, S, DF, RV, SF og KF), imod stemte 13 (EL, LA og Uffe Elbæk (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

på, at der er en fejl i det betækningsbidrag, Venstre har afgivet. I betænkningen står der:

»Derudover er det justitsministerens vurdering, at der foreligger en reel risiko eller en reel mulighed for, at de danske straffebestemmelser om seksuel vold, tvangsægteskab, tvangsaborter og tvangssterilisation omgås, ved at disse aktiviteter bliver rykket til udlandet. Venstre stiller sig tilfreds med svarene og vil tage disse til efterretning.«

Sætningen skulle have lydt:

»Derudover er det justitsministerens vurdering, at der *ikke* foreligger en reel risiko eller en reel mulighed for, at de danske straffebestemmelser om seksuel vold, tvangsægteskab, tvangsaborter og tvangssterilisation omgås, ved at disse aktiviteter bliver rykket til udlandet. Venstre stiller sig tilfreds med svarene og vil tage disse til efterretning.«

Venstre stiller sig med andre ord tilfreds med justitsministerens vurdering af, at der ikke er nogen reel risiko eller reel mulighed, og når det er sagt, stemmer Venstre for forslaget.

Kl. 13:05

Formanden:

Tak for afklaringen. Er der flere, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 94 (V, S, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 20.11.2013. 1. behandling 28.11.2013. Betænkning 23.01.2014. 2. behandling 30.01.2014).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Fru Fatma Øktem som ordfører for Venstre.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Tak. Jeg skal gøre det ganske kort. Grunden til, at jeg tager ordet i dag under tredjebehandlingen, er, at jeg er blevet gjort opmærksom

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 08.11.2013. Betænkning 23.01.2014).

Kl. 13:06

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), tiltrådt af et andet mindretal (V og KF), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 43 (V, EL, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 66 (S, DF, RV, SF og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (DF), tiltrådt af et andet mindretal (V og LA), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 47 (V, DF, LA og KF), imod stemte 61 (S, RV, SF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 97:**Forslag til lov om ændring af integrationsloven. (Ændret sammensætning af Rådet for Etniske Minoriteter m.v.).**

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen). (Fremsættelse 11.12.2013. 1. behandling 19.12.2013. Betænkning 04.02.2014. Omtrykt).

Kl. 13:07

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet – i hvert fald ikke fra talerstolen! – er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:06

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 116:**Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Ændring af timefradraget ved arbejdsindtægter).**

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 21.01.2014. 1. behandling 28.01.2014. Betænkning 05.02.2014).

Kl. 13:08

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 127:**Forslag til lov om ændring af lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m.v. (Særlige rettigheder og immuniteter til Palæstinas mission i Danmark).**

Af udenrigsministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 30.01.2014).

Kl. 13:09

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Søren Pind som Venstres ordfører.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Søren Pind (V):

Så vidt jeg er orienteret, er det den nye udenrigsministers første lovforslag. Tillykke med titlen. Det skal ikke forhindre, at Venstre har nogle bemærkninger til den her sag af måske knap så imødekomende karakterer, i hvert fald til at starte med.

Vi synes ærlig talt godt, at udenrigsministeren kunne have ventet lidt. Vi synes godt, at udenrigsministeren kunne have inddraget de politiske partier i højere grad i arbejdet med det her lovforslag. Vi synes, at en sag af en sådan karakter fortjener en udstrakt hånd og et bredt samarbejde på grund af sagens karakter. Det har der ikke været. Det har i høj grad været en sag, som SF har fremført i den tidlige regering, og som har skullet presses og hastes igennem, og det vil jeg egentlig godt starte med at beklage – det vil jeg godt, fordi vi faktisk ikke er principielt modstandere af forslaget.

Lovforslaget er alternativt – det tror jeg godt man kan sige – og det følger jo af lovforslaget selv, at det ikke er normal praksis, at man giver den form for status til det, vi nu giver det til. Det er man så kommet om ved at lave et særlig lovforslag. Vi havde som sagt gerne været inddraget tættere i udarbejdelsen, bl.a. fordi vi mener, at det her ville være det rigtige tidspunkt at drøfte og forhandle nogle bestemte forhold med det palæstinensiske selvstyre på, bl.a. hvordan og hvorledes man påregner at påtage sig det ansvar, der måtte kom-

me, når den tostatsløsning, som der jo er bredt flertal for i Folketinget, skal etableres, når den kommer til at blive virkelighed.

En af de ting, som optager Venstre meget, er en garanti fra de palæstinensiske selvstyremyndigheder om, at man bl.a. vil modtage danske palæstinensiske flygtninge, når den tid måtte komme. Vi har i offentligheden nævnt, at dette ville være et naturligt krav at rejse, altså at få en tilkendegivelse fra bl.a. den palæstinensiske repræsentation i Danmark om, at dette ville man gøre, men regeringen har indtil nu været afvisende. Mere har vi ikke været involveret i det, det synes vi er en skam.

Det er også vigtigt, at det her selvfølgelig sker afbalanceret. Det er vigtigt, at vi fortsat stiller krav om, at den palæstinensiske side garanterer Israels ret til eksistens, at man står inde for som dansk regering, at dette er et klart og entydigt krav. Derfor er der selvfølgelig en række forhold, som vi vil inddrage i det udvalgsarbejde, som kommer. Vi håber stadig væk, at det kan nås i forhold til det betænkingsbidrag, der skal afgives, altså at man kan etablere et sådant samarbejde med regeringen om disse forhold.

Det betyder selvfølgelig, at vores tilgang til sagen er konstruktiv. Det betyder, at vi egentlig gerne vil dette. Men det betyder også, at hvis regeringen afviser et sådant samarbejde, afviser vores ønsker til disse politiske tilkendegivelser, så vil de tilkendegivelser, Venstre så fremkommer med, selvfølgelig være vores forudsætning, også den dag, der eventuelt måtte komme en borgerlig regering. Så vil det være grundlaget for vores stemmeafgivelse her i Folketingssalen om den her sag.

Der er dem, der vil fremføre, at det her undergraver de fredsforhandlinger, som er i gang – det synes Venstre faktisk ikke. Det er egentlig vores opfattelse, at det i højere grad tjener til at fremme en fredsproces og tjener til at sikre, at parterne forstår, at der er behov for en løsning. Så som sagt går vi konstruktivt ind i arbejdet. Vi er kede af, at vi ikke er blevet involveret tidligere; vi synes, at den nye udenrigsminister måske skulle have siddet lidt længere i stolen, før det blev fremsat, men vi rækker hånden ud til samarbejde og håber, at regeringen tager imod den.

Kl. 13:13

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 13:13

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Pind, om han synes, at 2 ½ år er for hastet. Altså, vi har nu diskuteret den her sag i temmelig lang tid, og den tidligere udenrigsminister har taget nogle små skridt i retning af det her med det helt klare mål, at det her jo så skulle være det mulige endemål, indtil der var tale om en selvstændig stat. Hvis det her er forhastet, hvordan i alverden skal vi så lave politik sammen med Venstre? Så kan vi jo næsten ikke lave noget, uden at det vil blive kaldt forhastet.

Kl. 13:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:14

Søren Pind (V):

Nu gjaldt min appel heller ikke et samarbejde med hr. Christian Juhl fra Enhedslisten; min appel gjaldt et samarbejde med regeringen. Regeringen har ikke involveret os i tilblivelsen af det her lovforslag, og det var sådan set det, vi i al stilfærdighed konstaterede. For der burde sådan set være et behov for et bredt samarbejde om præcis sager af den her karakter i det danske Folketing. Det er jo noget, der helst skal bestå, også selv om et politisk flertal måtte skifte.

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:14

Kl. 13:14

Christian Juhl (EL):

Nu forstod jeg det sådan, at det var hele Folketinget, hr. Pind ville i dialog med, men det er da helt o.k. Hvornår er så det rigtige tidspunkt? Ja, det ved jeg ikke, men hvis forudsætningen for at skulle stemme ja til det her forslag er, at regeringen vil give en garanti for, at palæstinensiske flygtninge i Danmark kan komme tilbage til Palæstina, så bliver det lidt svært at lave en løsning, al den stund at det jo i forhandlingerne netop er til debat, om alle flygtningene kan komme tilbage til Palæstina. Israelerne mener det jo ikke. For det vil betyde, at der stort set ikke er plads til de huse, der skal være der, da der jo er millioner af flygtninge, som skal tilbage. Og derfor er det vel et spørgsmål, som Israel og Palæstina må finde ud af, når de nu i første omgang søger en løsning, en fredsløsning, hvor det indgår.

Kl. 13:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:15

Søren Pind (V):

Der er vi altså ikke enige, i den forstand at vi mener, at det må være selvindlysende, at palæstinensere i Danmark, som har flygtningestatus, naturligvis, hvis der bliver etableret en palæstinensisk stat, igen skal hjem til denne palæstinensiske stat. Og det bør naturligvis ske. Og det bør også så tidligt som overhovedet muligt blive forhandlet på plads med dem, der nu engang måtte repræsentere dem med det ansvar.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mette Gjerskov som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Mette Gjerskov (S):

Tak, formand. Det her forslag handler jo i høj grad om at give regeringen bemyndigelse til, hvad skal man sige, at normalisere forholdet til palæstinenserne. Det er jo sådan, at regler om diplomatiske forbindelser er fastlagt i konventionen om diplomatisk immunitet og den slags, det ligger i Wienerkonventionen, men da Palæstina ikke er anerkendt som en selvstændig stat, er de jo heller ikke omfattet af disse regler.

Så det, man gør i det her lovforslag, er altså, at man bemyndiger regeringen til at indgå en aftale med Palæstina om at få nogle lignende vilkår for den palæstinensiske repræsentation i Danmark, og det synes vi fra Socialdemokratiets side er vældig fornuftigt. Det ligger fuldt ud i forlængelse af den politik, som den her regering har ført i Palæstinaspørgsmålet, altså om en tostatsløsning, men det er jo så vidt muligt også en normalisering af situationen. Det er en anerkendelse af, at palæstinenserne er gået aktivt ind i fredsprocessen, det er et fælles nordisk ønske om, at vi i de nordiske lande nogenlunde behandler palæstinenserne ens, og det ligger så i øvrigt også i forlængelse af FN's beslutning om Palæstinas status.

Så jeg kan kun sige, at jeg da ser frem til at have en dialog med Venstre i udvalget, og det ville jo være lykkeligt, om Venstre også kunne bakke op om det her lovforslag, men samtidig må jeg også sige, at jeg finder lovforslaget både fornuftigt og fuldstændig i tråd med den politik, som den nuværende regering har ført. Tak.

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Søren Espersen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak. Med det her lovforslag er vi i Folketinget – igen – gået i gang med at vedtage en særlov. Jeg havde fået den opfattelse, at Folketinget efterhånden havde lært, at særlove var noget bras og efterlader flere problemer, end de løser. Og sådan spør jeg også det vil gå med den her lov.

Her drejer særloven sig om nogle palæstinensiske selvstyreområder. Problemet er altså bare, at der ikke findes et land, der hedder Palæstina. Det kan jo godt ske, at der en dag kommer en stat, der hedder Palæstina, men den dag er altså ikke kommet endnu. Det, regeringen nu ved en særlov vil gennemføre, er, at vi leger, at der findes et land, der hedder Palæstina. Så selv om Palæstina altså ikke eksisterer, og selv om selvstyreområdet ikke har fastlagte grænser – ja, ingen aner i virkeligheden, hvor de grænser går – og selv om Danmark ikke anerkender, at der er en stat, der hedder Palæstina, så er vi altså her i gang med reelt – om ikke formelt, så reelt – at anerkende en stat, som end ikke har udråbt sig selv som stat.

Dette lovforslag er altså med andre ord diplomatisk noget makværk, skabt af to folkesocialistiske udenrigsministre, hr. Villy Søvndal og hr. Holger K. Nielsen, begge tidligere medlemmer af Boykot Israel-bevægelsen, og det har en udenrigsminister fra Det Radikale Venstre altså nu arvet.

Gennem Danmarks lange diplomatiske historie, som begynder i den tidlige middelalder, har vi som en selvfølge kun haft diplomatiske forbindelser på højeste plan med anerkendte stater. Men kunne således med fuld ret spørge regeringen, om det ikke var på tide at udveksle ambassadører med Katalonien, med Korsika eller med Baskerlandet. Eller hvad med Vestsahara? Jeg har netop i dag fået et brev, hvor man beder om, at Folketinget anerkender Vestsahara som en selvstændig stat. Hvorfor egentlig ikke? Og hvordan mon Spanien og Frankrig og Marokko i øvrigt vil forholde sig til det? Eller, måske mere relevant, hvordan vil regeringen her i Danmark forholde sig til, at eksempelvis USA oprettede diplomatiske forbindelser på højeste plan med Grønland?

Hvis der så endda engang i historien havde været et land, der hed Palæstina, kunne regeringen måske med en vis ret sno sig ud af hele denne diplomatiske misere, men heller ikke det er tilfældet, og det vil den følgende historieundervisning vise.

Fra 1516 til 1917 var hele Mellemøsten Det Osmanniske Imperium. Med i alt dette var det, som vi i dag kalder Israel, Vestbredden, Gaza, Syrien, Libanon, Jordan og tilmed Egypten. Da tyrkerne under første verdenskrig befandt sig på den tabende side, måtte de i 1917 afstå Mellemøsten til sejherrerne. Frankrig fik som mandat Syrien, hvorunder Libanon hørte, samt en del af Irak, mens briterne overtog mandatet Palæstina, som var navnet for det nuværende Israel samt det nuværende Jordan. Frankrig delte Syrien i to: et kristent Libanon og et muslimsk Syrien. Og Storbritannien delte Palæstina i to: Det ene er det nuværende Israel samt Vestbredden og Gaza, og den anden del er Jordan, som blev udskilt som en selvstændig stat i 1922. Mandatet for Restpalæstina udløb den 15. maj 1948. Året før anbefalede FN som bekendt, at det nu stærkt indsnævrede Palæstina skulle deles i to: en jødisk stat og en arabisk stat. Jøderne accepterede delingsplanen, araberne ikke. I stedet kom det til krig, da jøderne udråbte deres stat på det areal, som FN havde anbefalet.

Denne meget blodige krig, som varede et år, ændrede det kort, som FN havde anbefalet, og da der i 1949 blev indgået våbenhvile

mellem parterne, stod hærene på de linjer, som i dag er før 1967-grænserne.

Jeg nævner det for at slå fast, at det var en ren og skær militær tilfældighed, at linjerne netop blev trukket dér. Der var altså intet som helst historisk eller traditionsbundet eller geografisk logisk ved disse før 1967-grænser. Og der var i øvrigt ingen, som i årene mellem 1949 og 1967 betragtede det som palæstinensisk land eller hævdede, at det var palæstinensisk land. I de år var området en integreret del af Jordan.

Så jeg vil altså spørge regeringen, specifikt udenrigsministeren: Inden for hvilke grænser ligger det her splinternye land, som man nu ved en særlov agter at give fuld diplomatisk anerkendelse? Findes der faste og anerkendte grænser i landet, og i bekræftende fald, hvilke grænser gælder? Er det 1917-grænserne, 1922-grænserne, eller er det grænserne fra 1947, 1949, 1956, 1967, 1973, 1979 eller 2006, eller hvad? Jeg formoder, at udenrigsministeren har et godt svar på det spørgsmål.

Tilbage for mig bliver at konstatere, at Dansk Folkeparti vil modsatte sig lovforslaget og agter at stemme imod ved lovforslagets endelige vedtagelse.

Kl. 13:23

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 13:23

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg har et spørgsmål til hr. Søren Espersen. Jeg er altid glad for at få en historisk belæring. Jeg vil godt høre hr. Søren Espersen, om vi skal bede israelerne om at trække sig hjem, indtil grænserne er på plads, for ellers kan vi ikke definere den israelske stat. Hvis grænsen mellem Israel og Palæstina ikke er defineret, har vi da et problem ved at have givet fulde demokratiske rettigheder til Israel i Danmark. Det er den ene ting.

Den anden ting er, om der er tale om fuld anerkendelse af Palæstina som stat, hvis man godkender det her? Mener hr. Søren Espersen, at der er tale om fuld anerkendelse af den palæstinensiske stat?

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Søren Espersen (DF):

Først vil jeg sige om det sidste, at nej, det er der jo ikke tale om, men det her er en udveksling af ambassadører på allerhøjeste plan. Vi diskuterer jo, hvorvidt man skal lave særlove for på en måde at anerkende en ikkeeksisterende stat, som ikke har udråbt sig selv – det har den jo heller ikke. Det er derfor, jeg synes, det er så relevant at pege på de andre eksempler, der er på steder, som vi også bare kunne skride til anerkendelse af.

Vi skal være meget varsomme med at oprette forbindelser på ambassadørniveau. Det mener jeg i høj grad man skal. Det er noget, man tager meget alvorligt, for det er et kæmpe privilegium, man får, og det skal ikke gøres på den her sådan lidt halvkvædede måde. Enten anerkender man et land, ellers også gør man ikke.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:24

Christian Juhl (EL):

Det er Danmark jo ikke alene om. I f.eks. OSCE, som jeg lige har besøgt, i sidste uge til Wienmødet, er det sådan, at Palæstina nu er

ligeværdig i forhold til Israel, altså man deltager som ikkemedlem, altså man er ikke medlem af OSCE, det er Israel heller ikke, men de er nabostater, og derfor deltager de i forhandlingerne og i debatterne i OSCE. Og der har man jo taget konsekvensen af FN-beslutningen om at opgradere Palæstinas status.

Spørgsmålet drejer sig egentlig om Grønland. Man har jo netop meddelt, at man vil orientere sig ud i verden og ikke kun ind mod Danmark, fordi man netop siger, at på et tidspunkt vil man blive selvstændig. Man vil i hvert fald have muligheden for det. Ser hr. Søren Espersen noget som helst problem i, at Grønland har tætte kontakter til f.eks. USA, Canada eller for den sags skyld Alaska eller Mellemamerika eller Norge eller et hvilket som helst andet land?

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Søren Espersen (DF):

Ja, hvis der er tale om udveksling af ambassadører på det højeste niveau, så ser jeg i høj grad et problem i det. Grønland skal ikke føre udenrigspolitik før det øjeblik, hvor Grønland bliver selvstændigt. I øvrigt vil jeg sige om de andre ting, som hr. Christian Juhl nævner, at hvad de gør i andre lande, sådan set ikke er det, vi skal beskæftige os med lige nu. Altså, vi skal bestemme, hvad Danmark vil, og vi fører formodentlig stadig væk vores suveræne og selvstændige udenrigspolitik.

Kl. 13:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Camilla Hersom som radikal ordfører.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Dette er mit første forslag som ny udenrigsordfører for Radikale Venstre, og jeg og mit parti synes, at det er et glædeligt forslag. Vi synes, det er et vigtigt forslag og et forslag, der peger i den rigtige retning.

Som flere af ordførerne, der tidligere har haft ordet, har været ind på, er det jo et lovforslag, der i sin essens omfatter, at den palæstinensiske mission i Danmark får rettigheder og immunitet, der svarer til de rettigheder, som andre diplomatiske repræsentationer tildeles. Lovforslaget er dermed et udtryk for en styrkelse af den palæstinensiske mission i Danmark, og tilsvarende skridt er som bekendt taget eller undervejs i flere af de andre nordiske lande.

I Radikale Venstre hilser vi forslaget velkommen. Palæstina er endnu ikke i en situation, hvor Palæstina kan anerkendes som stat. Men derfor er det vigtigt alligevel at holde sig målet om en egentlig statsdannelse for øje. Det er jo baggrunden for, at Danmark stemte ja til Palæstinas opgraderede status i FN i november 2012. Det er også baggrunden for det lovforslag, vi behandler i dag. Det er vores overbevisning, at den støtte, der ligger i disse tiltag, vil styrke forhandlingerne om en tostatsløsning.

Radikale Venstre kan derfor støtte lovforslaget i dets helhed.

Kl. 13:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Steen Gade som ordfører for SF.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Også SF kan fuldt ud støtte det her forslag. Jeg er glad for det. Jeg synes, det er et helt nødvendigt forslag. Det handler jo så om opgra-

dering af den palæstinensiske repræsentations position her i landet. Det synes jeg vi har brug for. Egentlig har Palæstina ikke nødvendigvis brug for det – det har man nok også – men vi har brug for at opgradere Palæstinas repræsentations status.

Det, Folketinget gør, når vi vedtager det her forslag, er samtidig at give samtykke til den aftale, der er indgået mellem Danmark og Palæstina den 14. januar i år. Den aftale opfatter jeg som en naturlig del af, at vi jo også har drøftet det her med vores nordiske kollegaer, og vi ved, at Finland er i gang med samme proces, vi ved, at Sverige gjorde det samme i 2012, og den er trådt i kraft i juni 2013, og vi ved, at Norge har lavet en lignende aftale. Så man kan jo sådan set sige, at vi nu kommer på plads med de andre nordiske lande, så vi står samlet om den her opgradering.

Så synes jeg også, jeg har lyst til at sige, at det jo også for mig at se er en videreførsel af den vedtagelse, som Danmark har stemt for i FN's generalforsamlingsresolution fra 2012, hvor Palæstina fik en opgradering af sin status i FN. Dermed er det jo en videreførsel og, hvad skal vi sige, en gennemførsel af to tidligere udenrigsministres store arbejde på det her område. Det er to tidligere udenrigsministre fra SF.

Nu siger jeg tillykke til den nye udenrigsminister, som får lov til forhåbentlig at få det her vedtaget til gavn for Danmark. Den danske position er også et af vores mange, men, tror jeg, vigtige bidrag til at fremme fredsprocessen i Mellemøsten.

Jeg synes sådan set, at det med at skabe tvivl om, hvorvidt det palæstinensiske selvstyre arbejder inden for en ramme, hvor man vil garantere staten Israels eksistens, er malplaceret i den her sammenhæng.

Kl. 13:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Juhl som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Det lovforslag, der ligger foran os nu, er et godt skridt på vejen mod fuld anerkendelse af Palæstina. Det er et lille skridt, ligesom de tidligere skridt har været det, også da det blev ændret. Der var nogle, der spurgte: Hvorfor pokker ændre navnet fra palæstinenserne repræsentation til Palæstinas repræsentation? Der kan jeg med stolthed fortælle, at det er, fordi vi anerkender, at Palæstina er på vej til at blive en selvstændig stat, og at vi vil understøtte det i Danmark. Det er et klart signal fra Danmark om det. Sådan opfatter jeg også det her, nemlig at det er endnu et skridt mod det. Vi mangler lige, at de får lov til at aflevere akkreditiverne til dronningen. Det får de ikke i den her omgang, og derfor er det jo ikke en fuld anerkendelse af staten, vi giver i dag.

Jeg mener også, at der ligger en meget, meget klart signalgivning til f.eks. Israel og deres forhandlinger om, at vi anerkender palæstinenserne ret til en stat, at vi vil arbejde aktivt for det, og at vi også vil styrke samarbejdet med dem. Jeg lagde godt mærke til debatten i sidste uge om en vis persons besøg i Palæstina. Jeg synes, det er særdeles fornuftigt, at vi orienterer os også mod de områder og de folk, som endnu ikke har en selvstændig stat; at vi undersøger det og har en dialog med dem.

Jeg synes, at vi skal arbejde videre ad den vej, og jeg håber, at vi i en snarlig fremtid kan gøre det, at vi anerkender Palæstina som en selvstændig stat, og at vi vil behandle dem som sådan, uanset om grænserne måske ikke er helt på plads på det tidspunkt. Det er en naturlig følge af vores stilling i FN, OSCE og andre internationale organisationer, og det er jo en perlerække af internationale organisationer, der efterhånden tager den her retning mod at understøtte palæstinenserne ret. Det har også, som andre ordførere har peget på, været lang tid undervejs, i rigtig, rigtig mange år, og jeg synes bestemt

ikke, at det her er for tidligt. Hvis det ikke er det rigtige tidspunkt, er det, fordi det har taget for lang tid.

Jeg glæder mig som sagt til, at vi kan få vedtaget det her. Vi vil stemme for forslaget.

Kl. 13:33

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mette Bock som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

I Liberal Alliance betragter vi det her lovforslag som et lillebitte led i den meget smertefulde fødselsproces, som forhåbentlig er undervejs til at blive tilendebragt. Man kan sige, at der er taget mange små skridt undervejs, og at fødslen undervejs også har været gået i stå i temmelig lange perioder. Der har været mange kriser. Men vi fik en opgradering med hensyn til deres FN-status. Det var et lille skridt. Vi havde her i Folketingssalen for ikke så lang tid siden en debat, hvor alle bortset fra Dansk Folkeparti var enige, og nu kommer som et naturligt skridt videre og i forlængelse af den holdning, som de fleste politiske partier har her i Danmark, det her lovforslag.

Derfor er vi sådan set positivt indstillet over for det fra Liberal Alliances side. Vi ser også frem til, at vi skal have en udvalgsbehandling. Der er nemlig visse ting, som vi godt vil have yderligere belyst. Men vi synes, at det er et nødvendigt og positivt skridt.

Så kan jeg ikke undlade at komme med en lille bemærkning til hr. Søren Espersen. Jeg har for så vidt et langt stykke ad vejen stor sympati for det forsvar for Israel og det israelske folk, som Dansk Folkeparti og hr. Søren Espersen konsekvent giver udtryk for. Men en løsning for det israelske folk forudsætter jo også en løsning for det palæstinensiske folk, og jeg savner af og til i hr. Søren Espersens begavede og belæste indlæg også at høre, hvad Dansk Folkepartis forslag egentlig er til, hvordan vi også løser det her for det palæstinensiske folk – vel vidende at en samlet løsning jo ikke findes, før der er en løsning for begge folk. Det var bare en lille opfordring, men den debat kan vi tage en anden gang.

Kl. 13:35

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Lene Espersen som konservativ ordfører.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Lene Espersen (KF):

For Det Konservative Folkeparti har mellemøstpolitikken altid hvilet på det princip, at man skulle kunne gå på to ben. Der skal både tages et hensyn til staten Israels legitime ret til at kunne eksistere, også i fredelig samdrægtighed med sine naboer, og på den anden side et ønske om at give palæstinenserne en mulighed for at få deres egen stat og egne muligheder for frit at udleve deres liv. Det har altid præget vores tilgang til mellemøstpolitikken, uanset hvem der har siddet i udenrigsministerstolen, og uanset hvad vi ellers har diskuteret. Det er også med de briller på, at jeg nu vil komme med et par lidt krasse kommentarer til det forslag i forbindelse med særloven, der her fremsættes.

Regeringen fremsætter jo i forbindelse med særloven et forslag, hvis formål er at give Palæstinas mission i Danmark, missionspersonale samt familiemedlemmer tilhørende personalet husstandsrettigheder og immuniteter i et omfang, der svarer til de rettigheder og immuniteter, der tilkommer diplomatiske repræsentationer her i landet. Der er i dag ikke hjemmel til at give den slags rettigheder til personale, der ikke kommer fra en anerkendt stat eller en international organisation eller institution. Og selv om vi altså er enige i, at det er klart, at man på tidspunkter skal støtte palæstinenserne kamp – der-

for støttede vi også det ønske, der var omkring at kunne blive medlem af UNESCO, og var enige om, at man skal støtte præsident Abbas' meget, meget inkarnerede og meget målrettede forsøg på at se, om ikke man kan få skabt fremskridt – så mener vi ikke, at timingen med det her lovforslag overhovedet er godt. Lige nu forhandler udenrigsminister Kerry med de stridende parter, og vi synes altså, det er meget problematisk, at man på den baggrund kommer løbende med et lovforslag på nuværende tidspunkt.

Jeg vil gerne sige, at vi for det første altså har en stor skepsis over for særlove, og vi synes, man skal være yderst tilbageholdende med at anvende dem. Endnu værre bliver det så, når man så læser lovforslaget, for for mig at se er der ikke noget behov for absolut at tvinge lovforslaget igennem Folketinget nu. Der står i lovforslaget, at man har truffet beslutning om at gøre det sammen med Finland, men det er da ikke noget argument. Det kunne lige passe, at finnerne sagde: Vi gør det, fordi vi har truffet beslutning om at gøre det med Danmark. Så er det lidt ligesom to børn, der kommer rendende ind hos mor og far for at få lov til et eller andet. Jeg synes, der skal helt andre argumenter på bordet, og jeg vil i hvert fald sige, at jeg ikke ser nogen argumenter for, at det lovforslag skal fremsættes nu. Jeg synes også, at det er selvmodsigende, at man på den ene side erkender, at der ikke er nogen selvstændig stat, men på den anden side også gerne vil lade, som om der alligevel er det.

Endelig vil jeg også gerne sige, at jeg egentlig altid har betragtet Danmark som et land, der lå i midterfeltet i EU, når det gjaldt mellemøstproblematikken. Vi var ikke på den fløj, der kun tog side for den palæstinensiske side, vi var heller ikke på den fløj, der valgte at forsvare staten Israels synspunkter uanset hvad, nej, vi var i midten, og vi sagde, at hvis der skal være fred i Mellemøsten, skal man stille krav til begge parter. Derfor vil jeg sige, at vi ikke synes, det her lovforslag er timet godt, det kommer på et rigtig dårligt tidspunkt, og vi ser ikke nogen argumenter for det, og derfor kan vi på det foreliggende grundlag heller ikke støtte det.

Kl. 13:38

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 13:38

Christian Juhl (EL):

Tak. Det bliver understreget, at det er en særlov. Det er det jo også, og det er da i særdeleshed også en særlig situation, som palæstinenserne efterhånden har været i i rigtig, rigtig mange år.

Mener ordføreren ikke, at den her beslutning er en naturlig følge af den beslutning, som hele Folketinget – med undtagelse af hr. Søren Espersen – tog den 21. januar i år, hvor vi præciserede, hvordan det danske Folketing ser på Palæstinas situation? Og regeringen uddybede sine synspunkter netop i samme debat.

Kl. 13:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:39

Lene Espersen (KF):

Nej, det gør jeg ikke.

Kl. 13:39

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:39

Christian Juhl (EL):

Tak for et kort svar. Så vil jeg gerne spørge: Når ordføreren siger, at Folketinget tvinges til at vedtage det her lovforslag, er det så ikke li-

ge i overkanten? Jeg mener: Vi har da alle sammen vores frie ret til at trykke på både den røde, den grønne og den gule knap, når vi skal til at stemme og tage stilling til selve forslaget?

Kl. 13:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:39

Lene Espersen (KF):

Det, jeg sagde, vil jeg sige til hr. Christian Juhl, var, at der er tale om en særlov. Jeg har det principielle synspunkt – og det har Det Konservative Folkeparti – at man skal være yderst, yderst tilbageholdende med at fremsætte lovforslag til særlove, og der er ikke noget tvungende behov for, at det absolut skal igennem Folketinget nu.

Jeg synes, at det timingsmæssigt er utrolig dårligt tilrettelagt at komme med forslaget nu. Det var noget andet, hvis der var blevet lavet en fredsløsning på Mellemøstkonflikten og der var tale om, at der kom en palæstinensisk stat; så kunne jeg forstå det. Men jeg kan ikke se, hvorfor det lovforslag skal komme nu, og derfor kan vi ikke støtte det.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til ordføreren. Udenrigsministeren.

Kl. 13:40

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Mange tak for det, og tak for en god debat og for den opbakning, som lovforslaget har fået her under førstebehandlingen i salen, og også tak for de mange venlige bemærkninger. Det er ganske rigtigt mit første lovforslag som udenrigsminister, og det er jeg glad for.

Lovforslaget vil, som flere har været inde på, jo give hjemmel til, at Palæstinas mission i Danmark og missionens personale samt familiemedlemmer tilhørende personales husstand kan indrømmes rettigheder og immuniteter i et omfang, der svarer til de rettigheder og immuniteter, der tilkommer diplomatiske repræsentationer her i landet.

Jeg vil gerne understrege, at Danmark med denne beslutning om opgradering *ikke* har anerkendt Palæstina som stat. For regeringen og et meget bredt flertal i Folketinget hænger en anerkendelse uløseligt sammen med en forhandlet tostatsløsning mellem Israel og Palæstina. Det har regeringen ofte gjort klart over for palæstinenserne, og senest gjorde den tidligere udenrigsminister det den 14. januar i forbindelse med underskrivelsen af aftalen om Palæstinas missions status. Alle Tingets udenrigsordførere var som bekendt indbudt til denne begivenhed, og den danske tilgang svarer til, hvordan de andre nordiske og en række øvrige europæiske lande har grebet sagen an.

Så har jeg et par kommentarer til de mere partispecifikke bemærkninger, der har været. Til Venstre, der godt kunne have ønsket sig en udstrakt hånd, vil jeg gerne i al stilfærdighed sige, at sagen dog har været diskuteret siden maj. Jeg forstår, at der har været et samråd den 16. maj med en række skriftlige spørgsmål og besvarelser i forlængelse af det, og det har været forberedt i løbet af efteråret. Men det skal nu ikke skille os ad, fordi det er klart, at regeringen ikke har noget andet ønske end at tage en dialog og tage imod den udstrakte hånd, som hr. Søren Pind gav.

Jeg kan ikke sådan på forhånd garantere, at vi kan imødekomme alle Venstres ønsker, i forhold til hvad vi skal stille af betingelser og krav osv., fordi hele ideen med det her – og det er også en kommentar til nogle af de andre bemærkninger, der har været – jo er at skabe et bedre grundlag for at kunne tage nogle af de her drøftelser, end vi har i dag. Men jeg synes da bestemt, at vi skal tale om mulighederne for at lave et fælles betækningsbidrag. Lad os se på det, og kan vi

ikke komme hele vejen i mål, kan det være, at vi kan komme halvvejs i mål. Lad os se på det.

Så nævner hr. Søren Espersen fra Dansk Folkeparti, hvad det egentlig er for nogle grænser, vi forhandler ud fra her i dag, hvad det er for en palæstinensisk stat, vi snakker om. Der er jo ikke et Palæstina. Det må jeg give hr. Søren Espersen ret i, som jeg også lige har sagt. Det her er jo ikke anerkendelse af en egentlig stat. Der pågår jo forhandling om, hvordan grænsedragningen skal være. Som også hr. Christian Juhl var inde på, kunne man på samme måde sige, at der ikke foreligger en israelsk stat med endelig faste grænser. Det er først fastlagt, når forhandlingerne er færdige.

Men det, vi gør her, svarer jo meget til den opgradering af Palæstinas status i FN, der blev foretaget den 29. november 2012 til ikke-medlemsobservatørstat. Dermed kan man sige, at Danmarks anvendelse af betegnelsen Palæstina er helt i overensstemmelse med betegnelsen i den resolution, som FN's Generalforsamling vedtog med meget stort flertal – 138 lande, der stemte for, 41 lande afstod fra at stemme, og 9 lande stemte imod.

Det er som sagt ikke udtryk for en anerkendelse af en palæstinensisk stat, men regeringens offentligt kendte politik er her, at anerkendelsen vil blive en konsekvens af en forhandlet tostatsløsning mellem Israel og Palæstina. Men i den her aftale afspejler betegnelsen Palæstina den danske stemmeafgivning og det internationale samfunds beslutning i november 2012, og på den måde synes jeg sådan set, at det hviler på et rimeligt konsistent grundlag.

Tak til både Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Enhedslisten for at støtte aftalen, og også tak til Liberal Alliance. Jeg er meget enig i, at det har været et smertefuldt fødselsproces. Vi håber, vi kan komme med et lillebidte bidrag her og opfatter det også som et naturligt videre skridt, og jeg vil se frem til at svare på de spørgsmål, som Liberal Alliance måtte have i forbindelse med lovbehandlingen.

Så kom der et lidt krast indlæg, synes jeg, fra De Konservative her til sidst, der synes, at det både er dårlig timing og en dårlig særlov, og som i det hele taget savner gode argumenter for overhovedet at tage det her skridt på nuværende tidspunkt. Som sagt er det jo en proces, der har været undervejs længe. Vi er helt på bølgelængde med de nordiske lande og en lang række andre europæiske lande, som også tilhører det midterspor, som De Konservative taler om.

Jeg synes egentlig, at det at forbedre mulighederne for at føre en konstruktiv og også til tider kritisk dialog med det palæstinensiske selvstyre sådan set kun giver god mening. Det synes jeg ikke er udtryk for dårlig timing. Det er jo rigtigt, at der pågår forhandlinger, men der kunne man fristes til at sige, at det har der godt nok gjort i mange, mange år i forskelligt regi og forskellige konstellationer, og det har jo ikke forhindret, at vi løbende har taget – i øvrigt også den tidligere regering – små skridt for at forbedre dialogen med både det palæstinensiske selvstyre og Israel. Så jeg synes ikke, at det er udtryk for sådan en meget ubalanceret tilgang, at man nu også tager dette skridt.

Men ligesom med Venstre tager jeg meget gerne en dialog med De Konservative og hører, om der kan gøres noget for at betrygge De Konservative i, at det her er en del af en balanceret tilgang i forhold til et eventuelt betækningsbidrag og opfordrer selvfølgelig også den konservative ordfører til at stille alle de spørgsmål, der måtte være i den forbindelse.

Kl. 13:46

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger fra Søren Espersen og Lene Espersen. Først er det Søren Espersen.

Kl. 13:46

Kl. 13:48

Søren Espersen (DF):

Tak. Lige inden jeg stiller mit spørgsmål til udenrigsministeren, vil jeg lidt usædvanligt prøve at besvare det, som fru Mette Bock spurgte om, altså hvad der egentlig var vores mellemøstpolitik. Jamen min og vores mellemøstpolitik er, at alt det, israelerne og palæstinenserne kan blive enige om, går vi ind for. Det er egentlig meget let. Der er gud ske tak og lov en masse samarbejde, der foregår på tværs af grænserne i alle mulige sammenhænge – kulturelle og sportslige osv. Så der foregår egentlig masser af ting, der er positive, men vi hører bare næsten aldrig om dem. Det er ærgerligt.

Så til mit spørgsmål til udenrigsministeren: Hvordan har Israels reaktion på, at regeringen vil fremsætte det her lovforslag, været? Har ministeren selv haft nogen kontakt, og hvad har man sagt fra israelsk side?

Kl. 13:47

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:47

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg har ikke personligt haft kontakt med Israel, men vi har selvfølgelig orienteret Israel om det her i flere omgange, og jeg er ikke bekendt med, at det har afstedkommet større reaktioner fra Israels side.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 13:47

Søren Espersen (DF):

Jamen jeg vil så gerne bede udenrigsministeren om at spørge Israel, altså spørge den israelske ambassadør om, hvordan man ser på det her, og så måske lade det tilgå Udenrigsudvalget i et svar. Tak.

Kl. 13:47

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:47

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Som sagt har vi orienteret Israel om de her skridt, og jeg er sikker på, at hvis man ønsker en kommentar fra Israel til det her spørgsmål, kan man få det, hvis man spørger.

Kl. 13:48

Formanden:

Fru Lene Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Lene Espersen (KF):

Jeg reagerer lidt på udenrigsministerens bemærkning om, at Danmark med det her skridt har placeret sig i midterfeltet af EU-lande. Altså, mig bekendt er der tale om, at det alene er Danmark og Finland, der opgraderer palæstinenserne mission i de to pågældende lande. Men vil udenrigsministeren uddybe, om der er andre EU-lande, der påtænker at gå den samme vej som Danmark og dermed komme til at være i det såkaldte midterfelt, som udenrigsministeren nævner Danmark er i med det her lovinitiativ?

Kl. 13:48

Formanden:

Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Det vil jeg meget gerne. Der er stillet et spørgsmål af Hr. Søren Pind, spørgsmål 99 til Udenrigsudvalget, som jeg kan henvise til. Jeg har det med her, så jeg kan lige ganske kort sige, at der er en gruppe af lande, som faktisk indrømmer rettigheder og immuniteter til palæstinensiske missioner helt i medfør af Wienerkonventionen. Det er landene i kategori 1, nemlig Polen, Tjekkiet, Østrig, Rumænien, Grækenland og Cypern. Så er der landene i kategori 2, som er lande, der gør det, vi gør nu, altså lande, der indrømme rettigheder og immuniteter i et omfang, der svarer til de rettigheder, som tilkommer diplomatiske repræsentationer, og i den gruppe er Bulgarien, Frankrig, Ungarn, Sverige, Slovakiet, Italien, Portugal, Slovenien og Malta. Og så er der kategori 3, som er lande, som giver nogle rettigheder og/eller immuniteter og påtænker en opgradering af den status, og det er Luxembourg, Finland og Danmark. Endelig er der en mindre kategori – kategori 4 – der giver *nogle* rettigheder og ikke påtænker en opgradering. Det er Irland, Storbritannien, Spanien, Holland, Tyskland og Belgien. Så jeg synes godt, man kan tillade sig at sige, at vi ligger nogenlunde i midterfeltet.

Kl. 13:49

Formanden:

Fru Lene Espersen.

Kl. 13:49

Lene Espersen (KF):

Det var lige præcis derfor, jeg stillede udenrigsministeren spørgsmålet, for jeg kender også det svar. Og der er jo ikke andre lande end Danmark og Finland, der påtænker ensidigt at rykke i retning af en mere propalæstinensisk status. Så det var faktisk derfor, jeg stillede spørgsmålet, men nu har udenrigsministeren selv svaret på det, og svaret er entydigt: Der er ikke tale om, at hele mellemgruppen af EU-lande nu sammen rykker i en retning. Der er tale om, at Danmark og Finland nu ensidigt bevæger sig i en mere propalæstinensisk retning end den, man har fulgt tidligere, og jeg vil bare sige, at det beklager jeg, for jeg synes, at den tobenede tilgang til mellemøststrategien er den rigtige.

Kl. 13:50

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:50

Udenrigsministeren (Martin Lidegaard):

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvilke lande der kan siges at tilhøre midtergruppen. Men jeg kan i hvert fald konstatere, at når Danmark og Finland har gjort det her, er der altså 22 af de 28 EU-lande, som har taget det skridt, og 6, der ikke har.

Kl. 13:50

Formanden:

Tak til udenrigsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om scenekunst. (Indførelse af samtidighed i perioderne for egnsteateraftaler, præcisering af grundlag for refusionsberettigelse m.v.).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 29.01.2014).

Kl. 13:51

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Eyvind Vesselbo som Venstres ordfører.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til kulturministeren for nogle gode, konstruktive forhandlinger om det her lovforslag, som har betydet, at vi er nået frem til noget, som er til gavn for dansk teatervirksomhed.

Det er jo en justering, kan man sige, af egnsteaterloven, vi taler om her, og jeg synes, at nogle af alle de elementer, der er kommet med her, gør, at vi i hvert fald er med til at sikre det, som er så vigtigt, nemlig at vi har et bredt og godt teaterliv rundtom i landet, for der er egnsteatrene jo en meget vigtig brik. Det gælder om at sikre, at egnsteatrene kan få de bedst mulige vilkår, sådan at folk rundtomkring i landet kan komme ud og nyde de teateroplevelser, som jo er en del af fundamentet i vores kulturpolitik i Danmark.

Det, som er vigtigt, og som jo også er en del af det her lovforslag, er, at egnsteatrene ligesom har en sikring af den økonomi, som de arbejder med, ikke bare i 1 år, men også i 4 år. Det er det, som det her lægger op til: en periode på 4 år, hvor man har grundlaget for den økonomi, som det enkelte egnsteater skal stå for. Men det er også vigtigt, at den økonomi så spiller ind sammen med den økonomi, som bliver afsat på finansloven og rundtom i kommunerne til de her egnsteatre. Det er netop det, der er vigtigt her: at det samspil bliver der en meget større mulighed for at styre, fordi man får en 4-årig periode til at styre økonomien. Det er det ene punkt.

Det andet punkt er, at det er vigtigt, at det, der spilles på egnsteatrene, når nu egnsteatrene skal godkendes som egnsteatre, også er professionelt produceret teater. Det nytter jo ikke, at man bare siger, at nu har vi et egnsteater, og så får vi noget støtte, og det så ikke er professionelt produceret teater, der foregår på det enkelte egnsteater. Det, som det her lovforslag tydeliggør, er, at for at blive godkendt som professionelt produceret teater skal der være en afgrænsning af, en definition af og en godkendelse af, hvad der er professionelt produceret teater. Der er altså ikke bare en økonomi, der skal godkendes, men også at det, der foregår på teatret, er professionelt produceret teater. Det betyder jo ikke, at teatret ikke kan lave andre ting, men i godkendelsen som egnsteater ligger alene det, der er professionelt produceret teater, sådan at man støtter det professionelt producerede teater med den støtte, der er. Dermed kan teatret jo også udmærket have en masse andre aktiviteter, som indgår i den samlede økonomi, men det er altså ikke det, som teatret bliver godkendt som egnsteater på.

Et sidste punkt – i første omgang her – er, at det jo er vigtigt, at de penge, der bliver givet til teater, også går til teaterudfoldelse. Der har jo, kan man konstatere, hvis man ser tilbage i tiden, været mange diskussioner om de penge, der blev brugt på huslejer, altså huslejeudgifter, og man har strammet og gjort ved igennem mange år. Men nu bliver det helt klart fastlagt her, at man kun må have maksimalt 15 pct. i husleje af det samlede offentlige tilskud. Det er en fornuftig disposition. Der er så bare lige den hage, når vi laver den her

lov nu – og det er det, vi har fået præciseret i lovgivningen – at der jo er nogle, som allerede her tidligere har lavet nogle aftaler, som rækker nogle år frem i tiden med en fastsat husleje. Det er klart, at dem må vi jo ikke svigte i den her sammenhæng. Derfor er der lavet en dispensationsmulighed, og hvis ikke Statens Kunstråds Scenekunstudvalg – eller hvad det nu er kommet til at hedde – vil dispensere, så er der nu en mulighed for, at der kan være en 4-årig overgangsordning for de teatre, der allerede har indgået en langsigtet aftale omkring husleje. Det er jo en rimelig ordning, så vi sikrer os, at der ikke er nogen teatre, som skal lukkes, på grund af at de har disponeret uden at vide, hvad der ville ske i fremtiden med lovgivningen.

Så med de her ord kan jeg bare sige, at Venstre støtter forslaget.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Jeg vil gerne have lov til at knytte nogle bemærkninger til hovedpunkterne i lovforslaget.

Med lovforslaget indføres samtidighed, hvilket bevirker, at alle egnsteatre indgår 4-årige driftsaftaler med kommunerne samtidig. Derigennem vil antallet af egnsteatre i refusionsordningen og størrelsen af det kommunale driftstilskud ligge fast for 4 år ad gangen. Det skaber sikkerhed for størrelsen af den statslige refusionsprocent af kommunernes udgifter til teatre i hele den 4-årige aftaleperiode. Det skal sikre stabilitet for kommunerne såvel som for egnsteatrene, hvilket er vigtigt.

Lovforslaget indebærer også, at det tydeligt og præcist skal defineres, hvad der skal til, for at et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater. Statens Kunstråd har i den gældende ordning haft mulighed for i forbindelse med en evaluering af teatrene at fratage et egnsteater statsrefusion. Men egnsteaterordningen har i sin nuværende form et krav om et vist kvalitativt niveau for nye teatre, der optages i ordningen. Så Statens Kunstfonds projekstøtteudvalg for scenekunst skal derfor fremover vurdere, om teatrets faglige og kunstneriske niveau lever op til det generelle niveau hos landets øvrige egnsteatre, når de optages i refusionsordningen. På den måde sikrer vi, at der er en høj faglig kvalitet på de egnsteatre, der modtager statsrefusion.

Kommunerne har med den nuværende ordning haft mulighed for at give et uforholdsmæssigt højt driftstilskud til et egnsteater og herved opnå et stort refusionsbeløb fra staten ved samtidig at indhente dele af tilskuddet igen gennem en høj husleje. Det har været muligt i de tilfælde, hvor kommunerne ejer de bygninger, egnsteatrene lejer sig ind i. Derfor indføres det nu med lovforslaget, at egnsteatrets udgifter til husleje fremover maksimalt må udgøre 15 pct. af teatrets samlede tilskud, hvilket er rigtig fornuftigt.

I lovforslaget ønsker man at imødegå en udvikling, hvor refusion af kommunernes udgifter til egnsteatre inddrages i finansieringen af aktiviteter, som ikke kan betegnes som professionel scenekunstproduktion i gængs forstand. Derfor justeres scenekunstloven således, at der fremover kun ydes refusion af udgifter forbundet med egnsteatrenes primære aktiviteter eller aktiviteter i umiddelbar tilknytning hertil.

Der gennemføres ligeledes justeringer med krav om, at et egnsteater skal have et fast spillested og en lokal forankring, således at placeringen af et egnsteater i f.eks. et kulturhus skal være aftalt på forhånd.

Der er i høringssvarene en generel tilfredshed med lovforslaget, og der gives udtryk for, at der skabes bedre vilkår for egnsteatrene.

Særlig er samtidigheden og dermed sikkerheden i teatrenes budgetter noget, der fremhæves positivt i høringsvarene.

Socialdemokraterne støtter selvstændigt forslaget.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg kan med det samme sige, at Dansk Folkeparti stemmer ja til lovforslaget, når vi engang når frem til tredjebehandlingen. Det er jo en tillægsaftale, som vi er med i, på baggrund af den generelle aftale.

Der er 32 egnsteatre i Danmark, og det er teatre, der har succes. Der er masser af publikum, folk valfarter til dem, og det er et stærkt kulturtilbud, der er lokalt forankret, og derfor er det også fint, at man har lyttet til de henvendelser, der har været, fra Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds Scenekunststudvalg om lige at få justeret nogle ting vedrørende egnsteatrene.

Jeg skal ikke gentage, hvad de to ordførere før mig på glimrende vis har fortalt om, hvad det kommer til at indeholde, men egentlig bare ganske kort sige, at vi selvfølgelig er glade for, at de 15 pct. af teatrets offentlige tilskud nu udgør rammen for, hvor meget et egnsteater kan blive opkrævet i husleje. Der har været forsøg fra kommunernes side på at spekulere i tilskud. Vi er også glade for, at der er den mulighed for dispensation, for der er jo kommuner, der har lidt andre forhold. F.eks. har Gentofte været noget utilfreds i deres høringsvar, så derfor er det fint, at der også er blevet lagt en mulighed for dispensation ind.

Vi også glade for, at kravet om et fast spillested bliver præciseret, for det er jo afgørende, at et egnsteater har et fast spillested. Og så er vi selvfølgelig også glade for, at ordningen om egnsteatre, som er lidt kompliceret, nu bliver skrevet ind i en bekendtgørelse, der gør det lidt mere overskueligt.

Ellers skal jeg ikke gentage, hvad de øvrige ordførere har sagt, men sige, at vi vil stemme for ved tredjebehandlingen.

Kl. 14:02

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Marlene Borst Hansen som radikal ordfører.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Det er ikke så tit, man hører om nogen, som beder om at få skærpet deres kvalitetskrav, og som ønsker at blive kvalitetsvurderet endnu mere grundigt. Men det er ikke desto mindre, hvad de danske egnsteatre har gjort, og det er en af grundene til, at vi i dag behandler det her lovforslag. Egnsteatrene ønsker tydelige krav, ikke mindst kvalitative, men også krav om egenproduktioner og lokal forankring. Det var alt sammen noget, som de fleste af Folketingets partier bakkede dem op i, og det har været en rigtig fin proces at indgå i forhandlinger med de øvrige partier, som alle har været konstruktive. Vi har stort set været enige det meste af vejen, og de små sten, der har været undervejs, har vi fået ryddet af vejen på en mindelig måde.

Det betyder, at vi i dag står med et lovforslag, som stort set alle parter er enige om. KL har et par bemærkninger, men de er dog glade for den samtidighed i aftaleperioden, som vi indfører med lovforslaget, og som gør, at kommunerne bedre kan fremtidsstyre deres udgifter til egnsteatrene. Men det, der er allermest vigtigt ved det her lovforslag, er, at de mange danskere, som hvert år besøger vores egnsteatre, nu får bedre teatre. De får teatre af endnu højere kvalitet. De får teatre, som er endnu mere lokalt forankret, og som kan for-

midle lokale historier og sætte spørgsmålstejn ved den måde, som vi hver især måtte opfatte verden på. Det er det, teatret kan, og det er det, egnsteatret er så eminent til. Og med det her nye lovforslag bliver det endnu bedre.

Så det er med stor glæde og forventning om at komme til at opleve endnu mere fantastisk teater i årene fremover, at jeg på Radikale Venstres vegne naturligvis bakker op om lovforslaget.

Kl. 14:04

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Özlem Sara Cekic som SF's ordfører.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Egnsteatrene er vigtige, da de sikrer en lokal forankring af kulturen. De er med til at sikre teaterforestillinger i områder, hvor der ellers ikke ville være denne form for kulturelt udbud. Det er derfor vigtigt, at de bliver støttet, og at deres overlevelse bliver sikret via refusionsordningen.

Vi støtter forslaget, da det sikrer, at kommunerne ikke kan spekulere i aftaler med egnsteatrene med høje lejeudgifter, ved at det sætter en begrænsning på den del af refusionsbeløbet, der må gå til huslejen, nemlig 15 pct. Og vi støtter forslaget, fordi det sikrer en forankring i lokalmiljøet ved at stille krav om et fast spillested, sikrer et fast budget og dermed sikrer en overholdelse af finansloven ved at indføre 4-årige aftaleperioder. Samtidig sikrer det også et generelt niveau for egnsteatrene, ved at Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg vurderer, om egnsteatrene lever op til den generelle standard og dermed er berettiget til støtte.

Kl. 14:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:05

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil jo starte med at sige, at vi skal have en bredere kulturforståelse, og det er egnsteatrene med til at sikre. Derfor skal vi sørge for, at egnsteatrene får mulighed for at leve og udvikle sig. Når jeg ser på tillægsaftalen til teaterloven, som udmøntes af dette lovforslag, så mener jeg, at den er med til at sikre egnsteatrene en fremtid. Det handler bl.a. om at sikre den statslige refusion i hele den 4-årige aftaleperiode, og i den periode kan Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg få mulighed for at igangsætte opstartprojekter for nye teatre.

I forlængelse af det har jeg et spørgsmål. Jeg er jo ikke medlem af partierne bag tillægsaftalen, så derfor vil jeg spørge, hvorfor partierne bag tillægsaftalen stiller krav om, at teatrene maksimalt må have husleje på 15 pct. af teatrenes samlede offentlige tilskud. Der står jo også, at man kan dispensere fra dette på baggrund af forhold, som taler for en højere husleje. Det lyder i mine ører som en goddag mand økseskaft-bestemmelse, når man alligevel kan dispensere fra den.

Jeg håber og tror, at vi i virkeligheden på baggrund af denne aftale kan udvikle egnsteatrene som et af flere kulturtilbud over hele landet. Og jeg håber også, at vi sammen med kulturministeren kan bruge den til at få flere penge til kultur fra Finansministeriet, som ellers virker, som de ikke har nogen forstand på, hvor meget kultur betyder for os alle. Med disse ord vil jeg bakke forslaget op.

Kl. 14:07 i det lovforslag, der ligger nu, og vi kan som sagt støtte forslaget fra konservativ side.

Kl. 14:11

Formanden:

Fru Mette Bock som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Kulturministeren.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Det her er jo forligsstof, og Liberal Alliance bakker naturligvis op, men gør det også substantielt, fordi det er et godt forslag. Det her handler ikke så meget om økonomi, det handler om rammevilkår, og det er meget glædeligt, at der nu bliver større tryk og sikkerhed i forhold til egnsteatrenes økonomiske rammevilkår, altså at man har en sikkerhed i en længere periode ad gangen. Så det synes vi er en rigtig god idé.

Vi synes også, at de lokale teatre, altså egnsteatrene, er et vigtigt element i dansk kultur. Vi kunne så godt ønske os, at kulturministeren gik videre end det her og måske også prøvede at eksperimentere lidt. Nu er der skabt nogle rigtig gode rammer, men det kunne være spændende, hvis man sagde: Værsgo, her har I en pose penge, I har dem for 4 år; se, hvad I kan gøre for at komme så langt som overhovedet muligt, og så gør vi jer til en form for fritheater.

Man kan bare prøve med et enkelt eller to og lade dem se, hvor langt de kan komme, så vi kan se, om vi kan få endnu mere ud af de offentlige kroner, som bliver lagt i de her teatre. Jeg er desværre bange for og hører også fra nogle af teatrene, at man dukker nakken, i forhold til hvad der er af regelsæt om, hvordan man skal navigere. Det synes jeg faktisk kunne være et spændende næste skridt.

Men i forhold til det her konkrete forslag synes vi, det er godt. Det skaber bedre og sikrere rammevilkår i en længere aftaleperiode, og det er en rigtig god idé. Så vil støtter selvfølgelig forslaget.

Kl. 14:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Lars Barfoed som konservativ ordfører.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Det her lovforslag baserer sig jo, som flere har været inde på, på en tillægsaftale til den aftale og lovgivning, der fandt sted omkring egnsteatrene tilbage i 2011. Det er et forslag, der på nogle områder skaber en bedre lovgivning og retter op på nogle mangler, der var i den oprindelige lovgivning. Det betyder mere stabile økonomiske rammer om egnsteatrene. Det betyder en større sikkerhed for kvaliteten – i sidste ende jo til gavn for publikum. Og så sikrer det også mod u hensigtsmæssig spekulation i høje huslejeudgifter.

Jeg synes, at vi i fællesskab skal glæde os over, at vi har så god en lovgivning omkring teaterlivet i Danmark, som vi har, så vi sikrer gode egnsteatre og dermed gode teateroplevelser for befolkningen overalt i landet. Det her lovforslag vil medvirke til at gøre det endnu bedre og endnu mere stabilt, med større sikkerhed for, at man også i en årrække frem ikke skal være usikker på de økonomiske rammer og dermed i en årrække frem kan planlægge teaterproduktionen rundt omkring på egnsteatrene.

Så Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget. Vi har også været med i den tillægsaftale, der blev indgået. Jeg har noteret, at der har været nogle høringsvar, der også har givet anledning til visse justeringer og præciseringer fra ministeriets side. Det synes jeg er tilfredsstillende. Vi må naturligvis under udvalgsarbejdet høre, om der skulle være nogen af de parter, der har kommenteret lovforslaget i dets udkastform, som stadig væk har bemærkninger, vi skal være fleksible over for. Men jeg synes, det er nogle fornuftige præciseringer og justeringer, som ministeren har gennemført

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Det har været en rigtig god og konstruktiv proces, der har fundet sted ved udarbejdelsen af den tillægsaftale, som nu udmøntes i lovgivning med L 122. Alle involverede parter omkring egnsteatrene rundt om i landet har jo været med i den proces og har bidraget til, kan man sige, idéudviklingen og måden, vi har løst udfordringerne på. Derfor er der tale om en hel speciel situation, som jeg meget gerne vil kvittere for over for alle parter i Folketinget, der har bidraget til, at den proces har kunnet lykkedes så godt og faktisk viser et rigtig forbilledligt samspil mellem teaterudøverne rundt om i landet og lovgiverne herinde.

Kommunerne var ikke særlig interesseret i starten, men er faktisk også tilfredse nu med den måde, vi har fundet ud af at løse det på, fordi de også kan se, at den budgetsikkerhed, de kan få i en 4-årig periode, også spiller en rolle for kulturlivet omkring deres egnsteatre. Derfor synes jeg, at det her er et rigtig, rigtig godt eksempel på, hvordan vi kan arbejde sammen for at få noget kvalitativt bedre ud af den gode ordning, vi har, i det her tilfælde for egnsteatrene. Det kan jo være, vi kan finde andre områder, hvor vi også kan lave den type processer.

Derfor vil jeg sige til fru Mette Bock, som havde et forslag, som jeg ikke helt fik fat i hvad gik ud på, at jeg synes, at hvis man har gode ideer til noget, der kunne være med til at udvikle nogle ting, så har man faktisk en vis form for interesse i og også forpligtelse til at indvi hinanden i det og prøve at sætte en proces i gang og se, om vi kan finde ud af at gøre nogle ting, f.eks. skabe en udviklingsmulighed for teatrene. Det er jeg også villig til at se på; det handler så også om at prioritere på en eller måde.

Til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der spørger til de 15 pct.s huslejebe- grænsning og så dispensationsmuligheden alligevel, vil jeg sige, at det er et ret udmærket spørgsmål, for enten har man det ene eller så har man det andet. Men her i kredsen, der arbejder med det her, har vi bare valgt at sige, at der kan være forhold på et enkelt teater, som vi ikke kan sidde herinde og vide noget om. Derfor er det bedre at have et sikkerhedsnet, der gør, at vi også kan dispensere.

I hvert fald har vi så lavet den 4-årige overgangsordning for at få huslejeniveauet ned, hvor det har været hensigten at få det ned i mange år, men hvor det nogle steder altså har udviklet sig på en anden måde. Det vil vi ikke sætte os til dommer over for. Vi giver bare nogle rammer nu, der gør, at vi prøver at få det i den rigtige retning for de teatre, som har en meget høj husleje, vel vidende at vi ikke kan vide alt, hvad der foregår ude omkring, som kan betyde, at det kræver lidt længere overgangsordninger eller noget andet – derfor dispensationsmuligheden.

Så med oprigtig politisk tilfredshed – hvis man kan tale om det i politik – vil jeg gerne igen kvittere og slutte med at sige tak til partierne og teatrene og kommunerne for samarbejdet.

Kl. 14:14

Formanden:

Jeg siger også tak til kulturministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Så Venstre støtter forslaget.

Kl. 14:18

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om ophavsret. (Visse tilladte anvendelser af forældreløse værker og ændring af aftalelicensbestemmelsen vedrørende kabelviderspredning).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).

(Fremsættelse 29.01.2014).

Kl. 14:14

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Eyvind Vesselbo som Venstres ordfører.

Kl. 14:15

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg er normalt ikke ordfører på dette område, men da vores ordfører ikke kan være her, har jeg sagt ja til at fremføre Venstres synspunkter i denne sag.

Det lovforslag, vi i dag skal behandle, handler om to lovændringer angående ophavsrettigheder. Den første del af lovforslaget har til hensigt at opstille klare regler for, hvordan og hvornår forældreløse værker kan benyttes, dvs. værker, hvor det ikke er muligt inden for rimelighedens grænser at finde ophavsmanden til værket. Ændringen bundet i implementeringen af et EU-direktiv vedtaget under det danske EU-formandskab. Det er i den forbindelse værd at bemærke, at den gældende lovgivning ikke rummer en definition af forældreløse værker, og det rådes der nu bod på. Desuden vil en mere strømlinet lovgivning gøre det lettere for eksempelvis biblioteker at anvende forældreløse værker, nemlig i forbindelse med digitalisering, hvor offentligheden får adgang til værkerne. Den anden del af lovforslaget handler om tilpasning af de gældende regler for ophavsrettigheder. Anden del af lovforslaget har således til formål at tilpasse ophavsretslovens § 35 til den teknologiske udvikling. Ideen er at gøre det lettere at beskytte og håndhæve ophavsretten, samtidig med at nye distributionsformer ikke udelukkes.

I Venstre finder vi begge dele af lovforslaget hensigtsmæssige. Det er Venstres opfattelse, at implementeringen af EU-direktivet om forældreløse værker vil være til gavn for bibliotekerne og dermed øge brugernes mulighed for en bredere adgang til værker og materiale. Med den gældende lovgivning risikerer værker og lydoptagelser, hvor rettighedshaverne ikke kan identificeres og lokaliseres, at forblive ukendte for offentligheden. Vi finder det ligeledes hensigtsmæssigt at opdatere ophavsretslovens § 35, så den er tilpasset den teknologiske udvikling, hvorved det bliver lettere og mere gennemskueligt at distribuere radio, tv og tv-programmer på on demand-tjenester. Brugen af on demand-tjenester og streaming er kommet for at blive, og derfor er det helt afgørende, at lovgivningen er tilpasset den nye digitale virkelighed og ikke fortsat kun forholder sig til såkaldt flow-tv.

Med ændringerne i forbindelse med nuværende lovforslag får vi en lovgivning, der i højere grad er i overensstemmelse med den hastige udvikling inden for de digitale medier i Danmark. Direktivet blev desuden vedtaget i EU under det danske formandskab i 2012, og derfor er det selvsagt på sin plads, at også danske biblioteker får gavn af de EU-regler, som den danske regering selv har været med til at forhandle på plads.

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Lovforslaget her er, som det er nævnt, todelt. Det består af en implementering af et EU-direktiv, der bevirker, at forældreløse værker i visse tilfælde kan anvendes, og en tilføjelse til ophavsretsloven, der gør, at vidensspredning af radio- og tv-udsendelser tilpasses den teknologiske udvikling. Og man må bare sige til sig selv, at det da naturligvis er godt, når lovgivningen tilpasses og udvikles, så den flugter med aktuelle forhold i samfundet – i det her tilfælde den teknologiske udvikling.

Omkring anvendelse af forældreløse værker vil jeg påpege, at den del af loven har til formål at give visse almenyttige organisationer mulighed for at anvende såkaldte forældreløse værker uden at skulle indhente samtykke hos rettighedshaveren. Dette giver mening, fordi begrebet forældreløse værker dækker over værker eller lydoptagelser, hvor rettighedshaveren ikke kan identificeres og lokaliseres. Der stilles dog krav til den almenyttige organisation, der foretager en omhyggelig søgning efter de relevante rettighedshavere, inden de forældreløse værker kan benyttes, hvilket er ret og rimeligt.

I forhold til vidensspredning af radio- og tv-udsendelser vil jeg sige, at den del af loven har til formål at tilpasse aftalelicensen om vidensspredning af radio- og tv-udsendelser med den teknologiske udvikling, og der er særlig fokus på at inkludere muligheden for tredjemandsudnyttelse, primært on demand-tjenester, inden for aftalelicensens rammer. I visse tilfælde er det sådan, at det vil være både umuligt og yderst besværligt for brugere af ophavsretligt beskyttede værker at indhente samtykke til udnyttelsen fra samtlige ophavsmænd. Det gælder særlig i tilfælde af masseudnyttelse, f.eks. udsendelse i radio og tv, kabelviderspredning og kopiering på uddannelsesinstitutioner. Så for på den ene side at tilgodese brugernes ønske om adgang til at udnytte de pågældende værker og på den anden side samtidig at sikre ophavsmændenes rettigheder findes der i ophavsretsloven bestemmelser om aftalelicenser. Bestemmelserne medfører, at en repræsentativ organisation af ophavsmænd til en bestemt type værker kan indgå kollektive aftaler med en bruger om værksudnyttelse inden for et specifikt område, og aftalen får ikke alene virkning for medlemmerne af organisationen, men også for andre ophavsmænd til samme type værker. Det mener Socialdemokraterne er yderst fornuftigt, og vi støtter forslaget.

Kl. 14:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:21

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er måske ikke så overraskende, at både Venstre og Socialdemokratiet støtter dette lovforslag, i og med at de jo også i denne sag har EU-sokker på som forventeligt. Vi er ikke så optimistiske og positive i Dansk Folkeparti, og vi agter faktisk at stemme imod, vi synes, at lovforslaget er utilfredsstillende. Det handler om forældreløse værker, men det ville måske være bedre at kalde det ophavsløse værker. Forældreløs er jo sådan en lidt dårlig oversættelse af orphan works. Men bortset fra det er den grundlæggende utilfredshed, som vi har, følgende: Vi er utilfredse, fordi vi faktisk får to systemer nu. På den ene side bevarer vi det gode danske aftalesystem, aftaleli-

censsystem, men samtidig får vi så det nye EU-baserede. Sidstnævnte er selvfølgelig både bureaukratisk og unødvendigt, for sådan er EU jo indrettet.

Hvad er så op og ned i hele den her sag? I dag bliver ophavsløse værker og deres ophavsret i Danmark jo varetaget af organisationer som KODA og Copydan. Kulturarvsinstitutioner overdrager så ansvaret for disse værkers ophavsret til Copydan, KODA osv., og det fungerer jo fornuftigt og fortrinligt, og Dansk Folkeparti synes egentlig, at vi skulle fortsætte på denne måde. EU burde have baseret sit direktiv på dette system, den danske regering burde have fået EU overbevist om det, ganske enkelt fordi det er fornuftigt, det er gennemskueligt, men det ville man desværre i EU ikke.

Lovforslaget udspringer så af EU-direktivet med det poetiske navn 2012/28/EU. Baggrunden for direktivet er, at man i EU er ved at digitalisere europæisk kulturarv, hvilket jo er godt. Man ønsker at stille denne arv til rådighed for offentligheden, og det er derfor, man også lige skal have styr på de ophavsløse værker. Så lovændringen bliver et supplement til aftalelicenssystemet i Danmark. Som det står i bemærkningerne, bliver det valgfrit, om man vil bruge EU-systemets metode eller den danske. Det vil så også betyde, at kulturarvsinstitutioner fremover selv kan registrere og derved bruge ophavsløse værker, i stedet for at det er organisationerne, der gør det. Helt ærligt, det er jo noget rod, det er bureaukratisk, for EU-systemet fordrer jo, at man laver en søgning i medlemsstaten efter ophavsretshaveren for hvert enkelt værk, og denne søgning skal oven i købet dokumenteres, og så skal den sendes til Kulturministeriet, der så sender det til en EU-database.

For at det hele ikke skal være negativt, vil jeg sige, at der også er gode ting i forslaget. Bliver et værk f.eks. defineret som ophavsløst, gælder det i alle EØS-lande. Men for Danmarks vedkommende kunne man egentlig bare have skrevet det ind i aftalelicenssystemet, nemlig at danske ophavsløse værker bliver stillet til rådighed for EØS-landenes kulturarvsinstitutioner. Det ville være en langt bedre og smidigere løsning.

Så omhandler lovforslaget også § 35 om tv efter behov, altså on demand-tjenester, og flere beføjelser til Ophavsretslicensnævnet. Det har egentlig ikke så meget med det foregående at gøre, men den ting støtter vi. Vi vil ikke foreslå, at vi deler lovforslaget, så vi ender nok med at sige nej til hele lovforslaget, som det foreligger.

Kl. 14:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Marlene Borst Hansen som radikal ordfører.

Kl. 14:25

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Med det her lovforslag implementerer vi et EU-direktiv om visse tilfaldte anvendelser af forældreløse værker. Med direktivet indføres en procedure for, hvordan de af direktivet omfattede organisationer ved at udføre en omhyggelig søgning kan få erklæret et værk eller en lydoptagelse, som findes i deres arkiver eller samlinger, et forældreløst værk. Direktivet bestemmer endvidere, hvordan et forældreløst værk kan anvendes og under hvilke vilkår.

Grunden til, at vi gør det, og grunden til, at Kommissionen har vedtaget det her direktiv, er, at det er vigtigt, at lovgivningen følger med tiden og den teknologiske udvikling og det stadig større krav om tilgængelighed af viden samt bevaring og formidling af den europæiske kulturarv. Det er alt sammen noget, vi fra radikal side støtter, og derfor støtter vi også lovforslaget.

Kl. 14:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Özlem Sara Cekic som SF's ordfører.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil ikke gentage de ting, der er blevet sagt. Jeg vil bare sige, at vi støtter lovforslaget om ændring af loven om ophavsret. Vi synes, det er positivt, at EU-direktivet om forældreløse værker inkorporeres i det danske lovsystem, og at § 35 udvides til at tage højde for den teknologiske udvikling. Vi støtter også indførelsen af kapitel 6, og vi støtter også ændringen af kapitel 35, som har til formål at følge den teknologiske udvikling og lægge sig op af de licensaftaler, der allerede indgås med Copydan.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Et langt stykke hen ad vejen synes jeg egentlig at det er et rimelig godt forslag, som omhandler ophavsretten. Det handler jo bl.a. om en ændring af aftalelicensen, når man viderespreder radio- og tv-udsendelser i kabelanlæg osv., ligesom det handler om on demand-udnyttelse, når man optræder som tredjemand, hvilket virker som en god og fleksibel løsning.

Men den største del af forslaget handler om implementering af et EU-direktiv vedrørende brug af forældreløse værker og om, hvad det er, der kan kaldes forældreløse værker. Desuden handler forslaget både om en ændring af ophavsretsloven og om en ny bekendtgørelse vedrørende forældreløse værker; det handler både om definitionen af forældreløse værker og om, hvilke organisationer der er begunstiget, hvilket materiale der er omfattet af loven, og om kriteriet for, hvordan man efter en omhyggelig søgning kan bruge de forældreløse værker, og hvornår status som forældreløst værk ophører.

Alt i alt er det faktisk et rimelig godt forslag, men jeg har alligevel nogle kommentarer til det.

Først og fremmest vil jeg godt slå et slag for det danske aftalelicenssystem, også når det handler om forældreløse værker. Jeg har læst ministeriets bemærkninger i høringsnotatet og sætter spørgsmålstegn ved det, der handler om, hvorfor ministerierne vil sige, at der med lovforslaget indføres et alternativ til aftalesystemet, når vi snakker om værker, som er grænseoverskridende. Mit spørgsmål er hvorfor, og hvad det betyder for danske værker.

Når vi så snakker om, hvilke værker der bliver omfattet af loven, handler det bl.a. om filmværker, men ikke om billedoptagelser, der ikke betragtes som værker, eller om selvstændige fotografier. Ministeriet siger, at det skyldes, at der ikke er hjemmel til det i direktivet, men uanset der ikke er hjemmel til det i direktivet, kan vi jo godt gennemføre det i den danske lovgivning. Jeg håber at få en god forklaring fra ministerens side på, hvorfor det ikke også omfatter billedværker og fotografier, for det undrer mig meget.

Med disse kommentarer, også de negative, synes jeg, at lovforslaget er bedre end ingenting, men jeg synes, jeg skal have nogle gode svar fra ministeren, før vi kan sige, om vi stemmer for forslaget.

Kl. 14:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mette Bock som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg vil med det samme sige, at vi i Liberal Alliance godt vil vente med at tage endelig stilling, til vi har haft udvalgsbehandlingen. Det gør vi, fordi der jo her er tale om en implementering af et EU-direktiv, og vi vil gerne være sikre på, at der ikke er tale om en overimplementering. Vi har jo noteret os, at der er en del høringsvar, som udviser en del skepsis i forhold til det spørgsmål. F.eks. understreger Danske Advokater, at systemet til registrering af forældreløse værker er omstændeligt og rummer risiko for fejl. Hvis f.eks. et bibliotek fejlagtigt registrerer i den fælleseuropæiske database, at et værk er forældreløst, bliver det op til rettighedshaverne at opspore og rette fejlen. Det bringer altså rettighedshaveren i en retssikkerhedsmæssigt usikker position.

Der er også flere høringsvar, som understreger, at reglerne om forældreløse værker ikke er kommet til veje på baggrund af danske ønsker. Det gælder Dansk Artist Forbund, KODA, og Samrådet for Ophavsret. De understreger samtidig, at vi fra dansk side fint har kunnet håndtere problemstillinger i forbindelse med forældreløse værker igennem de aftalelicensordninger, som har fungeret i årevis. Og så påpeger Dansk Artist Forbund, at netop fordi ideen til de nye EU-regler for forældreløse værker ikke er groet i Danmarks have, så er der, som de skriver, god grund til dels at udvise tilbageholdenhed, hvor direktivet giver valgfrihed i implementeringen, og dels til at lægge op til, at forældreløse værker også fremadrettet i videst muligt omfang håndteres igennem aftalelicensbestemmelserne.

Det synes vi der er god grund til også at bruge udvalgsbehandlingen til at undersøge, så vi altså kan være helt sikre på, at der ikke finder en overimplementering sted, og at vi ikke gør ting vanskeliggøre i forhold til den måde, de har været håndteret på indtil nu.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Lovforslaget kan vi i Det Konservative Folkeparti støtte. Der er bl.a. tale om en implementering af et EU-direktiv, som vi skal følge. Jeg går ud fra, at det så er implementeret korrekt. Det er kompliceret stof, meget teknisk, men det ser ud til, at der efter besværlige forhandlinger er fundet en ordning, der er til at administrere. Det er i hvert fald vigtigt, at der sikres en ordning, så man trygt kan operere med forældreløse værker, således at man kan give offentligheden adgang til også de værker uden at risikere at komme i konflikt med reglerne. Og det er jo så det, som bliver sikret med det her.

For så vidt angår den anden del af lovforslaget, er der jo simpelt hen tale om at ajourføre lovgivningen til den teknologiske udvikling, der sker, til danskernes adfærd i forhold til tv, hvor vi jo ser, at on demand-tv bliver mere og mere brugt. Jeg synes, det er helt fornuftigt, at vi gør det, og derfor kan vi som sagt støtte lovforslaget.

Kl. 14:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det kulturministeren. Værsgo.

Kl. 14:33

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Og tak for bemærkningerne her under førstebehandlingen. Som flere har været inde på, viser høringssvarene og debatten jo, at vi har at gøre med et meget kompliceret område. Det er både teknisk kom-

pliceret og juridisk kompliceret. Men vi er bare i den situation, at den teknologiske udvikling giver nogle nye muligheder for at udbrede indhold som tekster og film til almenheden, og udviklingen giver også bedre muligheder for at bevare og udbrede kulturarven, f.eks. ved at der fremstilles digitale kopier af tekster. Det er vigtigt, at ophavsretsloven indrettes på en måde, så disse nye muligheder kan udnyttes, samtidig med at det sikres, at rettighedshaverne får vederlag, når deres værker anvendes. Og det fremsatte lovforslag har netop til formål at gøre disse to ting: at modernisere ophavsretsloven på to specifikke områder, hvor der konkret er behov for tiltag i dag.

For det første foreslås det at implementere direktivet om de såkaldte forældreløse værker, hvor rettighedshaverne ikke kan identificeres eller lokaliseres. Det er i disse tilfælde ikke muligt at indhente samtykke fra rettighedshaverne, og det vil ofte være en udfordring for de almenyttige organisationer, som har opgaver i den forbindelse. De er ofte i gang med at digitalisere den europæiske kulturarv. Organisationerne kan efter de nye regler anvende de forældreløse værker, hvis de efter en omhyggelig søgning ikke kan finde rettighedshaverne. Samtidig indeholder ordningen en sikring af den rettighedshaver, som senere måtte blive opmærksom på, at hans eller hendes værk har været anvendt som forældreløst værk. Med direktivet bliver der skabt fælles regler om de forældreløse værker i alle medlemsstater, og det har den konsekvens, at danske borgere nemmere vil kunne få adgang til samlinger i udenlandske biblioteker, museer og lignende.

For det andet foreslås det at gøre ophavsretslovens § 35 mere tidssvarende, så den tager højde for den måde, som tv- og radioprogrammer anvendes på i dag. Den nuværende § 35 er sidst revideret i 1996, hvor den elektroniske verden var en helt anden, end den er i dag. Det var f.eks. ikke almindeligt at få adgang til beskyttet indhold on demand eller at vise tv-udsendelser i butikslokaler. Den foreslåede ændring af § 35 betyder, at bestemmelsen bliver ajourført til den digitale verden, og konkret sker det ved at gøre det nemmere for brugerne og rettighedshaverne at indgå aftaler om nye former for anvendelse af tv- og radioprogrammer.

Men jeg anerkender fuldt ud, at det er meget kompliceret. Derfor har Kulturministeriet jo også – selv om det ikke er normalt, at vi gør det på den måde – tilbudt Kulturudvalget at foretage en teknisk gennemgang af lovforslaget. Der er fastsat en tid i næste uge, den 26. februar kl. 11.00 her i Folketinget i Kulturudvalgets regi. Og derfor vil jeg også sige både til hr. Jørgen Arbo-Bæhr og til fru Mette Bock, at de spørgsmål, som I meget relevant rejser, jo sådan set er velegnede til at blive behandlet ved den tekniske gennemgang. Og ministeriet kan faktisk også godt udarbejde et papir, hvor vi rejser alle de typer spørgsmål, som man så kan få svar på. Det er allerede under udarbejdelse. Netop fordi det er så kompliceret, er det velanbragt, at vi gør noget ekstraordinært for at få det tekniske forstået. Så det vil vi gerne bidrage til.

Derfor ser jeg frem til behandlingen af lovforslaget, og jeg håber selvfølgelig, at vi kan få meget bred opbakning til det. Jeg hørte godt, hvad hr. Alex Ahrendtsen sagde, men jeg har stadig væk et forfængeligt håb, og vi kan jo se, hvor langt vi kan komme. Så med de ord indbyder jeg til samarbejde om at få afklaret alle de problemstillinger, der er i den her komplicerede sag.

Kl. 14:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og der er et spørgsmål fra hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:37

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak. Tak for indbydelsen til samtale. Så må vi jo se, hvor langt vi kan nå, og lad os så indlede den.

I Danmark har vi jo et fint aftalelicenssystem, der fungerer godt. Det er forbillede for resten af EU, og der er endda lande, som godt kunne tænke sig at bruge det. Samtidig vil regeringen så indføre et parallelt system, som skal være et supplement til det eksisterende, og det er EU-systemets metode. Det er langt mere bureaukratisk, og det kræver faktisk noget mere arbejde end det nuværende system.

Så hvorfor er det, at regeringen og kulturministeren synes, det er så god en idé for det første at have to systemer og for det andet at implementere noget, som er dårligere end det, vi har?

Kl. 14:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, ministeren.

Kl. 14:38

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jamen jeg synes, vi skal afklare, om det er korrekt, som hr. Alex Ahrendtsen siger, at det er dårligere end det, vi har. Men når vi sætter den proces i gang, er det jo, dels fordi det er et direktiv, som vi selv var med til at behandle og vedtage, da vi havde formandskabet i EU, dels fordi vi i øvrigt synes, at digitalisering er grænseoverskridende, og at vi har en interesse i at kunne indhente værker i andre lande, i det her tilfælde i Europa, som vi også kan få glæde af Danmark. Vi har nogenlunde fælles regler for, hvordan vi definerer, hvad man gør, i tilfælde af at de værker er det, vi kalder forældreløse eller op-havsretsløse, som jeg mener hr. Alex Ahrendtsen kaldte det.

Kl. 14:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Alex Ahrendtsen igen. Værsgo.

Kl. 14:38

Alex Ahrendtsen (DF):

Men det er jo et dårligere system. Aftalelicenssystemet fungerer på den måde, at man overdrager ansvaret til de enkelte organisationer. Her kan hver enkelt kulturarvsinstitution gå ud og finde og registrere værket – hver enkelt institution, dvs. alle biblioteker og alle museer – i stedet for at man overlader det til nogle organisationer at gøre det på hele branchens vegne. Det er da et dårligere system. Så skal man yderligere registrere det igennem Kulturministeriet, der så sender det til EU. Det er da bureaukratisk, det er kompliceret, og det er absolut ikke en forbedring af det, vi har.

Så endnu en gang: Hvorfor er det, at regeringen synes, det er så god en idé at få to systemer, når det nye endda er dårligere end det gamle?

Kl. 14:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, ministeren.

Kl. 14:39

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det er, fordi vi gerne vil have et system, der rækker ud over Danmarks grænser, fordi vi også har glæde af den kulturarv, vi har i Europa, og som vi jo også har del i på forskellige måder. Og det får vi ved at have en fælles måde at håndtere den problemstilling på, som følger med forældreløse værker. Det er sådan set en meget enkel forklaring. Jeg synes, det er en fordel, at vi også er i stand til at trække på kulturarven i andre dele af Europa, som jo også er en del af vores kulturarv. Kristendommen er jo sådan set opstået i Europa uden for Danmarks grænser, inden den kom til os. Det er bare et eksempel, som jeg synes er rimeligt enkelt.

Men vi vender tilbage, og jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for, at den tekniske gennemgang kan give svar på alle spørgsmål, så man

kan veje for og imod, hvad der er mest hensigtsmæssigt. Og så må man tage stilling.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Ændring af byggelovens dispensationsbestemmelse i forhold til kravet om etablering af parkeringspladser på egen grund m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen).

(Fremsættelse 05.02.2014).

Kl. 14:41

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Lars Christian Lilleholt, Venstre. Værsgo.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Lars Christian Lilleholt (V):

Tak for det. Lovforslaget her handler om parkeringspladser, selv om det er på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område. Og det handler netop om spørgsmålet om at dispensere fra byggelovgivningen i forhold til at tilvejebringe parkeringspladser på egen grund.

Når man kigger ud over landet i dag, kan man se, at der er betydelig forskel i den måde, hvorpå kommunerne håndterer den her opgave. Der er ikke mindst en stor udfordring i hovedstadsområdet, hvor Københavns Kommune har meget, meget svært ved at finde løsninger i forhold til at tilvejebringe parkeringspladser i forbindelse med større byggerier. Der er med lovforslaget her givet to muligheder: Enten kan man betale til en parkeringsfond, eller også kan man tilvejebringe parkeringspladserne i forbindelse med eller i umiddelbar nærhed af byggeriet.

Venstres holdning til det her lovforslag er endnu ikke helt afklaret. Vi vil gerne drøfte lovforslaget med ministeren. På den ene side er spørgsmålet om kommunal handlefrihed og mulighederne for at kommunerne kan indrette sig på forskellig vis, og på den anden side er der så det, at en enkelt kommune ikke er i stand til at håndtere den her opgave på en tilfredsstillende måde. De hensyn vil vi gerne drøfte.

Vi er umiddelbart positive, men har også nogle betænkeligheder, så jeg forventer, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen dels får en drøftelse med ministeren og dels får drøftet i udvalget, hvordan det her håndteres på en måde, så man både sikrer den kommunale handlefrihed, og får håndteret den udfordring, som er i hovedstadsområdet.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for ordet. Som Venstres ordfører allerede har sagt, handler det jo om parkeringspladser og muligheden for at dispensere fra kravet om at etablere parkeringspladser. Man kan sige, at det forslag, vi står med, er sådan relativt teknisk og måske en smule tørt, men til gengæld er formålet ret klart, nemlig at sikre, at borgerne får en bedre retssikkerhed, en bedre retsstilling, simpelt hen ved at præcisere loven, så vi undgår fejlfortolkninger og undgår alt for uens praksis. Hidtil har praksis nemlig betydet, at borgerne ikke på forhånd har kunnet vide, hvilke betingelser de ville blive mødt med, hvis de fik en dispensation.

Lovforslaget vil gøre, at dette i højere grad bliver nemt at forudse, nemlig ved at alle borgere bliver mødt med de samme krav, hvis dispensationen bliver givet. Der bliver ikke ændret på kommunernes ret til at give dispensation, og kommunerne er jo heller ikke forpligtet til at stille krav om at anlægge parkeringspladser til at starte med, hvis det ikke vurderes nødvendigt. Lovforslaget præciserer altså udelukkende, hvilke betingelser der skal stilles, i tilfælde af at der gives en dispensation. Det er positivt med det klare regelsæt, og det vil styrke retssikkerheden.

Så på den baggrund er Socialdemokraterne som udgangspunkt positive, og vi glæder os selvfølgelig til udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

De foregående ordførere har jo været inde på, at det handler om, hvilke kriterier der skal gælde, når man søger og skal have dispensation fra kravet om, hvor mange parkeringspladser der skal anlægges ved byggerier på privat grund. I Dansk Folkeparti kan vi jo godt lide, at der er klare og enkle regler, og vi forstår da også på lovforslaget, at det er det, som man i regeringen prøver at skabe, nemlig ensartede regler i hele landet, sådan at en bygherre ved, hvilke regler han har at rette sig efter, uanset i hvilken kommune i landet han ønsker at bygge i.

Men det, som jeg undrer mig lidt over i lovforslaget, er, at der ikke givet nogen eksempler på, hvad det er for en praksis, der er i andre kommuner, som jo så fraviger de standardregler, som man fra regeringens side gerne vil indføre. Selv om det kan være enkelt og overskueligt, at den samme regel gælder i hele landet, så kunne det jo være, at der rundtomkring i landet faktisk var en forskellig praksis, netop fordi kommunerne er meget forskellige og man i de enkelte kommuner rundtomkring i landet har fundet frem til netop den ordning, som man synes fungerer og passer bedst til ens kommune.

Derfor er vi i Dansk Folkeparti da ikke helt sikre på, at det er en god idé at lave ensartede regler gældende for hele landet. Vi mener måske, at det er bedre, at man lader kommunerne have friheden til at fastsætte en praksis, som passer til den enkelte kommune. Desuden kan man jo set fra et borgersynspunkt eller et bygherresynspunkt sige, at der måske også er nogle fordele forbundet med, at der er forskellige regler i de forskellige dele af landet. Det kunne jo være, at der var nogle kommuner, som i dag har en praksis, som er mere lem-

pelig eller mere fleksibel for bygherrer, og i de tilfælde vil jeg da sige at det jo nok vil være en fordel for bygherrerne, at man holder fast i det nuværende system, hvor man har lokale regler. Så selv om det er klart og overskueligt, er det jo ikke nødvendigvis en fordel, at det er det, hvis de regler, som skal gælde i hele landet, vil være ringere for borgerne og for kommunerne end det, der er tilfældet i dag.

Men vi vil i løbet af udvalgsbehandlingen forsøge at få afdækket, hvilken praksis der gælder i landet i dag. Samtidig vil jeg også godt understrege, at jeg godt vil prøve at finde ud af, hvad kommunerne egentlig mener om det her, for selv om KL har fremsendt et hørings-svar til lovgivningen her, er det jo et hørings-svar, hvor man bare skriver, at man mener det samme som Københavns Kommune. Selv om Københavns Kommune sikkert kan have udmærkede holdninger til, hvad der foregår i egen kommune, er Københavns Kommune jo en kommune, der adskiller sig meget klart fra andre kommuner i landet, så det, der gælder dér, er måske ikke det, der gælder i i eksempelvis Vestjylland.

Så jeg vil dykke ned i nogle ting i udvalgsbehandlingen for at få afklaret, hvad der er gældende ret nu, inden vi i Dansk Folkeparti kan gøre vores stilling op og meddele, om vi støtter lovforslaget ved tredjebehandlingen.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Andreas Steenberg, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Lovforslaget, vi behandler nu, skal skabe klare og ens regler for kommunernes mulighed for at give dispensation fra byggelovens krav om, at der skal etableres parkeringspladser, når der opføres ny bebyggelse. Det har vist sig, at kommunerne administrerer forskelligt, og ifølge ministeriet har mindst en kommune systematisk dispenseret på en bestemt måde.

Fra radikal side synes vi ikke, at det er i orden over for borgerne, at deres retsstilling blæser i vinden, alt efter hvilken kommune man søger dispensation i. Vi synes, at det er vigtigt, at man er lige for loven, og at der er ensartethed i, hvordan dispensationer bliver givet. Den her lov sikrer, at dispensationer kun kan gives ud fra de rammer, der er i loven, og derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er hr. Steen Gade, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Tak. Også vi er positive over for lovforslaget om at fastsætte regler for dispensationsudøvelsen, og når nu ikke andre har nævnt det, vil jeg også nævne, at der er en lille lovteknisk præcisering af byggelovens bestemmelser om, at byggeloven også skal bruges ved ikkevæsentlige ombygninger eller forandringer, der har betydning for elforbruget i bygninger, og det er vi også positive over for.

Kl. 14:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. Lars Dohn, Enhedslisten.

Kl. 14:49

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak. Lovforslaget her lægger jo op til, at kommunernes mulighed for at give dispensation fra kravet om p-pladser ved byggeri kan indskrænkes. Det er Enhedslisten imod, og vi støtter, at kommunerne fortsat har mulighed for at tage stilling til særlige forhold. Ikke alle byggerier er ens, og heller ikke de, der skal bo eller arbejde i den pågældende bygning, har ensartede krav.

Der er stor forskel på, om det drejer sig om en undervisningsinstitution, hvor der er flest unge – de kommer som regel på cykel eller går – eller et kontorkompleks, hvor man f.eks. i vid udstrækning pendler. Det vil være helt meningsløst at opstille de samme krav til parkering til to så forskellige byggerier.

Det vil også være meningsløst at opstille de samme krav til et nybyggeri, der ligger tæt på den kollektive trafik, som til et nybyggeri, der ligger i byens udkant, hvor der er langt til busser og tog. Her kunne det i stedet være relevant at se på stationsnærhedsprincippet og hvorfor dette er helt fraværende i lovforslaget. Kommunerne skal have mulighed for at kunne skønne individuelt, og det er ikke noget, staten skal blande sig i, for det har staten ofte – og det ligger jo i sagens natur – ingen forudsætninger for at kunne vide noget som helst om.

Kommunerne har forskellige behov, og nogle vil eventuelt gerne forsøge sig med andre bosætningsformer, herunder reducere brugen af bilerne i deres bymæssige bebyggelser. Med lovforslagets stramninger forhindres kommunerne heri, og det kan da undre, for Enhedslisten er af den opfattelse, at regeringen støtter initiativer, der kan begrænse brugen af biler, og at regeringen ud fra miljø- og energihensyn ønsker at fremme andre transportmidler.

Enhedslisten kan godt se, at lovforslaget skaber et klart retsgrundlag, og det er jo normalt positivt. Men er det et mål i sig selv? Er der ikke plads til, at kommunerne bruger dispensationsmuligheden til at fremme nogle af de mål, der kendetegner en grøn og bæredygtig byplanlægning? Det sidste er vigtigere end tomme juridisk betragtninger om et klart retsgrundlag.

Enhedslisten ønsker altså at fastholde kommunernes ret til at dispensere, og vi stemmer derfor imod forslaget.

Kl. 14:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Villum Christensen, Liberal Alliance.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Da det er første gang, jeg taler til den nye minister, vil jeg gerne lykønske med jobbet, men det er jo ikke sikkert, at jeg siger så meget positivt om det her forslag.

Hvis man har den politiske holdning, at der er rigeligt med lige-gyldige regler i det danske samfund, og man samtidig mener, at kommunerne og byrådene skal have mulighed for at bruge den sunde fornuft under ansvar over for de borgere, der har valgt dem, så er det meget svært at stemme for det her lovforslag. Og jeg er faktisk også meget enig i de betragtninger, som Enhedslisten er kommet med.

Stort set hver eneste dag hører vi, at regeringen vil af med unødigt bureaukrati, at man skal gøre det lettere at være dansker, at det er på tide at vise tillid til institutionerne og medarbejderne, og at vi selvfølgelig heller ikke er klogere herinde end dem derude, som ved, hvor skoen trykker. Vi kender alle sammen formuleringerne, men det er jo bare snak.

Så sent som i dag har jeg i min egen lokalavis set en halv side, hvor den radikale økonomi- og indenrigsminister fortæller om, hvor

vigtigt det er, at regeringen slår et slag for afbureaukratiseringen. Hvad er så substansen i det, vi bliver præsenteret for her?

Jo, det er minsandten en problematisering af, med hvilke begrundelser en kommune må give en dispensation, når en regel er for snærende – det handler ikke om selve dispensationen fra kravet om etablering af parkeringspladser. Nu skal vi have udmøntet i en bekendtgørelse, hvilke særlige præmisser der må anføres i begrundelsen. Det bruger man nu et helt lovforslag på.

Vi kan se i høringssvarene, at der nu hvirvles op i, om det kræver en ændring af planloven. Og hvad nu med tinglysningskravene? Og hvem er det, der lovligt må stå for det? Er det bygherren, eller er det kommunen osv.? Og så kan vi vente os en lang procedure i forbindelse med bekendtgørelsen. Det er jo der, det store slag skal stå – det her er jo kun en lille teaser. Så der skal nok blive brugt nogle tusinde døftimer på det i alt, for bekendtgørelsen skal jo også i høring, for at det kan diskuteres, hvilke særlige typer begrundelser man må bruge. Vi ser også, at der er usikkerhed om, hvornår det lige er, noget kan kaldes for vedligeholdelsesbyggearbejder eller væsentlige ombygninger, når man ændrer i bygningsforholdene og dermed også i parkeringsbehovene.

Ja, man kan let blive lidt træt af at tænke denne tanke til ende. Og så handler det altså om noget så lokalt som parkeringspladser, hvor alle mulige forhold kan begrunde en særlig løsning, som vi allerede har hørt det fra Enhedslisten – i nogle boligområder kører man jo slet ikke i bil. Jeg tror simpelt hen ikke, jeg kender til noget, der er mere lokalt end parkeringspladser ved boliger. Er der noget, der er mere lokalt?

Lur mig, om der ikke vil blive ved med at komme den slags marginallovgivning herindefra, så jeg vil bare sige, at vi gerne vil sætte en reel stopper for bureaukratiseringsmøllen, og vi siger derfor også nej til dette lovforslag.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er fru Charlotte Dyremose, Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi det med at hylde det kommunale selvstyre. Vi synes, det er rigtig, rigtig fornuftigt, at tingene er delt sådan op, at de ting, der har med det lokale at gøre, i udgangspunktet varetages lokalt af lokale politikere, der kender de lokale forhold. Så er der selvfølgelig undtagelser – det er jo derfor, vi sidder her – og når vi skal overveje at gøre de undtagelser, sætter vi os ned og kigger lidt på tingene og siger: Er det nødvendigt? Og da vi drøftede det her forslag, nåede vi frem til, at vi ikke umiddelbart i forslaget kunne læse os til, hvorfor det er nødvendigt her.

Så i udgangspunktet mener vi – faktisk igen påfaldende meget på linje med det, der blev sagt fra Enhedslistens side – at det her må være noget, man finder ud af lokalt, og at der kan være ganske gode grunde til, at man gør tingene forskelligt i forskellige kommuner. Vores kommuner ser jo ganske forskellige ud, også i forhold til det her med, hvor svært det er at finde en parkeringsplads.

Men hvis ministeren mener, at der er de her tungtvejende årsager til, at det er nødvendigt at lave de her regler, så vil vi meget gerne høre lidt mere om, hvad det egentlig er, det præcis handler om. Der står sådan noget knudret noget med, at en enkelt kommune har gjort nogle ting, og der må jeg nok sige, at det meste stritter på mig, når vi sidder herinde og laver lovgivning, fordi en enkelt kommune har gjort et eller andet. Det kunne være, at man i stedet for så skulle tale med den enkelte kommune.

Der kan selvfølgelig ligge tungtvejende årsager bag det her, men det er ikke noget af det, som jeg har kunnet grave frem nogen steder,

som har fået mig til at få øje på det. Det kan jo være, at ministeren kan komme med overbevisende argumenter nu eller i udvalget eller noget i den stil, men i udgangspunktet er vi ganske skeptiske.

Kl. 14:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til den konservative ordfører. Der er ikke nogen korte bemærkninger, og så er det klima-, energi- og bygningsministeren. Værsgo.

Kl. 14:57

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Tak. Jeg vil gerne indledningsvis takke ordførerne for bemærkningerne til lovforslaget, specifikt hr. Villum Christensen for de venlige ord i anledning af min tiltræden. Jeg er klar over, at dette virker som en mindre sag, men hovedformålet med lovforslaget er at skabe klare og ens regler for, hvornår og hvordan kommunerne kan dispensere fra byggelovens krav om, at der skal etableres parkeringsarealer på ejendommen, når der opføres ny bebyggelse.

Jeg vil gerne allerede fra starten af min tale imødekomme det ønske, der har været, om, at vi under udvalgsbehandlingen selvfølgelig får mulighed for at drøfte det her nærmere med alle de spørgsmål og detaljer, der måtte knytte sig til det. Men lad mig sige i dag, at klare og ens regler er en forudsætning for borgernes retssikkerhed, og dispensation fra lovregler bør kun ske i særlige tilfælde.

Der er konstateret en praksis i én kommune, hvor kommunen systematisk dispenserer fra byggelovgivningens krav om etablering af parkeringspladser på egen grund. I disse tilfælde gives dispensationen ikke i overensstemmelse med de nærmere regler om kommunale parkeringsfonde. Der er bl.a. set eksempler på, at ejendommejerne forpligtes til enten at etablere parkeringspladser inde på grunden på et senere tidspunkt, der ikke er nærmere bestemt, eller til at indbetale et beløb til kommunen svarende til udgifterne for etablering af de pågældende parkeringspladser. Tidspunktet for indbetaling er heller ikke bestemt nærmere, men skal ske, når kommunen beslutter det. Der er set eksempler på deklarationer, der er tinglyst for mere end 30 år siden, uden at kommunen har forsøgt at indfri deklarationerne, men kommunen kan fortsat med meget kort varsel kræve deklarationerne indfriet.

Denne praksis varetager ikke hensynet til borgerne, som ikke har mulighed for at forudse, hvornår eller hvorvidt kommunen vil indfri den deklaration, der er tinglyst på ejendommen. Den varetager heller ikke lovens oprindelige formål med bestemmelserne om parkeringsarealer, nemlig at der skal etableres parkeringsmuligheder, i takt med at der opføres ny bebyggelse, samtidig med at der er et klart og ens retsgrundlag for borgerne, når der dispenseres fra kravet om parkeringspladser på egen grund.

Jeg foreslår to ting: For det første at byggelovens dispensationsbestemmelse ændres, så det bliver helt klart, at der kun kan dispenseres fra kravet om parkeringsarealer på egen grund efter de særlige regler, der er fastsat i medfør af byggeloven, og for det andet at jeg bemyndiges til at fastsætte nærmere bestemmelser, der udtømmende regulerer kommunernes muligheder for at dispensere fra kravet om parkeringspladser på egen grund.

Dette medfører, at kommunerne for fremtiden kun vil kunne dispensere på betingelse af, at bygherren skal indbetale et beløb til en kommunal parkeringsfond, hvilket der allerede er regler om, eller på betingelse af, at bygherren på det tidspunkt, hvor der ansøges om dispensation, kan fremlægge forpligtende grundlag for, at bygherren selv tilvejebringer parkeringspladserne på et andet areal.

Afslutningsvis vil jeg kort bemærke, at lovforslaget også indeholder forslag om, at byggelovens bestemmelse, der definerer byggelovens anvendelsesområde, præciseres. Byggelovens bestemmelse om, at byggeloven finder anvendelse ved ombygninger og andre forandringer, der har betydning for energiforbruget, præciseres, så det tydeligt kommer til at fremgå, at byggeloven finder anvendelse, uanset

om ombygningen eller forandringen er væsentlig eller ej. Herefter skulle der ikke være tvivl om, at dette også gælder ved byggearbejder, der alene kan betegnes som vedligeholdelse, f.eks. udskiftning af et vindue.

Jeg er glad for den interesse, der er udtrykt over for lovforslaget her i Tinget i dag. Også jeg ser frem til de fortsatte drøftelser om lovforslagets enkeltelementer i Klima-, Energi- og Bygningsudvalget, og med disse bemærkninger vil jeg gerne anmode om en velvilig behandling af lovforslaget. Tak.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er lige en kort bemærkning fra hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:00

Mikkel Dencker (DF):

Tak. Jeg har siddet og lyttet til, hvad ministeren har sagt, og også til, hvad de øvrige ordførere har sagt. Det spørgsmål, der undervejs i den debat, der har været, sådan er poppet op hos mig, er: Hvor opstod behovet for det her lovforslag? Hvor er det, efterspørgslen er efter at få ensartede regler i hele landet?

Jeg kan forstå, at ministeren mener, at der er en enkelt kommune i landet, som har en praksis, som ministeren ikke bryder sig om, men det er vel næppe kommunen, der har efterspurgt en hårdere regulering. Det er vel heller ikke de 97 andre kommuner, som for at få en form for balance i tingene har efterspurgt det her. Det er vel heller ikke bygherrerne, som efterspørger at få lagt en kraftigere regulering ned over sig, hvis de lokalt kan finde mere lempelige eller fleksible løsninger. Så kan ministeren ikke fortælle mig: Hvor er behovet for det her lovforslag opstået? Hvem har taget initiativet?

Kl. 15:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:01

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Jamen det er oplagt, som det også fremgik af mine bemærkninger, at vi lige nu har en lovgivning, som administreres forskelligt i det store antal kommuner og en enkelt kommune, og at vi har et sigte på borgernes retssikkerhed, hvor vi gerne vil have, at reglerne er gennemskuelige og ens for alle.

Jeg kan ikke på stående fod redegøre for, hvem der præcis har initieret, at vi nu går til det her arbejde. Dog kan jeg sige, at der har været en længere dialog med den pågældende kommune og ministeriet før dette lovforslags fremsættelse.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der kom lige en til for en kort bemærkning. Det er hr. Villum Christensen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 15:02

Villum Christensen (LA):

Tak. Det er bare et enkelt spørgsmål, som er affødt af det sidste, ministeren var inde på, nemlig at det er svært at identificere, hvor behovet egentlig er opstået. Det kan man jo godt forstå. Det kunne jo være, at det var bureaukратиets eget behov. Det ved man jo ikke.

Nu til mit spørgsmål: Er der noget andet område, som ministeren kan komme i tanker om, der er mere lokalt end lokale parkeringspladser foran nogle boligblokke? Hvad er mere lokalt, underforstået hvad skal vi egentlig med kommunerne, hvis kommunerne ikke selv skal være i stand til at vurdere, hvad der er rigtigt og forkert under ansvar over for deres borgere? Det er jo derfor, at vi har lokalt de-

mokрати. Er der noget andet område, som er mere tydeligt lokalt, når det her åbenbart er et område, som staten skal pille rigtig meget ved – hvis ministeren forstår?

Kl. 15:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:03

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):
Tak for spørgsmålet. Jeg er ikke sikker på, at jeg kan redegøre for, om der er noget, der er mere lokalt. Jeg kan dog sige, at parkeringspladser foran bygninger, som jo reguleres i forskellig lovgivning, ikke kun er et meget lokalt ærinde forstået derhen, at hvis der f.eks. ikke er parkeringspladser, der står i et rimeligt omfang til den husmasse, der bygges, vil man få nogle deraf afledte problemer med biler, der ikke er plads til i gaden. Det er jo derfor, at der har været det her ønske om, at man tilknytter parkeringspladser til nyopførte bygninger. Så det er begrundelsen for den specifikke lovgivning. Jeg kan ikke svare på spørgsmålet om, hvorvidt der findes noget, der er mere lokalt, men jeg kan i hvert fald give den lille anvisning.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Klima-, Energi- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 38: Forslag til folketingsbeslutning om liberalisering af huslejereguleringen.

Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.
(Fremsættelse 17.01.2014).

Kl. 15:04

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Forhandlingen er åbnet. Det er først ministeren for by, bolig og landdistrikter, der har ordet. Værsgo.

Kl. 15:04

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):
Tak for det. Liberal Alliance ønsker med forslaget at sikre, at ganske almindelige mennesker ikke risikerer betydelige økonomiske problemer ved indgåelse af lejeaftaler, som tilfældet er i dag under gældende huslejeregulering. Derfor foreslår partiet, at huslejen skal sættes fri for alle lejemål, der udlejes af en ikkeprofessionel udlejer, som kun ejer ét lejemål.

Nu kunne man jo tilsvarende være bekymret for, hvad det vil betyde for den anden part i lejeforholdet, men det bekymrer eller trykker tilsyneladende ikke Liberal Alliance på nogen som helst måde. Lejelovgivningen beskytter jo lejeren som den svage part i lejeforholdet. Det er derfor, at der i loven er taget stilling til en række forhold, som er af væsentlig betydning for lejeforholdets indhold, her-

under specielt beskyttelse mod opsigelse fra udlejerens side samt fastsættelse og regulering af lejen. Det synes jeg er godt, for det sikrer nemlig, at lejerne i ens lejligheder skal betale det samme i husleje. Der er ingen grund til, at en lejer i f.eks. en ejerlejlighed, der udlejes af en ejer, der kun har den ene ejerlejlighed, skal betale mere for sin bolig end naboen, der lejer boligen af en ejer, der ejer restejendommen, dvs. en ejerlejlighedsudstykket ejendom, der fortsat udlejes af en professionel udlejer.

Konsekvensen af forslaget ville nemlig være, at der skal gælde særlige regler for udlejere, der kun udlejer én bolig. Liberal Alliance har været på banen før med forslag til liberalisering af lejeafkastelsen, og det er der jo ikke noget nyt i. Det nye er vel nærmest, at man lige skal prøve Venstre af her og se, om Venstre er lige så liberalt som Liberal Alliance, kan man sige. Der er vel også en lille smule usikkerhed om, hvor Venstre er i den her sag. Men hr. Lars Løkke Rasmussen har i hvert fald slået fast, at der ikke bliver tale om at røre ved huslejereguleringen, så jeg ser frem til at høre Venstres ordførers tale i dag oven på hr. Søren Pinds svada, der nærmest lignede noget fra Liberal Alliance. Det er godt, at lejereguleringen er med til at sikre, at almindelige mennesker kan bo til rimelige huslejer i hele landet, og det skal vi nemlig ikke skabe usikkerhed om, og det håber jeg Venstre er enige med os i.

Så er der jo også den anden part i lejesagerne, nemlig de ofte ikkeprofessionelle udlejere af en enkeltlejlighed eller en andelsbolig. Her er der tale om mennesker, der måske ikke kan få solgt deres bolig, eller som vælger at vente med at sælge boligen til bedre tider og derfor vælger at udleje deres bolig. Der har i medierne været omtalt flere sager, hvor lejen for sådanne lejemål typisk er blevet fastsat alt for højt, fordi ejerne har haft en forventning om ved udlejning at kunne få dækket alene deres nettoudgifter som andelshaver eller som ejerlejlighedsejer. Men der er en opsparring i boligen, der finder sted, også når der betales af på lånene. Det giver lejelovgivningen ikke mulighed for. Lejen for en lejlighed i et område, hvor boligreguleringslovens regler om omkostningsbestemt leje gælder, fastsættes og reguleres således på samme måde, uanset om lejligheden er en ejerlejlighed eller en udlejet andelsbolig eller en udlejet ejerlejlighed. Sådant skal det også være, selv om det har betydet, at nogle udlejere af ejerlejligheder eller andelsboliger har oplevet at få den krævede leje sat ned af huslejenævnet.

Så kan man jo spørge, om der ikke er grund til at bekymre sig om den slags ikkeprofessionelle ejere, som ikke driver udlejning erhvervmæssigt, og som derfor ikke nødvendigvis er opmærksomme på den gældende lejelovgivning, for her er jo tale om mennesker, som ikke af ond vilje gør noget forkert. Men det er der jo grund til at være opmærksom på. Det også derfor, vi har skabt mulighed for, at udlejere af enkeltejerlejligheder eller andelsboliger kan anmode huslejenævnet om at få forhåndsgodkendt huslejen. Ordningen, der trådte i kraft sidste år, giver mulighed for inden udlejning at få huslejenævnet til at vurdere, om den leje, man opkræver for lejligheden, er i overensstemmelse med de gældende regler. Forhåndsgodkendelsen er bindende. Huslejenævnet kan derfor ikke ved en senere sag mellem ejeren og den kommende lejer ændre lejen, medmindre der foreligger ændrede forhold. Det giver ejere af en ejerlejlighed eller andelsbolig bedre mulighed for før udlejning at danne sig et overblik over de økonomiske konsekvenser af udlejningen og dermed sikre sig imod lejenedsættelse. På det grundlag kan ejeren eller andelshaveren så beslutte, om de vil leje deres lejlighed ud, eller om den skal stå tom eller eventuelt skal sælges. Muligheden for forhåndsgodkendelse betyder således for de ikkeprofessionelles vedkommende, at udlejeren kan få fastsat den rigtige leje.

Så på den baggrund kan det også undre mig, at Liberal Alliance som det eneste parti ikke stemte for forslaget om forhåndsgodkendelse, og regeringen kan på den baggrund ikke støtte lovforslaget.

Kl. 15:10

Kl. 15:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 15:10

Ole Birk Olesen (LA):

Ministeren synes, det er et problem, at to naboer – hvis det her beslutningsforslag bliver gjort til lov – kan komme til at betale forskellig husleje, hvis den ene bor hos en professionel udlejer med mange lejemål og den anden bor hos en amatørudlejer, der kun har et enkelt lejemål.

Men der er allerede forskel på naboer i dag som følge af en lovgivning, som ministeren støtter. Der gælder også to forskellige lejereguleringer for en person, som bor i en opgang, der er bygget i januar 1992, og en person, en nabo, som bor lige ved siden af i en anden opgang, der er bygget i december 1991. Den ene bolig er under hård regulering, nemlig den ældre fra før den 31. december 1991, mens den anden bolig er underlagt fri huslejeafstættelse, nemlig den, der er bygget efter den 31. januar 1991. Så det er sådan allerede i dag, og det er med ministerens accept, at det er sådan, at lejere kan betale forskellige huslejer, fordi det tjener et formål. Man er bange for, at der ikke bliver bygget nye private lejeboliger, hvis der ikke er en fri huslejeafstættelse.

Det her tjener også et formål, nemlig at beskytte de stakkels udlejere af egen bolig, som kommer i klemme, fordi de ikke kan tage en husleje, der dækker deres omkostninger.

Kl. 15:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:11

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, det er vigtigt at sige, at det er korrekt, at der er to forskellige satser, alt efter om det er 1991 eller 1992 – det er der, skellet går mellem regulering og ikkeregulering – men det ved man jo godt på forhånd. Men de steder, hvor vi har reguleringen, er det en særlig pointe, at der må gælde ens vilkår, og det tror jeg ikke hr. Ole Birk Olesen og jeg bliver enige om.

Vi er meget optaget af, at almindelige mennesker – politibetjente, frisører, SOSU-assisterter, børnehavepædagoger osv. – kan bo i vores større byer, men det forslag, hr. Ole Birk Olesen kommer med, ville betyde en betragtelig – en betragtelig – huslejeforhøjelse for alle de her ejendomme, hvor man tror man kan tage den ud fra det, der er nettoudgiften til ens lejlighed. Men det kan man ikke dér, hvor der er boligregulering, og det tror jeg også et flertal i Folketinget støtter.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen igen.

Kl. 15:12

Ole Birk Olesen (LA):

Problemet er større end som så, for det er jo ikke kun sådan, at man ikke kan få dækket afdragene på sine lån; man kan jo egentlig ikke få dækket renteudgifterne til sit lån, hvis man har en lejlighed, som har været dyr at købe, men som er omfattet af hård huslejeregulering. Så ikke engang de almindelige faste udgifter til renter, og hvad der ellers måtte være af vedligeholdelse og lignende, kan man få dækket med den huslejeregulering, der er i dag. Det er da et problem, det må ministeren da kunne se. Og uanset om man så kan få godkendt en husleje inden, som så er for lav til at dække udgifterne, løser det da ikke problemet.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 15:13

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

[Lyddudfald] ... at lejen for fuldstændig ens lejligheder i samme ejendom ville kunne svinge så markant, at det var afhængigt af, om ejeren havde købt lejligheden meget dyrt, altså f.eks. på toppen, mens det buldrede derudad, eller før finanskrisen eller på et tidspunkt med meget lave boligpriser, eller om ejeren havde lånt hele eller dele af købesummen til høje renter eller havde betalt helt eller delvis af på købesummen.

Det er vel ikke rimeligt, at lejeren skal være afhængig af det. Det, der er vigtigt at vide, er, hvad man skal give i husleje. Og så skal vi være opmærksomme på, at det her er en lejebeskyttelseslov. Der gælder altså nogle regler for at sikre, at almindelige mennesker kan bo i vore byer. Og det forslag, som hr. Søren Pind jo fremsatte, før Liberal Alliance fremsatte deres forslag, ville betyde, at over 100.000 lejemål i København ville stige med 100 pct.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så er det Venstres ordfører, fru Louise Schack Elholm. Værsgo.

Kl. 15:14

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Lad mig starte med at understrege, at Venstre ikke går ind for fri huslejeafstættelse. Venstre kan dermed ikke støtte beslutningsforslaget. Det er jo netop et eksempel på en godt nok begrænset, men dog fri huslejeafstættelse.

Jeg er klar over, at der var en del mennesker, der i begyndelsen af krisen blev fanget med boliger, hvor de ikke kunne komme af med den ene. De havde problemer med udlejning af deres ekstra bolig, men i dag er der kommet gang i boligmarkedet igen. Der må derfor være relativt få tilbage, der sidder med to boliger, og som ikke kan sælge. At nogle sidder tilbage, må i højere grad skyldes, at man ikke ønsker at realisere tabet på den ekstra bolig. Boligpriserne er jo faldet betydeligt i store dele af Danmark, og det er helt forståeligt, at man ikke ønsker at realisere tabet, da det er en frygtelig situation at stå i, men desværre har mange jo tabt penge under krisen.

Der er sandsynligvis også en del udlejere, som ikke kan komme ud af lejeaftalen for deres ekstra bolig, og det betyder, at de ofte af denne årsag ikke kan sælge deres bolig, men den problemstilling er der ikke taget hånd om i det her beslutningsforslag. Yderligere er den fri huslejeafstættelse ifølge dette beslutningsforslag betinget af, at udlejer kun har én udlejningsbolig. Dermed lægger forslaget op til spekulation. Der vil være incitament til at fordele udlejningsboliger på familiemedlemmer m.v.

Helt grundlæggende må jeg dog slå fast, at Venstre ikke går ind for fri huslejeafstættelse, men derimod bakker op om lejerbeskyttelsen. Det er jo også en forbrugerbeskyttelse. Når Venstre ikke generelt går ind for fri huslejeafstættelse, skyldes det, at det ikke harmonerer med tryghed for danskerne. Fri huslejeafstættelse vil føre til højere husleje for en del mennesker, og en del af disse vil givetvis ikke kunne blive boende med den højere leje. Det giver utryghed for danskerne. Venstre kan altså med andre ord ikke støtte beslutningsforslaget.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Eigil Andersen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:16

fri huslejefastsættelse. Der skal hele tiden sås tvivl om det. Jeg kan godt høre, at man har meget travlt med at sås tvivl om det, men der er ikke noget at være tvivl om: Venstre går ikke ind for fri huslejefastsættelse.

Kl. 15:18

Kl. 15:16

Eigil Andersen (SF):

Jeg synes, at det, som er Venstres officielle boligpolitik, lyder godt, som den her bliver beskrevet med hensyn til at beskytte lejerne. Men hr. Søren Pind har jo netop foreslået, at der skulle være fri huslejefastsættelse på det danske boligmarked med det resultat, som det også bliver nævnt, at mange, der har små indtægter, ikke har råd til et sted at bo. Så kan de stå på gaden.

Er det sådan, at man i Venstre i virkeligheden spiller på to heste på en gang: Man har en officiel politik, og så har man hr. Søren Pind, der sender nogle prøveballoner op? Hr. Søren Pind er jo ikke hr. hvem som helst. Han er jo så højt placeret i Venstre, at han f.eks. kunne blive udenrigsminister, hvis Venstre fik regeringsmagten efter næste valg, så han er jo ikke hr. hvem som helst.

Så mit spørgsmål er: Er der i virkeligheden tale om, at Venstre har to meninger på samme tid, og pludselig om 4 måneder er det måske hr. Søren Pinds huslejepolitik, som bliver Venstres politik?

Kl. 15:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 15:17

Louise Schack Elholm (V):

Jeg har godt lagt mærke til, at venstrefløjen har meget travlt med at komme med spekulationer om, hvad Venstres holdning egentlig er. Og det kan godt undre mig, for både hr. Søren Pind og alle os andre, der har udtalt os på Venstres vegne – i hvert fald alle os, der har udtalt os på Venstres vegne – har sagt, at det var hr. Søren Pinds egen holdning, det var ikke Venstres holdning. Dermed må man sige, at der ikke er nogen som helst diskussion om, hvad Venstre mener: Venstre går ikke ind for fri huslejefastsættelse. Den er ikke længere.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Eigil Andersen.

Kl. 15:17

Eigil Andersen (SF):

Altså, spørgsmålet er jo, hvor lang tid det gælder. Jeg kan da levende forestille mig en situation, hvor der så om, ja, 4 måneder pludselig sker et stemningsskifte i Venstre, sådan at det *bliver* Venstres officielle politik, at man skal give huslejen fri, og mange lejere vil dermed komme utrolig meget på den.

Ellers vil jeg da gerne spørge, hvordan det kan gå til, at en så højt placeret person som hr. Søren Pind, der kan blive udenrigsminister i en kommende Venstreregering, hvis det går så galt, kommer med personlige synspunkter, som så ikke er clearet med partiledelsen.

Kl. 15:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Louise Schack Elholm (V):

Det er meget sjovt, som venstrefløjen forsøger at lave en skræmmekampagne ud af det her. Altså, der er slet ikke nogen tvivl om, hvad Venstres holdning er: Vi går ikke ind for fri huslejefastsættelse. Vi havde regeringsmagten i 10 år, hvor vi havde rig mulighed for at gennemføre det, og vi gjorde det ikke, netop fordi vi ikke går ind for

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes, det er meget skuffende, at Venstre har den holdning. Ifølge Lejernes LO er der op til 100.000 boligejere ude i landet, som kan risikere at blive slæbt i retten af en lejer, som har accepteret en bestemt husleje i en kontrakt, som er underskrevet, men som nu vil forsøge via huslejenævnet at få huslejen sat ned til et niveau, der ligger under det, som man egentlig har aftalt med udlejer.

Det er en meget ringe situation at stå i for de her boligudlejere. Mange af dem er jo bare folk som fru Louise Schack Elholm og mig selv: almindelige mennesker, som har en bolig tilovers i et stykke tid, måske fordi de har købt en anden bolig og ikke lige kan få solgt den, de har, måske fordi de skal et par år til USA eller et andet sted i udlandet og i det par år har brug for at udleje deres bolig. Og så kan de ikke engang lave en aftale med en lejer, som står ved magt, men bliver hevet i huslejenævnet og bliver der tvunget til at leje ud til en pris, som er lavere end deres udgifter. Vil Venstre slet ikke gøre noget ved det?

Kl. 15:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:20

Louise Schack Elholm (V):

Det skyldes jo i meget høj grad, at udlejeren ikke er klar over, hvilke regler der er gældende. Altså, jeg råder altid folk, der står i sådan en situation, til at søge den rette rådgivning, for det er meget vigtigt, at man ved, hvad det er for nogle vilkår, der gælder, når man skal indgå en lejekontrakt; ellers havner man i den der ulykkelige situation. Så for mig er det ret vigtigt, at vi skaber noget mere gennemsigtighed, i forhold til hvad lejen egentlig er.

Kl. 15:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:20

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, det handler ikke kun om gennemsigtighed. Det handler også om, at der er konkrete personer med konkrete lejeboliger, som de måske skal betale, lad os sige 8.000 kr. om måneden for at have, og så skal de så leje den lejlighed ud til en anden. Og så synes de bare, det er rimeligt, at de får en husleje på 8.000 kr., som svarer til den udgift, de har ved at have lejligheden. Hvem kan fortænke dem i det? Jeg synes da også, det er rimeligt, at man får lov til at dække sine egne udgifter, når man lejer ud til en anden. Synes Venstre slet ikke, det er et problem, at de ikke kan få lov til at få dækket deres egne udgifter?

Kl. 15:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:21

Louise Schack Elholm (V):

Venstre går ikke ind for fri huslejeregulering, og problemet her er jo, at man i høj grad ikke er klar over, hvad den rette leje, man skal kræve, er. Hvis man var bevidst om det, ville man måske vælge en anden løsning, og det kræver mere gennemsigtighed. Derfor ser Venstre rigtig gerne en større gennemsigtighed på det her område, for det vil løse en stor del af de her problemer. Det vil ikke hindre, at folk taber penge på boliger, de har købt alt for dyrt, dengang det gik rigtig godt i Danmark. Der var rigtig mange mennesker, der kom galt af sted, og det var rigtig, rigtig ærgerligt. Det er en frygtelig situation at stå i, men det vigtigste er, at folk er klar over, hvad de går ind til, og derfor skal de have gennemsigtighed, så de kan lave de rigtige kontrakter.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jan Johansen, Socialdemokraterne. Der er lige et par korte bemærkninger til.

Kl. 15:21

Jan Johansen (S):

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, om det ikke gør indtryk på Venstre, at hr. Søren Pind, som er en højt placeret person, plus Venstres Ungdom egentlig går ind for, at huslejen skal slippes fri? På et tidspunkt for år tilbage gik man selv ind for det, kan jeg huske. Er man sikker på, at man ikke vil komme frem til den politik, som Venstre egentlig stod for på et tidspunkt, nemlig at man gerne vil slippe huslejen fri?

Kl. 15:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Louise Schack Elholm (V):

Nu skal der igen skabes tvivl om Venstres holdning. Lad mig slå helt klart fast: Venstre går ikke ind for fri huslejefastsættelse, og det har vi ikke gjort i rigtig, rigtig mange år. Det ændrer den her situation ikke noget som helst ved. Venstre har en helt klar holdning. Venstre går ikke ind for fri huslejefastsættelse. Sådan var det før hr. Søren Pinds udtalelser, og sådan er det også efter hr. Søren Pinds udtalelser.

Kl. 15:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Er der en ny kort bemærkning, skal man lige trykke på knappen. Værsgo.

Kl. 15:22

Jan Johansen (S):

Jeg tænker bare på, at ved et valg kunne det måske ske, at Liberal Alliance var tungen på vægtskålen og forlangte, at huslejen blev sat fri, for at man kunne bestride statsministerposten, og med hr. Søren Pind som boligminister kunne det jo være, at man satte den fri alligevel. Kunne det tænkes?

Kl. 15:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 15:23

Louise Schack Elholm (V):

Jeg vil sige – nu kan man jo aldrig forudsige tingene helt præcis – at vi jo har garanteret, at vi ikke ændrer det her, og det betyder, at vi

ikke ændrer det. Hvis Liberal Alliance har tænkt sig at sætte det som en begrænsning, må man sige, at selv hvis vi får en socialdemokratisk statsminister, tvivler jeg på, at de får en socialdemokratisk statsminister til at gennemføre fri huslejeregulering. Så jeg tror ikke, at der ville være så meget i sådan en trussel. Alternativet ville heller ikke sikre fri huslejeregulering, medmindre hr. Jan Johansen vil gå herop og sige det modsatte af, hvad jeg tror, og sige, at Socialdemokraterne går ind for fri huslejefastsættelse. Det tvivler jeg på. Nej, vi har garanteret, at vi ikke går ind for fri huslejefastsættelse, og sådan er det.

Kl. 15:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jan Johansen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

I Socialdemokratiet finder vi det vigtigt, at der er private lejeboliger, som danskere med helt almindelige indtægter kan betale, også i byerne. Derfor er det vigtigt, at vi fortsat har en huslejeregulering, der sikrer, at almindelige lønmodtagere kan bo i hele landet. Fjernes huslejereguleringen, som bl.a. hr. Søren Pind fra Venstre har foreslået, vil huslejen for private udlejningsboliger blive sendt på himmelflugt.

Den uafhængige forskningsinstitution, DREAM, har beregnet, at hvis huslejereguleringen fjernes, vil huslejerne for 300.000 private udlejningsboliger stige med i gennemsnit 50 pct. Det kan være flere tusind kroner om måneden, som hårdtarbejdende danske familier skal ud og finde i deres husholdningsbudget. Det ville være meget svært for mange. Konsekvensen ville være, at helt almindelige lønmodtagere ville blive presset ud af byerne, hvor kun de rigeste ville få råd til at bo.

En sådan skævvridning af samfundet er Socialdemokraterne imod. Vi ønsker, at alle samfundslag kan bosætte sig i byerne, så både læger, SOSU-assistenten og den arbejdsløse fortsat kan mødes i den lokale brugs og have børnene i samme folkeskole. Pilles der ved huslejereguleringen, tror vi, at det vil skabe utryghed i mange familiers økonomi. Det er jo ikke alle, der har 2.000 kr. i overskud hver måned. Utryghed i folks privatøkonomi er det sidste, som vi har brug for, hvis vi skal skabe et stemningsskifte i dansk økonomi og få det til at bide sig fast, så vi kan skabe yderligere vækst og arbejdspladser.

Liberal Alliance har flere gange foreslået at fjerne huslejereguleringen helt. Forslaget fra Liberal Alliance, som vi behandler her, lægger dog blot op til en fritagelse for huslejereguleringen for udlejere af kun én bolig, såkaldt ikkeprofessionelle udlejere. Det er vi fra Socialdemokratiets side også imod. Det er nemlig et skridt i den forkerte retning. Vi mener, at vi skal holde fast i lejelovgivningen, der beskytter lejerne. Med forslaget fra Liberal Alliance kan man jo forestille sig, at to identiske lejligheder har to vidt forskellige huslejer, hvis den ene kun ejer en lejlighed og den anden ejer resten af ejendommen.

Bekymringen over, at udlejer risikerer økonomiske problemer ved indgåelse af lejeaftalen, hvor lejen er sat for højt, er imødekommet. Med en forhåndsgodkendelse af lejen, som trådte i kraft sidste år, kan de ikkeprofessionelle udlejere få huslejenævnet til at vurdere, om lejen er i overensstemmelse med gældende regler. På den måde kan udlejeren få et overblik over de økonomiske konsekvenser ved en udlejning.

Socialdemokraterne er imod, at der ændres ved huslejereguleringen, og med disse ord kan vi derfor ikke støtte forslaget.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 15:27

ved udlejning, fordi vi gerne vil have, at alle mennesker kan bo overalt i landet, også i de store byer.

Kl. 15:30

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Jan Johansen mener, at den huslejeregulering, der er, også for de her amatørudlejere, sørger for, at der er billige lejemål tilgængelige for alle mulige mennesker. Kan hr. Jan Johansen bekræfte, at rigtig mange boligejere simpelt hen vælger at lade deres bolig stå tom for øjeblikket, fordi de ikke ønsker at komme ind i det her morads med huslejeregulering og lejelov, fordi de ikke kan overskue det, og fordi de ikke kan se nogen fornuft i at få en lejer ind, som kun må betale en husleje, som ligger under, hvad de reelle omkostninger ved at udleje, når man ejer boligen, ligger på? Kan hr. Jan Johansen bekræfte, at det faktisk fører til, at færre lejemål er til leje, end hvis man ikke havde nogen regulering her?

Kl. 15:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke flere spørgsmål til denne ordfører. Så er det fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak, formand. Der er jo sagt meget i den her debat. Det her forslag handler om liberalisering af den gældende huslejeregulering, så de udlejere, der kun udlejer én bolig, bliver fritaget for huslejereguleringen. Der må jeg sige, at i Dansk Folkeparti ønsker vi selvfølgelig også, at alle har råd til at bo i en lejlighed. Men det er også rigtigt, som Liberal Alliance beskriver i deres beslutningsforslag, at der har været en række sager, hvor private udlejere, som ikke er professionelle, er kommet galt af sted. De har måske fremlejet deres hus eller ejerlejlighed, fordi de ikke har kunnet sælge, og mange har tænkt, at de bare skulle have dækket deres udgifter, og så er det endt med, at en lejer er gået i huslejenævnet, og udlejeren har skullet betale rigtig mange penge tilbage.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:28

Man må jo sige, at lovgivningen ikke er særlig gennemsigtig på det her område. Derfor vil jeg også opfordre Liberal Alliance til at tage det her forslag med til de kommende lejelovsforhandlinger, som vi nu skal i gang med. Den der logiske tankegang med, at man skal have dækket sine udgifter, som mange vil have, når de lejer deres hus ud og ikke er professionelle, er der ikke i lejelovgivningen.

Jan Johansen (S):

Jeg kan ikke bekræfte, at der er blevet færre af dem. Jeg kan bekræfte, at det er rigtigt, at der selvfølgelig er nogle, som har en lejlighed stående et eller andet sted, men det kunne jo være, at det var, fordi man havde betalt for dyrt for den. En gang imellem er det jo godt f.eks. at gå til huslejenævnet og se, hvad man egentlig kan få i husleje om måneden for det, man gerne vil leje ud. Eller også må man tage bestik af situationen og tage den beslutning, at man nu må lide et tab en gang for alle og så sælge med det tab, der er, fordi man har betalt for meget i forhold til markedsprisen.

Kl. 15:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:29

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det er jo fuldstændig rigtigt, men der bliver ikke noget boliglejemål til rådighed for mennesker, der søger et boliglejemål, ved at ejerlejligheden fortsat fungerer som ejerlejlighed ved at blive solgt videre til en ny ejer. Altså, problemet ved, at man gør det så besværligt at udleje en ejerbolig, er jo, at der så ikke er så mange, der ønsker at udleje. Så sælger de i stedet deres bolig til en ny ejer, og det bliver der færre udlejningsboliger af, selv om hr. Johansen hævder, at der kommer flere udlejningsboliger ud af det. Men det er jo ikke sandt. Det, hr. Jan Johansen siger, er simpelt hen usandt.

Kl. 15:29

Vi anerkender også i Dansk Folkeparti, at der selvfølgelig er nogle udfordringer på det her område. Om det skal være bedre oplysning eller andet, må vi jo så drøfte. På den anden side er vi så også i Dansk Folkeparti glade for, at vi gik med i forhold til den forhåndsgodkendelse, der er, så man kan få en forhåndsgodkendelse, inden man lejer sit hus eller sin lejlighed ud.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne være med til at finde nogle løsninger. Vi mener så ikke, at Liberal Alliances løsningsmodel er den rigtige, men dermed ikke sagt, at vi ikke kan drøfte den og de udfordringer, der er. Jeg har læst en række artikler, og jeg står også med en artikel her, hvor en privat udlejer simpelt hen måtte sætte sin lejlighed ned til 1.700 kr. om måneden og leje den ud for det. Det kan jo godt virke som meget lidt, og derfor skal vi finde en god balancegang, som sikrer, at vi stadig væk har nogle billige lejligheder. Men derfor kan vi også sagtens drøfte, hvordan vi får den balancegang, så vi i hvert fald oplyser om, hvilke risici der er, når man udlejer sin bolig.

Kl. 15:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er et par korte bemærkninger. Hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 15:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:29

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg var ikke helt sikker på, at jeg forstod, hvad Dansk Folkepartis synspunkt var, bortset fra at man åbenbart ikke vil stemme for det her beslutningsforslag. Men var synspunktet, at Dansk Folkeparti ønsker, at det skal være muligt for de her udlejere af en enkelt ejerbolig – amatørudlejere – at sætte huslejen højere end i dag, sådan at de i det mindste kan få dækket deres egne omkostninger ved at udleje?

Kl. 15:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Jan Johansen (S):

Det er jo sådan, at når man køber en ejerlejlighed eller et hus, så ejer man det, og hvis man flytter fra det og gerne vil sælge det eller leje det ud, kan man selv bestemme det. Jeg kender også nogle, der har lejet deres lejlighed ud. Jeg må også sige, at problemet er blevet mindre især i de store byer, hvor priserne på ejerlejligheder er steget igen. Så jeg tror faktisk ikke, at problemet er så stort. Vi holder fast i, at huslejereguleringen skal være der, så vi ikke får en højere pris

Karina Adsbøl (DF):

I Dansk Folkeparti går vi heller ikke ind for fri huslejeregulering, men vi vil godt være med til at kigge på, om der er andre muligheder, man kan gribe til – om det skal være oplysning eller andet. For vi kan godt se, at der er nogle udfordringer på området, når man som privat udlejer kan leje sin bolig ud efter en aftale, man har, og så kan risikere at skulle betale rigtig mange penge tilbage. Men nej, vi kan ikke stemme for det her forslag, men dermed ikke sagt, at man ikke kan kigge på, om der er andre muligheder inden for området.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:34

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen der er jo sådan set kun én vej at gå, hvis man mener, der er et reelt problem, og det mener vi. Spørgsmålet er, om Dansk Folkeparti mener det. Hvis udlejere af deres egen ejerbolig i dag ikke kan få dækket deres omkostninger, fordi huslejeafkastet af den offentlige regulering er for lav, så er der kun én måde at løse det på; det er ved at tillade, at de hæver huslejen i forhold til det, der er reguleringen i dag. Støtter Dansk Folkeparti, at udlejere af en enkelt bolig skal have lov til at hæve huslejen i forhold til det, der er niveauet i dag?

Kl. 15:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Karina Adsbøl (DF):

Som jeg sagde før, så anerkender vi, at der har været nogle udfordringer på det her område – om det så er, fordi udlejere ikke ved, at de kan gå hen og få en forhåndsgodkendelse i huslejenævnet, eller om der skal bedre oplysning eller andet til. Men nej, Dansk Folkeparti støtter ikke fri huslejeregulering. Men derfor kan vi godt se, at der godt kan være udfordringer for den private udlejer på det her marked.

Kl. 15:35

Kl. 15:35

Kl. 15:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 15:35

Eigil Andersen (SF):

I SF støtter vi, som det fremgår, heller ikke fri husleje – bestemt ikke. Men jeg vil gerne spørge, om man kan karakterisere Dansk Folkepartis holdning som en ved ikke-holdning.

Kl. 15:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 15:35

Karina Adsbøl (DF):

Nej, man kan karakterisere vores holdning på en anden måde. Lejelovgivningen er uigennemsigtig, og derfor går vi i gang med nogle lejelovsforhandlinger lige om lidt, og der synes jeg da ikke, at man skal udelukke noget. Jeg synes da, man skal drøfte det, man skal drøfte, altså det, der er relevant at drøfte. Man kan jo heller ikke udelukke, at der er nogle udfordringer på det her område, og det skal vi finde nogle løsninger på. Jeg har ikke den bedste løsning nu og her,

men jeg vil gerne være med til at finde nogle gode løsninger, både for lejere og udlejere.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Så er det fru Liv Holm Andersen, Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg kan forstå, at Liberal Alliances forslag er, at huslejen bør sættes fri for alle lejemål, som bliver udlejet af en udlejer, der kun ejer ét lejemål. Det er egentlig meget interessant, for nu er den, der har fremsat beslutningsforslaget væk. Jeg vil alligevel redegøre for Radikale Venstres holdning til det her spørgsmål.

Vi er nemlig uenige med Liberal Alliance, og det er vi af to årsager. Dels mener vi, at regulering af huslejepriser sådan helt overordnet set betyder lavere priser på lejligheder og dermed bedre muligheder for blandede byer. Det går vi sådan set ret meget op i Det Radikale Venstre. Dels synes vi ikke, at man skal gøre forskel på udlejere på den her måde, og vi synes heller ikke, at det skal betyde, at der skal være forskel i prisen på leje af lejlighed, afhængig af hvad for en person man lejer sin bolig af. Det ville jo medføre, at man kunne have to identiske boliger, som så har to fuldstændig forskellige priser.

Fra radikal side er vi dog enige i, at de eksempler, som vi har set, og som flere andre ordførere har nævnt, hvor udlejer har været nødt til efter lang tid at sætte huslejen betragteligt ned og på den måde er blevet fanget i en uheldig situation, naturligvis skal begrænses. Det er jo også i det lys, vi netop har givet den her mulighed for, at de, der lejer en enkelt andelsbolig eller en enkelt ejerlejlighed ud, kan gå til huslejenævnet og bede om en forhåndsgodkendelse af deres leje, så de ved, hvad de kan regne med.

Men grundet de to indledende årsager kan Radikale Venstre ikke støtte det her beslutningsforslag. Tak for ordet.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance, en kort bemærkning.

Kl. 15:38

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forstår jo ikke den indvending, som den radikale ordfører kommer med, om, at man med det her forslag kan risikere, at mennesker betaler forskellige huslejer, afhængigt af om de bor i den ene lejlighed eller den anden lejlighed. Sådan er det jo allerede i dag, og det bakker Det Radikale Venstre op om, for der er to slags regulering af huslejen i Danmark, nemlig den regulering, der er for nyere boliger, som er bygget efter den 31. januar 1991, og den regulering, som er meget strammere, for ældre boliger, der er bygget før den 31. januar 1991.

Så den situation, som den radikale ordfører beklager vil opstå her med det her forslag, er allerede virkeligheden i dag derude. Så hvorfor ikke bare gå lidt længere ad den vej, når man nu har et konkret problem, som skal løses?

Kl. 15:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Liv Holm Andersen (RV):

Ja, jeg kan godt høre det, som ordføreren siger, og jeg kunne også høre, at ordføreren sagde det indledningsvis til boligministeren, men jeg forstår ikke sammenligningen, for det er ikke det samme. Det er ikke boliger, som ville være identiske og ville kunne ligge ved siden af hinanden. Det er jo noget, man har lavet i den gamle og den nye boligmasse, og i øvrigt har man jo med lejeloven i hånden givet mulighed for, at de boliger, som følger den gamle lovgivning via § 5, stk. 2-renoveringer kan træde ind i de nye regelsæt, netop hvis de lever op til de samme krav. Så det er jo ikke identiske lejligheder, man sammenligner her, men det ville det jo være, hvis beslutningsfor-slagsstillerens forslag blev vedtaget.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:40

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, der er jo sådan set ikke nogen lejligheder, der er identiske. Alt-så, der er forskel på alle lejligheder. Selv to lejligheder, der er opført på samme tidspunkt, kan have forskellig stand og forskellige køkke-ner og forskellige badeværelser og forskellige maling og alt muligt, afhængigt af hvordan den lejlighed er blevet behandlet igennem åre-ne. Så det er sådan et grundvilkår. Lejligheder er ikke identiske.

Nu har vi bare to regelsæt for huslejeregulering, og jeg foreslår ikke, at vi skal have mere end to regelsæt. Jeg foreslår, at de lejlighe-der, som udlejes af en amatørudlejer, skal ind under samme regelsæt, som de nyere boliger er inde under.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 15:40

Liv Holm Andersen (RV):

Ja, men det er jo det, vi er uenige om. Vi er uenige om skillelinjen. Jeg synes, det giver mening at betragte de ældre boliger, som ikke lever op til det samme energikrav, og som ikke lever op til de samme krav til bade- og toiletforhold osv. osv., hører ind under et anden re-gelsæt, som man så kan skifte ud, hvis der bliver lavet nogle bestem-te renoveringer. Det synes jeg giver god mening. Der er vi jo politisk uenige.

Hr. Ole Birk Olesen vil så synes, at det giver god mening, at to lejligheder i samme opgang – den ene til højre og den anden til ven-stre – har fuldstændig forskellige vilkår for lejerne, fordi det er en person med én lejlighed, der ejer den ene lejlighed, mens det er en person med flere lejligheder, 2 eller 5 eller 10 eller 50, der ejer den anden lejlighed. Det synes jeg ikke giver mening, og det er vi poli-tisk uenige i. Og det tror jeg sådan set bare er det, vi skal uddrage af det her.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

I Danmark har vi nogle regler om omkostningsbestemt husleje, der gælder for ejendomme opført før 1992, og man kan spørge sig selv, hvorfor de regler er blevet indført. Det er de, fordi en fri markedsleje ville føre til fuldstændig ublu huslejer – huslejer, der ville være så

kæmpe høje, at mennesker med små eller jævne indtægter aldrig vil-le have råd til at bo i disse lejligheder. Det går naturligvis ikke, at vi efterlader titusinder af mennesker i de store byer uden tag over hove-det, og at de så skulle bo på gaden. Derfor er det gode regler, som gælder ved omkostningsbestemt husleje i ejendomme opført før 1992.

Nu vil Liberal Alliance så ophæve reglerne, hvis man kun udlejer én lejebolig – én lejlighed eller ét parcelhus. Det forslag vil betyde, at man åbner en ladeport for spekulation, simpelt hen. Hvis forslaget blev vedtaget, ville mange mennesker købe en ejerlejlighed eller et parcelhus som investeringsobjekt, fordi de nu ville kunne tage en langt højere husleje end efter de hidtidige regler. Det ville forvandle mange lejligheder, så de blev alt for dyre for mennesker med små og jævne indtægter. Undersøgelser viser, at huslejen i gennemsnit ville stige med 20.000 kr. pr. år, og i København ville der være mange lejligheder, hvor huslejen simpelt hen ville blive fordoblet. Det tror jeg mange mennesker kan forstå slet ikke går. Derfor går SF imod det her forslag. Vi stemmer imod beslutningsforslaget fra Liberal Al-liance.

Jeg vil også tilføje, at forslaget vil betyde, at vi vil få langt flere nomadelejere, der er nødt til at flytte fra sted til sted med jævne mel-lemrum. Det skyldes, at selv hvis man nu har råd til at leje den dyre lejlighed, der kommer ud af det, vil der være tale om et tidsbegræn-set lejemål, og når det udløber, er man så nødt til at flytte. Det er et system, der resulterer i tusinder af nomadelejere, der vil opleve en meget stor utryghed. Det er heller ikke SF's politik, og det er en an-den årsag til, at vi stemmer imod det her forslag.

Forslagsstillerne vil så gerne hjælpe de mennesker, der gerne vil sælge deres ejerlejlighed eller parcelhus, men som på grund af tider-nes ugunst ikke kan gøre det til en pris, som de som sælger kan ac-ceptere, og så vil de i stedet leje ud. Så melder spørgsmålet sig selv-følgelig: Hvor stor må huslejen så være? Men denne gruppe borgere kan jo, sådan som det også er blevet belyst flere gange her i debat-ten, med fordel bruge den mulighed, der er blevet indført af regerin-gen, nemlig at man som noget nyt kan få en forhåndsafgørelse fra huslejenævnets side om, hvad huslejen må være. Dermed kommer man som udlejer ikke ud for overraskelser; man ved, hvad man går ind til, og det betyder, at det problem, som Liberal Alliance vil løse, kan man allerede nu løse på en anden måde, som vel at mærke ikke har de uheldige bivirkninger, som Liberal Alliances forslag indebæ-rer.

Som nævnt stemmer SF imod.

Kl. 15:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 15:44

Ole Birk Olesen (LA):

Det var en mærkelig indvending fra hr. Eigil Andersen, at det skulle resultere i flere tidsbegrænsede udlejninger, hvis man frigav huslejen i de her amatørudlejninger. Det passer jo ikke. Det er jo netop sådan i dag, at folk indgår aftaler om tidsbegrænset udleje, fordi de på den måde så kan begrænse skaden. Hvis nu huslejenævnet kommer efter dem, så er det ikke sådan, at lejer har krav på at bo i lejligheden i princippet resten af lejers liv, men måske kun i 2 år, som er tidsbe-grænsningen. Så den nuværende lovgivning sørger for, at der er flere tidsbegrænsede udlejninger. Hvis man fjernede den nuværende lov-givning på de her lejligheder, ville der være færre tidsbegrænsede udlejninger.

Når hr. Eigil Andersen så siger, at problemet med det her er, at folk kan betragte en ejerlejlighed som et investeringsobjekt, som de køber for at udleje, så fortæller hr. Eigil Andersen jo netop, at det her vil føre til flere lejeboliger på markedet. Hvis flere køber en ejer-bolig og bruger den som udlejningsbolig, vil der være flere udlej-

ningsboliger til rådighed, og alt andet lige vil det føre til et lavere prisniveau på udlejningsmarkedet, i hvert fald den del af udlejningsmarkedet, som er bygget efter 31. januar 1991.

Kl. 15:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:46

Eigil Andersen (SF):

Liberal Alliance er normalt meget glade for den økonomiske model, der hedder DREAM. I den her sag om huslejer mener jeg ikke, at Liberal Alliance er så glade for den model, for det er nemlig den, som fortæller, at hvis man giver huslejen fri på den her måde, så vil det medføre det, som jeg nævnte tidligere, nemlig at huslejerne i gennemsnit i de regulerede områder vil stige med 20.000 kr. om året. I København vil huslejen for masser af lejligheder blive fordoblet, og det trænger altså mennesker ud, som har meget små indtægter. Det er et faktum og et uacceptabelt faktum.

Der har Liberal Alliance jo en helt overdreven tro på markedet, men markedet betyder jo, at den stærkere har ret. Det er ikke sådan, at det er rimeligt, at den stærkere altid har ret. Det er ikke sådan, at det altid skal være pengene og ejendomsretten, der skal bestemme. Så taber vi de svageste på gulvet. Men dem er Liberal Alliance jo ligeglade med.

Kl. 15:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:47

Ole Birk Olesen (LA):

Nu må jeg bede hr. Eigil Andersen om at svare på et simpelt spørgsmål: Hvor mange ekstra lejligheder, som man kan komme som boligsøgende og leje, kommer der ud af, at folk ikke ønsker at udleje deres lejlighed, fordi de vilkår, under hvilke de kan udlejes, er så ringe, at det ikke kan betale sig, så de i stedet vælger at sælge deres lejlighed til en anden køber af lejligheden. Hvor mange ekstra lejelejligheder kommer der ud af at gøre lejeboligmarkedet uattraktivt for folk at sætte deres lejlighed ud på?

Kl. 15:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:47

Eigil Andersen (SF):

Altså, jeg mener, at hvis man gør boligen i højere grad til et spekulationsobjekt, et investeringsobjekt, sådan som Liberal Alliance vil åbne mulighed for med fri husleje, og hvis man kun har en enkelt lejlighed til leje eller et enkelt parcelhus, så vil det simpelt hen få det her problem til at eksplodere, sådan at de lejligheder, der så bliver, og som mennesker kan leje, vil koste det hvide ud øjnene for at sige det på populært dansk. Og det vil altså betyde, at den almindelige rengøringsassistent ikke længere har råd til at bo i en lejlighed.

Kl. 15:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Lars Dohn, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Ja tak. Først tak til Liberal Alliance, fordi man fremsætter sådan et forslag, og jeg takker ikke for indholdet, men for, at vi herinde også

kan få mulighed for at se, at der er forskel på, om man vælger til højre eller om man vælger til venstre i dansk politik.

Man kan sige, at boligpolitikken frem mod et kommende folketingsvalg vel også er der, hvor kanten vil blive, så vi har her at gøre med et meget interessant område. Og jeg kan da lige forestille mig, at når der er et pres inden for Venstres gruppe i forhold til frimarkedet, og når de partier, som skal udgøre det parlamentariske grundlag, også er usikre – nu hørte vi lidt om Dansk Folkepartis holdning, og især hørte vi om Liberal Alliances holdning – jamen så kan det blive til en rigtig spændende udvikling på boligmarkedet.

Når man nu skriver i lovmaterialet, at det er 80 år siden, vi fik indført den her lovgivning, så er det ikke helt rigtigt. Det er rigtigt, at man i 1937 fik den første egentlige lejelov i Danmark, men vi skal faktisk helt tilbage til 1887, hvor de første lovgivninger blev indført i Danmark, og så langt tilbage som i 1915 fik Stauning indført en huslejekontrollov – ikke en egentlig lejelov med det, som det indebærer, men en huslejekontrollov. Så det vil sige, at det om et år er 100 år siden, at man i Danmark valgte at sige: Udlejningsboligen er alt for vigtig til at overlade til det fri marked.

Hvis vi skal se på, hvordan det kan gå, når det får lov til at gå helt galt, så kan vi kigge på den regering, som bestod af Venstre i 1929 med statsminister Madsen-Mygdal. Han førte jo den samme politik på boligområdet, som præsident Hoover gjorde i USA, hvor der opstod de såkaldte Hoovervilles, der var byer, hvor bliktagene var den mest udbredte tagform. Herhjemme slap man huslejen fri i 1929, og det gav nogle kæmpe stigninger i huslejen. Så vi har erfaringer med det. Og skal vi så langt tilbage for at lære af historien?

Vi ved også, at det jo er den førte boligpolitik med det store ejerlejlighedsforlig, det store boligforlig i 1967, som er årsagen til, at vi er havnet i den her misere, altså at vi har skabt et ejerlejlighedsmarked, som ikke længere er tilgængeligt for dem med ganske almindelige indkomster. Det er jo også, som hr. Eigil Andersen nævnte, beregnet, hvad der vil ske, hvis man skaber et frimarked med 61,8 pct. lejeudvikling og i København med over 100 pct. lejeudvikling; det kan enhver jo se.

Jeg ved godt, at for Liberal Alliance er en bolig sådan en vare ligesom alt muligt andet. For Enhedslisten og egentlig også for næsten alle andre partier herinde, tror jeg, er boligen så vigtig, at det er en menneskeret. Men vi skal have det med i billedet af det her, at Danmark slet ikke er så reguleret, som mange går og tror. Der er 18 kommuner i Danmark, hvor boligreguleringsloven slet ikke gælder – alt byggeri efter 1992 er ikke reguleret, og det er faktisk noget af et problem.

Vi kan også se på huslejeudviklingen, at der er sket en kæmpe udvikling i boligstøtten, og det afspejler jo, hvordan det går med huslejerne. Vi kan se, at hvis man som ung menneske flytter til København, kan man komme af med 6.000 kr. for et værelse – altså hvad er det, man vil mere, havde jeg nær sagt? Det er sådan, at huslejenævn og huslejeklagenævn godkender huslejer på 1.200-1.300 kr., og hvis man prøver at gange det med en normal boligs størrelse, vil man kunne se, at lejeboligpriserne i Danmark er på et niveau, som er helt uacceptabelt.

Så derfor er der ikke behov for at give reguleringen fri. Der er behov for at styrke boligreguleringen i Danmark, sådan at man kan sikre, at boligen fortsat er en menneskeret og ikke en vare.

Kl. 15:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 15:53

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg havde sådan set ikke nogen forventning om, at Enhedslisten ville tilslutte sig det her beslutningsforslag, så det kommer ikke som en overraskelse, at det ikke er tilfældet.

Hr. Lars Dohn sagde så til gengæld noget interessant. Det egentlige problem er ifølge hr. Lars Dohn, at der overhovedet er et ejerlejlighedsmarked – det burde man ikke have; man burde ikke have et ejerlejlighedsmarked. Hvad synes hr. Lars Dohn der skal gøres, for at vi får afskaffet ejerlejlighedsmarkedet?

Kl. 15:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 15:53

Lars Dohn (EL):

Det vil jo være vanskeligt at rulle den udvikling tilbage, netop fordi så stor en andel af lejeboligmassen er blevet udstykket i ejerlejligheder. Men den model, som man så senere fjede ind efter boligforliget, om retten til for køberne at købe på andelsvilkår, er jo en langt mere demokratisk model, som indebærer en form for beboerdemokrati som det, vi har i den almene sektor.

Så det er nogle helt andre perspektiver end de meget snævre perspektiver, der er med ejerlejlighederne. Vi har jo netop set med den borgerlige politik i 00'erne, at når man slipper markedet fri, får man bobler, og det er jo på grund af boblerne, at de, der nu står med to boliger, ikke kan få deres økonomi til at hænge sammen ved en udlejning.

Kl. 15:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:54

Ole Birk Olesen (LA):

Kan hr. Lars Dohn ikke se, at jo mere vanskeligt man gør det for en ejer af en bolig at leje boligen ud, jo færre lejeboliger vil der være, og jo flere ejerboliger, som ikke er udlejet, vil der være? Så hvis man ikke ønsker ejerboliger, men foretrækker, at boligerne i stedet er til leje, skal man jo gøre det muligt for folk at leje deres bolig ud. Og det gør man jo ikke ved at have så restriktiv en lovgivning, at folk ikke engang kan få dækket deres egne omkostninger ved at leje ud. Kan hr. Lars Dohn ikke se det?

Kl. 15:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 15:55

Lars Dohn (EL):

Nu er det helt tilfældigt sådan, at jeg selv står med to boliger, og jeg kan altså godt se, at indtil jeg kan få solgt min bolig, er der meget mere økonomi i at leje den ud og få dækket nogle af mine udgifter ind. Så jeg tror ikke, at muligheden for at leje sin bolig ud skulle være så dårlig, at det ikke kan betale sig i forhold til selv at stå med hele udgiften. Jeg tror også, at bankens rådgivning til en, der står med to boliger, vil være: Sørg da for at få den lejet ud.

Det, vi måske kunne kigge på, var, om forhåndsgodkendelsen er for dyr med gebyret på 3.500 kr. Det er den måske, i og med at der er så få, som får en forhåndsgodkendelse.

Kl. 15:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren, for det var den sidste spørger. Den næste ordfører er fru Charlotte Dyremose, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Beslutningsforslaget her peger på et ganske relevant problem. Jeg får lyst til oven på debatten at nævne, at vi jo altså ikke er i gang med at diskutere hele lejeboligmarkedet, for man kunne godt få det indtryk. Beslutningsforslaget her peger på det kæmpestore problem, nogle helt almindelige familier – det minder jeg om – ganske, ganske ofte har stået med: Man får arbejde et andet sted, eller man skal læse eller uddanne sig et andet sted i en periode, eller man får børn og har brug for noget større at bo i, og man tør simpelt hen ikke udleje den lille lejlighed, som man ikke længere kan være i af enten geografiske eller familiemæssige årsager, for man aner ikke, om man nogen sinde kommer ud af situationen, og man aner ikke, om man kan få sine udgifter dækket.

Jeg tror, at vi alle kender nogle – hvis vi ikke selv har oplevet det – der har stået med de overvejelser. Og det her er ikke simpel lovgivning; det er en voldsomt kompliceret lovgivning, særlig for den unge familie, hvor de måske netop er blevet færdige med deres uddannelser, hvor de hverken beskæftiger sig med jura eller andet, der minder om boliglovgivning, og hvor de har fået et barn eller måske to børn og nu ikke længere kan være i studiehyblen.

Det må da også være sådan, at man tilstræber, at når to voksne mennesker skriver under på en kontrakt, så stoler vi faktisk på, at det er myndige mennesker, der kan underskrive noget og stå ved det. Det må da have en vis form for vægt, at to voksne myndige mennesker i fællesskab og enighed skriver under på en kontrakt. Men det er ikke tilfældet i dag, og det mener jeg er en ganske væsentlig problemstilling. Derfor er det relevant med den her debat.

Det, som vi fra konservativ side mangler lidt i det her beslutningsforslag, er den del, der handler om beskyttelsen. Når man meget prisværdigt forsøger at tilstræbe, at man nærmer sig almindelige markedsvilkår, så er der også typisk i almindelige markedsvilkår noget, der hedder forbrugerbeskyttelse. Hvad er reglerne, hvis der ikke er en kontrakt og man bare har startet et lejemål? Bør der, fordi det her er noget så centralt som boligen, f.eks. være et minimum af opsigelsesvarsel? Bør der være en sikkerhed for, at den ene part ikke har et meget kortere eller længere opsigelsesvarsel end den anden? Det er sådan almindelig forbrugerbeskyttelse, som jo ikke er meget anderledes, end hvis man køber madvarer og forventer, at de ikke er fordærvede; end hvis man køber en støvsuger og forventer, at den kan suge. Og lige præcis her, hvor det handler om ens bolig, ja, så har man særlig brug for at vide, at den slags ting er i orden: at man f.eks. ikke er bundet af en lejekontrakt på et dyrt lejemål, der viser sig at være befængt med skimmelsvamp, så man faktisk ikke kan bo der. Så hele den form for beskyttelse af lejerens fremgang ikke rigtig af beslutningsforslaget, og det mangler vi fra konservativ side i beslutningsforslaget.

Så på den ene side mener vi altså, at det peger på en meget relevant problemstilling, som det er nødvendigt at tage hånd om, og på den anden side mener vi, at der mangler en række elementer i beslutningsforslaget for at skabe den nødvendige sikkerhed for den borger, der sidder i lejemålet, f.eks. også en overvejelse om, at den slags ændringer naturligvis kun ville kunne gælde for nye lejemål.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Jo, undskyld, hr. Lars Dohn.

Kl. 16:01

Lars Dohn (EL):

Formanden må være undskyldt, for formanden er jo ret ny på posten, og al begyndelse er svær.

Jeg vil gerne spørge den konservative boligordfører, hvordan boligordføreren selv har det med den situation, som boligordføreren beklager. Var det ikke boligordføreren parti, der stod bag den politik, som førte til boblen? Var det ikke boligordføreren parti, som sad med – det måtte jo ikke hedde boligministerposten – socialministerposten, og som sørgede for, at vi ikke fik regelforenklet og sammenskrivet lejelovene? Ser ordføreren ikke, at partiet har et vist ansvar for, at den her situation er opstået?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:01

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg synes, det fremgår forholdsvis tydeligt af den debat, der nu har stået på noget tid her i Folketingssalen, at det der med at få lavet en mere simpel, let tilgængelig og måske mere markedslydende og overkommelig boliglovgivning, der på den ene side er noget mindre kompliceret og på den anden side også har en vis del af beskyttelse, synes forholdsvis umuligt i det Folketing, der er sammensat her, og også var det i det, der har været tidligere.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Lars Dohn.

Kl. 16:02

Lars Dohn (EL):

Skal jeg så ud af det, som ordføreren har sagt, forstå, at De Konservative faktisk er til at tale med om en lempelse af boligreguleringen? Og vil det kunne indgå, når man skal sammensætte politikken for en eventuel – guderne må forbyde det – ny, kommende borgerlig regering?

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 16:02

Charlotte Dyremose (KF):

Altså, som jeg føler, at jeg forholdsvis klart gjorde rede for, mener jeg, at der her er en central problemstilling. Jeg synes faktisk, at det er et kæmpe, kæmpe stort problem, at mennesker ikke har mulighed for at flytte sig geografisk efter deres arbejdsplads, at de ikke har mulighed for at udvide til noget større, når der er familieførøgelse, fordi de er stavnsbundet af en lille lejlighed, som de ikke kan komme af med, og som de heller ikke tør leje ud, fordi de simpelt hen ikke kan overskue og gennemskue konsekvenserne af det.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Næste spørger er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 16:03

Eigil Andersen (SF):

Jeg har læst mig til, at Konservativ Ungdom støtter hr. Søren Pinds forslag om fri huslejeafstans i Danmark. Jeg vil gerne spørge: Vil Det Konservative Folkeparti frem mod næste valg kræve, at huslejerne i Danmark skal gives fri, altså støtte hr. Søren Pinds forslag?

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Værsgo til ordføreren.

Charlotte Dyremose (KF):

Det har vi ingen umiddelbare planer om at stille os frem på barriererne og kræve, og det synes jeg er noget helt andet, end at der her er en ganske relevant problemstilling. Vi har det sådan i Det Konservative Folkeparti, at vi løbende vurderer, hvordan man laver den mest hensigtsmæssige lovgivning, og når vi møder et beslutningsforslag som her, som peger på nogle relevante problemstillinger, tillader vi os at bakke op om, at vi får løst de relevante problemstillinger. Det synes jeg sådan set er den mest hensigtsmæssige måde at føre politik på.

Kl. 16:03

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:04

Eigil Andersen (SF):

Kan man konkludere, at efter Det Konservative Folkepartis opfattelse skal huslejen i det her tilfælde gives fri for det her antal lejligheder? Det er altså noget, som vi i SF er imod, vil jeg meget gerne understrege. Men kan vi slå fast, at De Konservative modsat ikke ønsker, at huslejen i al almindelighed i Danmark skal gives fri?

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Charlotte Dyremose (KF):

Fra konservativ side glæder vi os meget til, at ministeren forhåbentlig får inviteret til nogle forhandlinger om lejelovgivningen. Vi har en række forslag til, hvordan man kan forbedre den danske lejelovgivning, som vi finder er ganske kompliceret, ganske uoverskuelig, og jeg tror, at den kan gøres ganske meget mere gennemskuelig, og der vil formentlig også kunne fjernes et antal regler i den. Samtidig er vi også af den overbevisning, at der, som jeg også tidligere nævnte inden for det her hjørne, skal være en høj grad af forbrugerbeskyttelse, fordi det selvfølgelig er ganske basalt, at man ikke bliver snydt, når man skal have et sted at bo, for vi skal ikke have folk til at stå uden tag over hovedet.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Der er en spørger mere. Hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:05

Ole Birk Olesen (LA):

Først tak for at tage problemstillingen alvorligt og også udtale sig positivt om forslaget. Der var også enkelte betænkeligheder fra fru Charlotte Dyremose, i forhold til hvad der skal ske med alle mulige andre aspekter af aftaleretten imellem lejer og udlejer. Beslutningsforslaget går jo kun ud på, at der skal pilles ved huslejereguleringen. I praksis, og det kunne man godt have skrevet mere klart, handler det om, at de her lejligheder skal overgå fra den gamle regulering af udlejning af boliger, som er fra før 31. december 1991, og over til den nye regulering af udlejning af boliger, som er fra efter 31. december 1991. Så alt det, der står i den nye regulering om at beskytte udlejere og sørge for ordentlige kontraktforhold osv., består også, hvis det her beslutningsforslag skulle gå hen og blive vedtaget.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 16:06

Charlotte Dyremose (KF):

Der var vel ikke så meget at svare på. Tak for afklaringen. Det synes jeg er værd at dykke noget mere ned i under udvalgsbehandlingen, så vi får helt klare linjer for, hvad det her kommer til at indebære, og sådan at vi på den baggrund netop kan tage stilling til fordele og ulemper. Jeg synes, at det var en meget nødvendig præcisering, som jeg må indrømme jeg ville ønske at forslagsstillerne havde skrevet ind i beslutningsforslaget.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Den næste er ordfører for forslagsstillerne, hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

Kl. 16:07

(Ordfører for forslagsstillerne)

Ole Birk Olesen (LA):

Tak for det, og tak for debatten. En særlig tak til fru Charlotte Dyremose fra Det Konservative Folkeparti for at anerkende problemstillingen, som jeg også synes jeg har hørt ordførere fra andre partier anerkende, når de er blevet spurgt af pressen, men hvor jeg så omvendt må sige, at villigheden til at gøre noget ved problemet bliver betragtelig mindre, når vi står her i salen.

For det er jo ikke og er aldrig sådan, at det er omkostningsfrit at gøre noget ved et problem. Det kan koste penge, eller det kan føre til, at man må opgive nogle regler, som man på anden måde synes om. I det her tilfælde skal man altså opgive nogle strikse huslejereguleringer, som nogle partier er rigtig glade for, men jo for så til gengæld at løse det problem, at op til 100.000 boligejere, som gerne vil udleje deres egen bolig, ikke kan gøre det uden at komme i klemme i et system, der kræver af dem, at de udlejer til en pris, som er lavere end de omkostninger, de har. De 100.000 har jeg fra Lejernes LO; det er anslået fra dem.

Lejernes LO siger også, at det handler om, at de i gennemsnit skal sættes ned i husleje med 8.600 kr. om året eller 700 kr. om måneden. Så der er altså ifølge Lejernes LO 100.000 boligejere derude, der i en periode eller måske i længere tid udlejer egen bolig, fordi de har en bolig tilovers, som ikke kan få lov til at få den husleje, som de ellers har aftalt med lejeren. Det synes jeg da i sig selv er et problem. Det er da et problem, at man kan lave en aftale med en lejer, og så kan lejer gå til huslejenævn og sige: Jeg vil gerne beholde den lejlighed, men jeg har ikke tænkt mig at betale det, som vi har aftalt. Det synes jeg da er at snyde. Jeg ved godt, at loven er, som den er, men jeg synes ikke, det er en specielt hæderlig adfærd at bruge loven til på den måde at få underkendt en aftale, som man har indgået, og så i øvrigt bagefter kræve at blive boende i den lejlighed, som man ikke vil betale den aftalte pris for. Det synes jeg faktisk ikke er en reel måde at opføre sig på.

Jeg synes, det er rimeligt, og Liberal Alliance synes, det er rimeligt at kunne tage en husleje, som dækker de omkostninger, som udlejer har – også fordi alternativet er, at boligerne ikke bliver udlejet, men bare bliver solgt med det samme. Og vi vil gerne have boliger udlejet, vi vil ikke nødvendigvis have, at de bliver solgt med det samme; det giver et skævt marked.

Så er der nogle her, der siger: Jamen de har købt alt for dyrt, det skal lejeren ikke redde dem fra. Men de har jo ikke købt for dyrt; de har købt til den pris, som de faktisk godt kan udleje for. Problemet er, at der er en lovgivning, som ikke tillader det, og dermed får vi altså færre boliger til udlejning.

Tak for debatten. Vi kommer til at gøre noget ved det her på et tidspunkt. Hvis vi ikke gør noget ved det, er det heldigvis noget, som bliver løst over tid, for det er sådan, at en gang imellem er der nogle ejendomme, der bliver revet ned, og så bliver der bygget nogle nye,

og så er hele Folketinget indforstået med, at disse nye lejligheder ikke skal reguleres så hårdt som de gamle. Og i takt med at det sker, vil huslejereguleringen blive overflødig, og det vil ske med accept fra hele Folketinget her, bortset måske fra Enhedslisten, fordi man accepterer de regler, der gør det sådan. Alternativet ville jo også have været mærkeligt, nemlig at ingen havde lyst til at opføre nye private udlejningsboliger, fordi det ikke kunne betale sig. Så for at løse det problem har vi allerede givet huslejen fri i Danmark for alle boliger, der er bygget efter den 31. december 1991.

Vores forslag her var sådan set bare, at det også skulle ske for de ejerboliger, der er derude, som bliver udlejet. Vi synes, at det kan være med til at redde nogle mennesker fra at komme i en gældsfælde – en fælde, hvor de hver måned er tvunget til at udleje til en pris, der ikke dækker deres omkostninger. Vi synes også, det kan være med til at få flere lejeboliger ud på markedet, et marked, der ikke er særlig bugnende af lejeboliger i de store bymidter, fordi netop disse lejeboliger for øjeblikket bliver pillet ud af lejeboligmarkedet og omdannet til andelsboligforeninger, fordi det ikke kan betale sig at udleje dem. Det her bidrag kunne sørge for, at nogle af dem, der er blevet ejerboliger allerede, kommer ud på lejeboligmarkedet, så der er et udbud til folk, der gerne vil leje en bolig, fordi de ikke har lyst til at købe en bolig. Men det er der altså åbenbart ikke et flertal der bakker op om, og det synes vi er rigtig, rigtig ærgerligt.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til forslagsstilleren. Der er en række spørgsmål. Det første kommer fra hr. Jan Johansen fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:12

Jan Johansen (S):

Jeg kan forstå, at ordføreren vil skåne udlejeren for at miste penge, hvis han eller hun ikke lige kan sælge sin bolig eller ikke kan få den ønskede pris for den, som markedet ser ud lige nu. Derimod vil man lægge udgifterne over på dem, der skal leje boligen, og man vil eventuelt også påføre samfundet større udgifter i form af boligstøtte. Er det den politik, som Liberal Alliance har, altså at man støtter dem, der ejer, og dem, der skal leje, er så dem, der sammen med staten skal afholde udgifterne?

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ole Birk Olesen.

Kl. 16:12

Ole Birk Olesen (LA):

Vi vil ikke lægge udgiften over på nogen, som ikke har accepteret udgiften. Der er jo tale om lejere, som har sagt: Ja, jeg vil gerne leje den bolig til den leje. Så vi lægger ikke udgiften over på nogen. Der er nogle, der gerne vil leje en bolig, som siger ja til en bestemt husleje.

Så er det, hr. Jan Johansen siger, at det skal de ikke have lov til. Det synes vi de skal have lov til, for alternativet er måske slet ikke, at den ejerbolig bliver udlejet til en lavere leje, men at den bare i stedet for bliver solgt, fordi det ikke er attraktivt at udleje den. Det kommer der ikke nogen lejebolig ud af til den person, som gerne vil leje en bolig. Der kommer bare endnu en bolig i Homes salgsannoncer eller andre steder ud af det.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Jan Johansen.

Kl. 16:13

Jan Johansen (S):

Der er vi uenige. Nu kan jeg også forstå, at ordføreren rigtig godt kan lide forskningsinstituttet DREAM og i nogle tilfælde har brugt det til at få udregnet, hvordan og hvorledes det ser ud i samfundet, så de må jo være troværdige, når Liberal Alliance bruger dem. Derfor vil jeg gerne spørge, om ordføreren tror på den udregning, som DREAM er kommet med, og som viser, at huslejen i 300.000 boliger i gennemsnit vil stige 50 pct., hvis der sker en fritagelse for lejelo-

ven.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ole Birk Olesen.

Kl. 16:14

Ole Birk Olesen (LA):

Det er muligt. Der er jo nogle andre eksperter, der har nogle lavere tal, men jeg skal ikke gøre mig klog på, om det er det ene tal, der er det rigtige, eller det andet tal, der er det rigtige.

Jeg konstaterer bare nu her, er det da er rart, at Socialdemokraterne også mener, at man kan bruge DREAM, på samme måde som regeringen mener, at man kan bruge DREAM, som er en seriøs forskningsinstitution, der udregner langsigtede økonomiske effekter af politikker. Da vi sidste gang gik til valg i 2011, havde vi en gennemarbejdet økonomisk plan, som var gennemregnet af DREAM, og som fortalte, at den ville øge beskæftigelsen i Danmark med ca.

200.000 personer. Det blev bl.a. undsagt af Socialdemokraterne, som påstod, at DREAM ikke var en seriøs institution, hvilket er løgn, for det er DREAM. Finansministeriet bruger DREAM, Skatteministeriet bruger DREAM, og det er så seriøst, som det overhovedet kan blive.

Nu har vi så fået en anden politik. Nu er også Socialdemokraterne gået over til gængse regnemetoder, hvilket man ikke gjorde under valgkampen, men man gør det nu her i den her sag.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Den næste spørger er hr. Lars Dohn fra Enhedslisten.

Kl. 16:15

Lars Dohn (EL):

I Enhedslisten kalder vi DREAM-modellen for den blå regnemaskine, men det var sådan set ikke så meget det, jeg ville spørge om.

Jeg kan forstå, at Liberal Alliance vil sætte huslejen fri, men ikke nok med det, man vil også fravige det grundprincip, at lejelovgivningen er en beskyttelseslovgivning, hvor man tager udgangspunkt i, at lejerer er den svage part. Det er jo sådan, at der har været fri husleje-fastsættelse fra 1992 og frem. Og det er jo også sådan, at man kun kan få underkendt en aftale, hvis den er i strid med lejelovgivningen. Men der er man altså parat til at sige: En lejeaftale er ligesom en aftale om alt muligt andet. Leje af bolig adskiller sig ikke fra andre ting som bilkøb eller køb af ferierejser eller noget som helst andet. Der er ikke noget særligt ved boligen. Er det sådan, jeg skal forstå det?

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 16:16

Ole Birk Olesen (LA):

Altså, nu handler forslaget jo kun om de boliger, der er udlejet af boligejere, som kun har en enkelt bolig til udlejning – det handler ikke om hele boligmarkedet. Så måske kunne vi nøjes med at diskutere det her i dag, for det er det, forslaget handler om.

Men ja, forslaget går ud på, at der skal være det, man kalder fri husleje-fastsættelse for amatørudlejere eller boligejere, der kun udlejer et enkelt lejemål, og det synes jeg at der er rigtig mange gode argumenter for. Jeg ved godt, at det ikke er argumenter, der rigtig bider på Enhedslisten, men det er, fordi Enhedslisten er tilhængere af en helt anden samfundsmodel. I Enhedslistens optik er det et problem, at der overhovedet findes mennesker, som ejer en lejlighed, og selvfølgelig synes Enhedslisten så også, at det er et problem, at de lejer den ud. Men vi deler bare ikke Enhedslistens vision om, at al ejendom i Danmark skal være ejet af staten, så derfor bliver vi nok heller ikke enige om det her.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Lars Dohn.

Kl. 16:17

Lars Dohn (EL):

For os er de små udlejere, som har én ejerlejlighed, ikke den store, stygge ulv i det her spil. Der er jo markante spillere på markedet, for hvem det drejer sig om mange flere penge.

Men det, jeg skal forstå, er, at Liberal Alliance ikke finder, at der skal være et særligt ansvar for en, der vil leje sin bolig ud til en anden – i det her tilfælde en ejerlejlighed – for at undersøge, hvordan forholdene er, for her skal en familie have sin dagligdag. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Ole Birk Olesen (LA):

Jo, der er da et helt særligt ansvar for en udlejer af en lejlighed, og det er at levere det, som man har aftalt. Så hvis man har aftalt at udleje en lejlighed under nogle givne vilkår, og at der skal komme varme i radiatorerne hver dag, hvis der skrues op for dem osv., til en bestemt pris, så er det udlejerens ansvar at sørge for, at den vare bliver leveret. Det er så lejerens privilegium at sige: Det her ønsker jeg sådan set ikke; den aftale ønsker jeg ikke at indgå; jeg kan få et bedre tilbud et andet sted, så det foretrækker jeg.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er et spørgsmål mere fra hr. Eigil Andersen, SF.

Kl. 16:18

Eigil Andersen (SF):

Med hensyn til DREAM-modellen har jeg opfattet det på den måde, at DREAM-modellen godt kan bruges, hvis man ændrer en enkelt økonomisk faktor, men hvis der er en hel stribe økonomiske faktorer, som man ændrer på én gang, og det var det, Liberal Alliance gjorde før sidste valg, så kan den, så vidt jeg ved, ikke bruges til at belyse, hvad der så sker. Men nuvel, lad DREAM ligge.

Fri husleje er Liberal Alliances princip, det er hr. Søren Pinds princip. Vil Liberal Alliance, hvis der bliver et borgerligt flertal efter næste valg, da kræve, at hr. Søren Pinds huslejepolitik om frie huslejer, som efterlader mennesker med små indtægter på gaden, bliver gennemført af partiet Venstre, hvis Liberal Alliance eventuelt skal støtte en borgerlig regering?

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kan ikke svare på, om det lige præcis er det, vi vil kræve. Vi har jo et stort politikatalog, og jeg har ikke nogen forventning om, at vi kan kræve det hele til gengæld for at pege på hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister. Om så det her med liberalisering af huslejereguleringen i Danmark vil være en af de ting, vi kræver, tør jeg ikke sige. Jeg tror i hvert fald, at det her forslag om, at det ikke skal omfatte folk, der blot udlejer et enkelt lejemål, vil stå forholdsvis højt på listen, men jeg kan ikke vide, om vi decideret vil kræve det, og om vi vil afsætte hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, hvis han ikke vil gennemføre vores forslag.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:20

Eigil Andersen (SF):

Det er jo et meget vigtigt princip for Liberal Alliance, har jeg forstået, at der skal være fri husleje, og jeg synes, at det er skræmmende, hvis det skulle blive gennemført, og hvis hr. Søren Pinds politik skulle blive gennemført. Lejerne i Danmark vil jo også blive skræmt fra vid og sans. Men skal man forstå det på den måde, at Liberal Alliance altså ikke vil stille det som et ultimativt krav?

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Ole Birk Olesen (LA):

Det skal forstås på den måde, som jeg svarede, at det ved jeg ikke, for jeg er ikke mit partis leder, og den slags ting afgøres i meget høj grad af partilederne, måske i drøftelse med min ringhed også, det ved jeg ikke. Jeg har faktisk ikke prøvet det før, jeg blev jo først valgt her i 2011, så jeg har ikke prøvet at være med til en regeringsdannelse, hvor jeg var en del af det afgørende flertal her i landet. Så jeg bliver hr. Eigil Andersen svar skyldig på det her spørgsmål. Hr. Eigil Andersen har jo prøvet det, og der var der vist ikke så meget, som SF fik igennem. Hvis det er generalprøven for os i Liberal Alliance, er der jo ikke meget håb om, at det her bliver gennemført. Men jeg tror – må jeg så sige – at vi er dygtigere end SF.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til hr. Ole Birk Olesen som forslagsstiller.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til By- og Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Ændring af reglerne om afvisning m.v. til gennemførelse af direktiv 2008/115/EF om fælles standarder og procedurer i medlemssta-

terne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet) m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 05.02.2014).

Kl. 16:22

Forhandling

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak for ordet. Det lovforslag, vi skal behandle i dag, omhandler ændringer af reglerne for tilbagesendelse af tredjelandsborgere med ulovligt ophold, og lovforslaget er en tilpasning af de danske regler til EU's udsendelsesdirektiv. Danmark er jo på grund af den retlige undtagelse ikke omfattet af de fælles EU-regler om tilbagesendelse af tredjelandsborgere med ulovligt ophold. Danmark har dog valgt at tilslutte sig reglerne, det er der god fornuft i, og derfor er vi selvfølgelig også forpligtet til at efterkomme de henstillinger, som Europa-Kommissionen er kommet med i forbindelse med den danske implementering af reglerne.

Med lovforslaget foreslås det, at adgangen til at afvise udlændinge i indtil 3 måneder efter indrejse afskaffes, og at der i stedet for skal foregå udvisning. Det foreslås også, at varigheden af et indrejseforbud, der er meddelt i forbindelse med administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25, når udlændingen er udvist som bl.a. værende en trussel mod den offentlige sundhed, kan forkortes, hvis der er særlige grunde – f.eks. familiemæssig og social tilknytning – og hvis indrejseforbud for bestandig er i strid med konventioner, som Danmark har underskrevet.

Desuden foreslås det, at gentagelsesvirkningen af et indrejseforbud udvides til også at omfatte indrejseforbud udstedt af andre Schengenlande, og at varigheden af et indrejseforbud begrænses til 5 år, hvis en tredjelandsstatsborger er udvist som værende en trussel mod den offentlige sundhed. Reglerne om ophævelse af et indrejseforbud foreslås også ændret, således at et indrejseforbud kan ophæves, hvis en udlænding kan påvise at have forladt landet, f.eks. Danmark, i overensstemmelse med afgørelsen om tilbagesendelse.

Det foreslås herudover, at udrejsefristen kan forlænges, hvis der er særlige hensyn såsom skolesøgende børn eller anden særlig tilknytning. Endelig foreslås det, at udlændingeloven ændres, således at man følger EU-Domstolens dom i en sag, som slog fast, at en tredjelandsstatsborger ikke må straffes med fængsel alene på grund af ulovligt ophold, når den pågældende ikke tidligere har været undergivet tvangsforanstaltninger med henblik på udsendelse.

I Venstre må vi sige, at vi er lidt bekymret over lovforslaget, da det indeholder en række ændringer, som potentielt – ikke nødvendigvis, men potentielt – kan betyde en lempelse af dansk udlændingepolitik. Det er navnlig regelændringerne omkring afvisning og udvisning, som bekymrer os i Venstre. Det er lidt teknisk, så det vil vi dykke ned i i udvalgsbehandlingen. Selv om der sker en tilpasning af udlændingeloven, er det altså lidt uklart, i hvert fald for os, hvilke ændringer den her lovgivning vil betyde, og om den vil betyde, at det bliver vanskeligere og mere tidkrævende at sende personer med ulovligt ophold i Danmark ud af landet.

I den forbindelse er det i hvert fald værd at bemærke sig – det har vi gjort i Venstre – at Justitsministeriet selv skønner, at lovforslaget vil betyde en merudgift i forbindelse med øget sagsbehandling. Det bekræfter jo desværre kun bekymringen om, at lovforslaget gør det sværere at sende tredjelandsstatsborgere, som har ulovligt ophold i

Danmark, tilbage eller afvise eller udvise dem. Og det er præcis det modsatte af det, der er brug for, eftersom en større andel af den kriminalitet, der begås i Danmark, desværre begås af udlændinge, hvoraf mange ikke har lovligt ophold i landet.

Samtidig er det yderst bekymrende, at der slækkes på reglerne om indrejseforbud, da det kan betyde, at det kan blive vanskeligt at udvise tredjelandstatsborgere, og at de samme tredjelandstatsborgere hurtigere kan komme tilbage til Danmark. I Venstre frygter vi, at lovforslaget forstærker den tendens, at kriminelle og grundløse asylansøgere får bedre muligheder for at opholde sig i Danmark, altså at man med lovforslaget kommer til at give dem flere rettigheder, mens lovlydige udlændinge, der gerne vil bidrage til det danske samfund, får vanskeligere ved at opholde sig i landet. Vi vil derfor gerne i udvalgsbehandlingen have grundigt undersøgt, hvad de egentlige konsekvenser bliver af den lovændring, inden vi tager endelig stilling.

Når det er sagt, vil jeg også godt understrege, at som medlem af EU skal Danmark naturligvis efterkomme de beslutninger, som vi selv er med til at træffe. Imidlertid må man jo så også kunne forvente en vis rimelighed i reglerne, og at det er muligt at have en dialog med i det her tilfælde Europa-Kommissionen om det formålstjenlige i deres henstillinger og kommentarer til den danske lovgivning. Derfor vil vi også se nærmere på, hvilken dialog der har været mellem de danske myndigheder og Kommissionen i den her sag, og om det her absolut er nødvendige ændringer.

Så vi vil i Venstre kort sagt ikke tage stilling til lovforslaget på det foreliggende grundlag, men afvente udvalgsbehandlingen, hvor vi som bekendt får mulighed for at stille nogle afklarende spørgsmål om, hvad lovforslaget egentlig kommer til at betyde. Vi har det udgangspunkt, at det principielt skal være ganske let og ubesværet at udvise folk, som ikke har lovligt ophold i landet. Det må kunne gøres gældende, og det er sådan set også vores indtryk, at regeringen er enig i det. Så jeg vil ikke afvise, at vi kommer til at stemme for, men vi har altså nogle ting, som vi lige skal have afklaret.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er fru Mette Reissmann fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Jeg vil indlede med at slå fast, hvad der er det helt grundlæggende i denne regerings udlændingepolitik. Vi fører en udlændingepolitik, som er retfærdig og robust, og hvor kravene til at bosætte sig i Danmark er store. Vil man være en del af det danske samfund, skal man også være indstillet på at bidrage og yde sit. Er man ikke indstillet på at deltage aktivt i det danske samfund og overholde danske spilleregler, hører man altså ikke til i Danmark. Så enkelt kan det siges. Og med rettigheder følger pligter. Man skal ikke tro, at man kan opholde sig i Danmark uden tilladelse. Europa-Kommissionen har som led i sine forpligtelser til at påse, at medlemsstater har implementeret direktiver korrekt, fundet, at dansk ret på nogle punkter ikke er i fuld overensstemmelse med udsendelsesdirektivet. Det rettes der nu op på med nærværende lovforslag.

I en retsstat som den danske skal vi gå forrest i kampen for at skabe gennemsigtighed og ensartethed i reglerne, og dette lovforslag er et udtryk for netop denne ambition. Med lovforslaget tilpasser vi dansk lovgivning til de europæiske regler, og forslaget indeholder positive elementer, der på den ene side styrker retssikkerheden for udlændinge, som opholder sig i Danmark, og på den anden side forbedrer muligheden for at kunne udvise dem, som ikke er her lovligt. Retssikkerheden styrkes, bl.a. ved at sagsbehandlingen fremover bliver mere individuel. Det øger sandsynligheden for, at den enkelte får

en fair behandling, og at vedkommende forstår grundlaget for afgørelsen. Samtidig sideordnes behandlingen af udlændingesager med praksis fra vores europæiske nabolande, så reglerne bliver mere overskuelige for den enkelte.

Lovforslaget indeholder samtidig en række tiltag, som gør det nemmere at sende udlændinge, som ikke har fået tilladelse til at opholde sig her i landet, hjem. Det bliver muligt at foretage administrativ udvisning af udlændinge, som pågribes på et senere tidspunkt end ved selve grænseoverskridelsen. Konkret skærper vi kravene til, hvor mange økonomiske ressourcer udlændinge skal besidde. Fremover skal udlændinge kunne bevise, at de har økonomiske ressourcer, ikke kun til opholdet i Danmark, men også til et eventuelt efterfølgende ophold i andre Schengenlande, ligesom de også skal have midler til hjemrejsen.

I det hele taget bliver det fremover nemmere at udvise udlændinge, som ikke har ret til at være i Danmark. Folk, som rejser ulovligt ind i Danmark, bliver ikke længere blot afvist. De bliver nu udvist med et forbud mod at rejse ind i Danmark igen i en årrække. Det foreslås, at der skal være et kortere indrejseforbud end det gældende, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiemæssig og social tilknytning, taler for det.

Samtidig øger vi også det internationale samarbejde, så ingen udlændinge kan spekulere i at valfarte mellem forskellige lande. Har en udlænding allerede fået indrejseforbud til et andet Schengenland end Danmark, får Danmark nu mulighed for på den baggrund også at meddele indrejseforbud til Danmark. Muligheden for at meddele indrejseforbud bliver med andre ord større.

Det er vigtigt, at vi finder en balance i det, vi foretager os. Derfor går det her lovforslag på to ben. Vi skal fortsætte med at styrke vores internationale samarbejde, og vi skal samtidig sikre, at retssikkerheden for alle dem, der befinder sig i Danmark, er i top. Begge ting forbedres med dette lovforslag, nu hvor tingene bliver bragt i overensstemmelse med direktivet, og det er derfor et forslag, som Socialdemokraterne bakker fuldt op om.

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. I Dansk Folkeparti er vi tvøvende over for det her lovforslag. Vi ser også, at der som en konsekvens af det her lovforslag og de krav, der kommer fra EU, bliver stillet nogle krav til sagsbehandlingen, som gør, at der kommer øget bureaukrati. Vi kan også meget vel risikere, at det bliver vanskeligere at udvise.

Med lovforslaget foreslås det bl.a., at adgangen til at afvise udlændinge i indtil 3 måneder efter indrejse ophæves, så der i stedet skal ske udvisning. Det kan sådan set være forholdsvis fredeligt, og der kan også være nogle fordele ved det, bl.a. at der kommer et indrejseforbud. Men vi har ligesom Venstre altså nogle spørgsmål af mere teknisk karakter, vi vil stille i udvalgsbehandlingen, sådan at vi får opklaret, hvad det præcis kommer til at betyde i praksis.

Så foreslås det også, at et indrejseforbud i visse tilfælde kan forkortes, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiemæssig og social tilknytning, taler for. Det ser vi fra Dansk Folkepartis side ikke umiddelbart nogen grund til at implementere i dansk lovgivning. Vi ser heller ikke nogen grund til, at man lukker op for, at udrejsefristen i flere tilfælde kan forlænges med henvisning til opholdets varighed, hensynet til eventuelle skolegængende børn og hensynet til anden familiemæssig eller social tilknytning til Danmark. Det opfatter vi sådan set også som en unødvendig lempelse af et re-

gelsæt, som efter vores opfattelse grundlæggende fungerer ganske udmærket i dag.

Så har vi også noteret os, at EU-Domstolen er kommet med en dom – det sker jo med jævne mellemrum – og der er altså kommet en dom, som fastslår, at udsendelsesdirektivet er til hinder for, at en medlemsstats lovgivning indeholder regler, hvorefter tredjelandsstatsborgere kan straffes med fængsel alene på grund af ulovligt ophold, hvis vedkommende ikke tidligere har været undergivet tvangsforanstaltninger. På den baggrund foreslår regeringen så, at man afskaffer adgangen til at idømme fængselsstraf for ulovligt ophold.

Der mener vi i Dansk Folkeparti, at når nu et demokratisk flertal i Folketinget har besluttet sig for, at den mulighed skal være der, og når vi har et retsforbehold, som ud over at gælde retspolitikken jo også gælder i hvert fald dele af udlændingepolitikken, så er det af principielle grunde ikke er ikke et område, som EU bør blande sig i. Vi har suverænitæt på det her område, eller man kan sige, at det burde vi i hvert fald have. Så den del er vi derfor meget, meget kritiske over for – ja sådan set imod.

I forhold til det samlede lovforslag vil vi efter udvalgsbehandlingen tage endelig stilling, men vi er kritiske.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål, så den næste ordfører er fru Marlene Borst Hansen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Formålet med det her lovforslag er at tilrette udlændingeloven, således at Danmark gennemfører EU's udsendelsesdirektiv i dansk lov. Med lovforslaget foreslås det bl.a., at adgangen til at afvise udlændinge i indtil 3 måneder efter indrejse ophæves, så der i stedet skal ske udvisning. Med henblik på at sikre, at der kan ske udvisning i samme omfang, som der i dag kan ske afvisning, udvides udlændingelovens bestemmelse om administrativ udvisning.

Herudover foreslås det, at varigheden af et indrejseforbud under visse omstændigheder skal kunne forkortes, og at udrejsefristen skal kunne forlænges af hensyn til bl.a. opholdets varighed og eventuelt skolesøgende børn. Forslaget ophæver bl.a. også adgangen til at idømme fængselsstraf alene på grund af et ulovligt ophold.

Baggrunden for, at vi indfører direktivet og at vi fra radikal side støtter det, er for at sikre effektive og ensartede regler om udsendelse fra lande inden for EU.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen fra SF.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Pernille Vigsø Bagge, desværre ikke kan være til stede i dag, holder jeg i stedet den tale, som hun har skrevet.

Forslaget indeholder en række ændringer af udlændingeloven, der har til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Ændringen ligger i klar forlængelse af, at den danske regering i 2009 meddelte, at man ville gennemføre direktivet fuldt ud i dansk ret, og det er så det, justitsministeren har taget initiativ til.

SF kan oplyse, at vi støtter lovforslaget. Dels indeholder det nogle justeringer af reglerne i udlændingeloven, som SF finder det nødvendigt at foretage, efter at Kommissionen har påpeget, at dansk ret

på disse områder ikke stemmer fuldt overens med direktivet. Dels finder SF det hensigtsmæssigt at videreudvikle Schengenreglerne for at øge harmoniseringen af lovgivningen mellem medlemslandene.

Netop af hensyn til at harmonisere reglerne mellem Schengenlandene er SF derfor også positivt indstillet over for, at det foreslås at udvide gentagelsesvirkningen af et indrejseforbud, så et indrejseforbud fremover også omfatter indrejseforbud udstedt af et andet Schengenland. Et sådant initiativ styrker både samarbejdet mellem medlemslandene og øger graden af transparens i lovgivningen, hvilket SF gerne vil bidrage til.

Afslutningsvis vil jeg også understrege, at SF er tilfreds med forslaget om, at en udrejsefrist kan forlænges, fordi det i enkelte tilfælde kan være nødvendigt f.eks. af hensyn til eventuelle skolesøgende børn og anden familiemæssig eller social tilknytning. Som nævnt stemmer SF for forslaget.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål, og næste ordfører er hr. Lars Dohn fra Enhedslisten.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak. Da Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hendes og Enhedslistens vegne oplæse følgende.

Dette lovforslag er fremsat, fordi Europa-Kommissionen har påpeget, at dansk ret på nogle punkter ikke er i fuld overensstemmelse med et EU-direktiv fra 2008. Det er i sig selv ikke det bedste udgangspunkt, hvis man vil have Enhedslisten til at støtte et lovforslag. Vi mener ikke, at det, at EU er utilfredse med de love, Folketinget har vedtaget, er et godt argument for at støtte et forslag om at ændre dansk lovgivning. Men hvis ændringen indebærer en forbedring af udlændinges retssikkerhed, kan vi naturligvis støtte den – uanset at initiativet kommer fra Europa-Kommissionen. Det er vi imidlertid ikke overbevist om efter at have læst høringsssvarene.

Lovforslaget handler som bekendt om de udlændingeretlige begreber udvisning og afvisning, og i en række tilfælde, hvor der i dag sker afvisning af en udlænding, skal der, hvis lovforslaget bliver vedtaget, fremover ske udvisning. Institut for Menneskerettigheder påpeger, at en udvisning er mere indgribende end en afvisning. Derfor ønsker instituttet det præciseret, at udvisningerne skal følge proportionalitetsprincippet og respektere Danmarks menneskeretlige forpligtelser. Denne præcisering afvises af Justitsministeriet i høringsnotatet. Både Institut for Menneskerettigheder og Dansk Flygtningehjælp gør opmærksom på det problematiske i, at længden af det indrejseforbud, som følger af en udvisning, er fastsat på forhånd, og at der ikke i tilstrækkelig grad foretages en konkret og individuel vurdering af indrejseforbuddets længde. Justitsministeriet afviser kritikken i høringsnotatet. Dansk Flygtningehjælp peger i sit hørings svar på asylmyndighedernes meget stive formulering af, hvornår en asylsøger samarbejder med myndighederne om fastlæggelse af ansøgerens identitet. Når myndighederne vurderer, at en asylsøger ikke – i gåseøjne – samarbejder med myndighederne, kan det få alvorlige konsekvenser for den pågældende. Derfor har Dansk Flygtningehjælp foreslået ændringer i lovforslaget, men Justitsministeriet er også på dette punkt afvisende.

Samlet set fører indvendingerne til, at Enhedslisten ikke kan støtte lovforslaget.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg skal oplæse en tale på vegne af fru Merete Riisager, der er vores sædvanlige integrationsordfører, men som ikke kan være her i dag.

Lovforslag L 131 har til formål fuldt ud i dansk ret at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandes statsborgere med ulovligt ophold. I Liberal Alliance mener vi, at den forholdsvis stramme linje inden for dette direktiv, der behandles inden for L 131, og som den tidligere regering anlagde i 2010, var fornuftig. Den støttede Liberal Alliance, og den er der ingen grund til at bløde op på, når vi nu ikke er tvunget til det.

Direktivet er omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, hvilket betyder, at Danmark ikke er forpligtet til at følge Kommissionens anbefalinger. Det er netop i sager som denne, at vi bliver mindet om, hvorfor vi har et retligt forbehold, og at dette giver os nogle muligheder for at træffe egne beslutninger. Denne mulighed skal vi selvfølgelig benytte os af, når der er grund til det.

Vi mener ikke, det er hensigtsmæssigt at ophæve indrejseforbudet, blot fordi den enkelte forlader landet i fordragelighed. Derudover har vi noteret os, at lovforslaget medfører øget sagsadministration på Justitsministeriets område i forbindelse med vurderingen af udrejsefrist og udvisninger med indrejseforbud. Samtidig forventes der flere ansøgninger om ophævelse af indrejseforbud, lige som der kan forventes flere ansøgninger om forlængelse af udrejsefristen. Merudgifterne på Justitsministeriets område skønnes at udgøre i alt 0,8 mio kr. årligt, heraf 0,6 mio kr. i lønsum.

Det eneste fornuftige, man kan sige der er ved forslaget, er den del, der handler om, at indrejseforbuddet vil gælde på tværs af Schengenlande. Dette er dog langt fra nok til, at vi bør indføre direktivet som foreskrevet. I Liberal Alliance har vi en skepsis over for en gennemførelse af forslaget, som det her ligger beskrevet, og vi vil derfor i forbindelse med udvalgsbehandlingen søge at få afklaret tvivlsspørgsmål, før vi træffer endelig afgørelse i sagen.

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Jeg skal undlade at gennemgå en gang til, hvad forslaget går ud på, men blot nå til konklusionen, at vi fra konservativ side er rimelig positive over for lovforslaget her.

Det er jo et direktiv, som blev implementeret tidligere, og så har man været i gang med at se efter, om den implementering nu også levede helt op til det direktiv, og der er nogle steder, hvor man har fundet det hensigtsmæssigt, at man laver nogle præciseringer og nogle mindre juridiske justeringer, sådan at den danske lovgivning fuldt ud lever op til det direktiv, som vi jo tidligere har implementeret.

Men det afholder mig jo ikke fra at være enig med andre ordførere i, at der er nogle af de ting, hvor vi selvfølgelig er med på at sætte spørgsmålstejn ved nødvendigheden af, at vi nu også gør alt det, som regeringen foreslår. Det er jo ikke sikkert, at det er alt det, som regeringen foreslår, der er lige hensigtsmæssigt, bl.a. noget af det, som hr. Ole Birk Olesen var inde på, nemlig at vi sådan helt kan ophæve et indrejseforbud, hvis man selv medvirker til at forlade landet i god ro og orden. Altså, et indrejseforbud er vel et indrejseforbud, og det sker der jo ikke noget ved. Hvorfor skulle man ophæve det?

Skulle det så være ud fra en antagelse om, at vedkommende nok ikke vender tilbage? Når han nu frivilligt forlod landet, så kommer han nok ikke igen. Det kan man jo ikke vide på nogen måde.

Så der er nogle af de ting her, og vi skal have fundet ud af, hvor langt vi egentlig er forpligtet til at gøre det, og hvor langt det er hensigtsmæssigt at gøre det. Men som udgangspunkt er vi positive over for den øvelse, man har været i gang medovre i ministeriet, nemlig at se på, om den implementering, vi tidligere har lavet, nu også var succesfuld, og om der var nogle steder, hvor man kunne justere nogle ting. Det meste af det er vi sådan set enige i, men lad os nu se under udvalgsbehandlingen, om vi kan få nogle fornuftige svar på de udfordringer, der trods alt ligger i lovforslaget.

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Så er det justitsministeren.

Kl. 16:44

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Der står egentlig i mit papir, at jeg skal sige tusind tak for en overvejende positiv modtagelse. Jeg tror, at jeg vil starte med at sige tusind tak for modtagelsen. Der var afslutningsvis nogle positive elementer, men der var også nogle spørgsmål, som skulle besvares, og det vil de selvfølgelig blive i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Rigtig mange har nævnt, hvad forslaget går ud på, og den sidste taler, som var den konservative, nævnte jo netop, at det her handler om et direktiv, som vi altså har tilsluttet os, men hvor vi har haft en dialog med Kommissionen, fordi der har været nogle ting, som ikke har været helt gode nok, og derfor har vi rettet ind og sørget for, at vi selvfølgelig har en lovtekst, som lever op til de bestemmelser, der er i udsendelsesdirektivet. Det synes jeg er en fornuftig ting, fordi det, vi skal, jo er at sikre, at vi inden for EU har nogle effektive og ensartede regler om udsendelse.

Jeg vil se frem til udvalgsbehandlingen og til at besvare de spørgsmål, der måtte stilles. Jeg vil gerne sige, at målet for os i forhold til at få lavet en ændring som den her handler om, at vi har haft en god dialog med Kommissionen om, at vi skal leve op til de bestemmelser, hvor vi ikke har været fuldstændig skarpe nok. Og når det er tilfældet, gør vi naturligvis det, fordi det ikke kan nytte noget, at vi ikke er skarpe nok, når det handler om direktiverne. Tak.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til justitsministeren. Der er i hvert fald et enkelt spørgsmål, og det er fra hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:45

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg er jo helt med på, at Europa-Kommissionen gerne vil have, at vi ændrer i dansk udlændingelovgivning, men som ministeren også kunne høre, er der en del ordførere, som har nogle betænkeligheder ved lovforslaget, og det gælder bl.a., hvad de saglige grunde er til, at man i nogle tilfælde skal have mulighed for at give et kortere indrejseforbud, end man giver i dag. Og hvad er egentlig den saglige grund? Altså, er der andre grunde til, at man gør det, end den, at Europa-Kommissionen synes, vi skal gøre det?

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 16:46

Kl. 16:48

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det, som vi gør med det her, er at komme i sync med det direktiv, som der er. Med hensyn til det, som der spørges om, nemlig hvordan vi ser på det med at forkorte varigheden af et indrejseforbud, vil jeg sige, at efter udsendelsesdirektivet skal varigheden af et indrejseforbud fastsættes på baggrund af en konkret og individuel vurdering, men som de gældende regler er i dag, er det ikke det, der sker. Det er derfor, at det er en af de ting, som vi skal rette op på.

Derfor foreslår Justitsministeriet, at det ikke skal være muligt at fastsætte et indrejseforbud af kortere varighed, da der allerede i forbindelse med udvisningsafgørelsen er taget hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende for udlændingen på grund af bl.a. tilknytning, alder m.v., og det så forventes, at det helt undtagelsesvis vil være grundlag for at fastsætte et indrejseforbud af kortere varighed. Ændringerne forventes derfor også i praksis kun at få meget begrænset betydning.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:47

Martin Henriksen (DF):

Okay. Men hvad er den saglige grund? For vi er jo enige om, at der i nogle tilfælde bliver mulighed for, at man får et kortere indrejseforbud, end man får i dag eksempelvis. Der er også nogle tilfælde, hvor der bliver mulighed for, at man kan få en længere udrejsefrist, end man får i dag, fordi der så skal tages forskellige hensyn, som Europa-Kommissionen lister op, og dem skal der så lægges mere vægt på.

Jeg er helt med på, at Europa-Kommissionen gerne vil have, at vi gør det, men jeg spørger bare om, hvad den politiske overvejelse er hos den danske regering, altså om den danske regering mener, at der er en grund til, at vi implementerer det her i dansk udlændingelovgivning. Mener man det? Eller er den eneste grund, at Europa-Kommissionen siger, at man skal gøre det? Er det den eneste grund?

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ministeren.

Kl. 16:47

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det vil jeg så i givet fald kunne afvise. En af de ting, som EU-direktivet lægger op til vi skal ændre på, er, at man bliver mere skarp, i forbindelse med at man laver en udrejsefrist, og tager hensyn til nogle særlige forhold, der gør sig gældende; det kan eksempelvis være børns skolegang. Det er en belastende situation for familier, hvis de skal rykkes op med rode. Det kan være, at det er det, der skal ske, men det er meget, meget fint, at man sådan set også tager hensyn til de mennesker, som skal stå den proces igennem og er i det forløb, som de nu engang er i.

Derfor kan det være sådan noget som opholdets varighed, skolesøgende børn eller anden familiemæssig eller social tilknytning, som kan gå ind og spille en rolle i det her. De hensyn er ikke i dag gengivet i fornødent omfang i de danske regler, og derfor foreslår vi, at det nu kommer til at fremgå af udlændingeloven, at der ved vurderingen af, om en udrejsefrist skal forlænges, skal tages hensyn til opholdets varighed kombineret med de her ting, som jeg lige har nævnt, altså skolesøgende børn eller anden familiemæssig eller social tilknytning.

Så det er ikke, fordi Kommissionen synes, det er en god idé, men fordi det faktisk også rent menneskeligt giver mening.

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 16:49

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Noget af det, der ændres med lovforslaget, er jo, at i stedet for at afvise udviser man, og det vil sige, at en del mennesker så kommer under EU-reglerne og udsendelsesdirektivet i stedet for ikke at være under udsendelsesdirektivet. Det synes EU jo nok er en god idé, for så får de nogle flere rettigheder. I min ordførertale var jeg på Venstres vegne inde på, at vi er lidt bekymret for, hvad det kommer til at betyde. Altså, bliver det så sværere at udsende – om det så er afvise eller udsende – en tredjelandsskatsborger, som ikke har lovligt ophold i landet?

Jeg vil godt spørge justitsministeren, om man bare har modtaget et brev fra Kommissionen, hvor de skriver: I har ikke implementeret det her rigtigt. Eller kan ministeren fortælle, i hvilket omfang der har været en dialog, hvor vi i Danmark har sagt: Jamen vi har jo implementeret det på den her måde, fordi vi mener, det er den rigtige måde at forstå lovgivningen på? Eller har man bare i den her sag som i en lang række andre sådan overgivet sig til det, der er kommet fra Kommissionen? Hvilken dialog har der været?

Det kunne være rart, hvis ministeren kunne svare på det her, altså hvilken dialog der har været med Kommissionen om de her ting, som jo i den sidste ende nok kommer til at gøre det lidt sværere at udvise tredjelandsskatsborgere.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det ministeren.

Kl. 16:50

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg har ikke selv været en del af det, men det, jeg kan sige, er, at der i mit talepapir står, at der har været en tæt dialog, og at der dermed ikke på nogen måde er tale om, at vi bare retter ind. Det står sådan set lidt i modstrid med det, jeg selv sagde i mit første indlæg, hvor jeg sagde, at vi har fået en henvendelse og retter ind. Det er, fordi jeg rent politisk synes, at det skal man gøre, når man har et direktiv. Så skal man forpligte sig til at sørge for, at det bliver fulgt efter bogstaven.

Men der har været tæt dialog, og jeg skal meget, meget gerne sørge for at få skrevet et stykke papir, hvor den dialog er beskrevet. Jeg kan sørge for, at den bliver videregivet til Folketinget, så man kan se, hvordan dialogen har været.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om udvisningsreglerne.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 20.12.2013).

Kl. 16:50

Forhandling

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Forhandlingen er åbnet. Jeg skal give ordet til justitsministeren.

Kl. 16:51

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Nu går vi over til at behandle Dansk Folkepartis beslutningsforslag B 33. Det er et beslutningsforslag, som pålægger regeringen at fremsætte et forslag om ændring af udvisningsreglerne i udlændingeloven. Forslagsstillerne foreslår for det første at genindføre formuleringen med sikkerhed i afvejningsreglen i udlændingelovens § 26, stk. 2, således at der fremover altid vil skulle ske udvisning, medmindre det med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Forslagsstillerne foreslår for det andet, at reglerne om betinget udvisning udvides til også at gælde EU-borgere.

For nogle lyder forslaget måske bekendt, og det er jo også med god grund. Beslutningsforslaget svarer nemlig langt hen ad vejen til den ændring af udvisningsreglerne, som med støtte fra DF blev gennemført i 2011 under den tidligere regering, VK-regeringen, og som den nuværende regering har lavet om i 2012. Det, som foreslås, er med andre ord, at udvisningsreglerne på de her to punkter føres tilbage til den form, som reglerne havde, inden denne regering ændrede reglerne i 2012, og derfor kommer det nok ikke som nogen stor overraskelse for de fleste, at regeringen ikke støtter forslaget.

Men debatten i dag giver mig jo en god anledning til at forklare, hvorfor regeringen har fundet det magtpåliggende at tilbageføre udvisningsreglerne på netop de to punkter til den form, de havde før 2011. Inden jeg gør det, vil jeg dog gerne slå fast med syvtommersøm, hvad regeringens linje i udvisningsreglerne er; den er nemlig meget klar. Udlændinge, som begår kriminalitet, er ikke velkomne i Danmark, og vi vil ikke acceptere deres kriminalitet. Udvisningsreglerne skal derfor være meget stramme, og det er de også, eftersom udvisning efter de gældende regler kun kan undlades, hvis udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Da regeringen i 2012 ændrede udvisningsreglerne på de her to punkter, var der ikke tale om, at man lempede udvisningsreglerne. De udlændinge, som kunne udvises før ændringen i 2012, kan også udvises i dag. Når regeringen alligevel fandt det nødvendigt at ændre udlændingeloven, var det, fordi den lov, der blev gennemført under den tidligere regering i 2011, var uklar og i stærk modstrid med sig selv. Der var, hvis vi skal sige det ligeud, tale om symbollovgivning. På den ene side stod der i lovteksten, at en udlænding skulle udvises, medmindre dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og på den anden side stod der i lovens bemærkninger, at de internationale forpligtelser altid skulle overholdes. Også i de tilfælde, hvor der kunne være usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser, ville det være op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning ville være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Med andre ord skulle domstolene som hidtil følge internationale konventioner, og praksis var derfor uændret. Stor ståhej om nye stramninger var, hvad det var. Stramninger i lovteksten blev givet med den ene hånd, mens man med den anden hånd med lovebemærkningerne glattede ud og sørgede for, at alt var som før. Der var kort sagt ikke sammenhæng mellem lovteksten og bemærkningerne.

Så lad mig skære det ud i pap: Den afvejning, som domstolene skal foretage i udvisningssager, var den samme, er den samme og har hele tiden været den samme. Det gælder perioden, forud for at den tidligere regering i 2011 ændrede udvisningsreglerne, det gælder perioden fra 2011 til 2012, hvor den tidligere regerings såkaldte stramninger var i kraft, det gælder perioden efter 2012, hvor den nuværende regering ændrede reglerne, og det ville også gælde, hvis dette beslutningsforslag blev vedtaget.

Denne regering vil ikke være med til at gennemføre lovændringer, som ingen betydning har, men som kun bidrager til uklarhed, og derfor støtter vi selvfølgelig ikke forslaget.

Lad mig herefter vende mig mod den del af beslutningsforslaget, som vedrører betinget udvisning af EU-borgere. Lad mig i den forbindelse starte med at minde om, at en beslutning om betinget udvisning ikke betyder, at man bliver udvist. Personer, der idømmes betinget udvisning, vil stadig være til stede i landet, men de får en advarsel om, at hvis de begår ny kriminalitet, risikerer de en udvisningsdom. En betinget udvisning er altså det samme som en løftet pegefinger.

Under den tidligere regering blev reglerne om betinget udvisning skærpet. Lovændringen betød, at der altid skulle udvises betinget, hvis der som følge af de internationale forpligtelser ikke kunne udvises. Den nuværende regering fjernede i 2012 muligheden for betinget udvisning af EU-borgere, og baggrunden var, at regeringen havde modtaget en henvendelse fra Europa-Kommissionen, der udtrykte bekymring om, hvorvidt reglerne om betinget udvisning af EU-borgere var i overensstemmelse med EU-retten. Den bekymring valgte regeringen at lytte til, og derfor fjernede vi i 2012 muligheden for at anvende denne løftede pegefinger over for EU-borgere. Lovændringen i 2012 ændrede dog ikke på, hvornår der kan ske en egentlig udvisning af EU-borgere, for de regler er de samme, som de var før. Men med ændringen i 2012 blev der skabt en klarere retsstilling, og det blev samtidig sikret, at der ikke kan rejses tvivl om Danmarks efterlevelse af EU-reglerne på det her område.

Regeringen ønsker heller ikke på det her område at genindføre de uklarheder og den tvivl, som den tidligere regering skabte i 2011, og derfor kan vi heller ikke støtte beslutningsforslaget på det her punkt. Tak.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Der er et par spørgsmål. Det første er fra Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:57

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Nu er det jo ikke altid sådan, at lovteksten vejer tungere end bemærkningerne, men der er en ting, jeg ikke helt forstår i forbindelse med den argumentation, som ministeren leverer. For Socialdemokraterne stemte jo for at ændre lovgivningen i 2011, hvor man altså ændrede udvisningsbestemmelsen. Det stemte Socialdemokraterne jo for. Det gjorde andre partier i Folketinget også, f.eks. Socialistisk Folkeparti. Så kommer Socialdemokraterne i regering med Det Radikale Venstre, som dengang stemte imod, og lige pludselig er Socialdemokraterne blevet enige med Det Radikale Venstre.

Hvad var årsagen til, at Socialdemokraterne selv stemte for den her stramning, da den tidligere regering med støtte fra Dansk Folkeparti fremlagde lovforslaget om at ændre i udvisningsreglerne? Hvad var årsagen til det? Og hvad er årsagen til, at man ændrede holdning, da man lige pludselig kom i regering sammen med Det Radikale Venstre? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Kan ministeren ikke se, at det mildest talt sender et uheldigt signal, at man alt andet lige træder et skridt ned i forhold til udvisningsreglerne, og at man også, som den tidligere justitsminister gjorde, skrev i et brev til Europa-Kommissionen, at

de nye regler ville give en bedre beskyttelse mod udvisning? Det skrev man jo. Kan ministeren ikke se, at alt det samlet set sender et meget uheldigt signal til domstolene og til anklagemyndigheden om, at det regerende flertal i Folketinget lægger mindre vægt på, at kriminelle udlændinge bliver udvist, end tidligere?

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 16:58

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kan jo bekræfte, at Socialdemokraterne i 2011 stemte for. Jeg husker det nærmest, som om jeg selv har været ordfører på lovforslaget. Jeg skal ikke love, at jeg var det, men jeg kan i hvert fald huske, at jeg har deltaget i debatten.

Når man kigger på betænkningen fra dengang, vil man også kunne se, at Socialdemokraterne allerede i 2011 rejste tvivl om lige præcis den her del af lovforslaget. Vi udtrykte også en generel bekymring i forhold til lov kvaliteten og den meget korte høringsfrist. Det, der var en debat om, var jo bl.a. afvejningsreglen. Som bekendt har det vist sig, at den ikke har haft nogen betydning for, hvem der kunne udvises, men at den kun har bidraget til uklarhed og forvirring. Det var jo også det, som vi tog konsekvensen af i 2012, da vi ændrede loven. Vi fjernede uklarheden og forvirringen.

Men vores linje er sådan set den samme, som den hele tiden har været: Vi skal have nogle stramme udvisningsregler, men vi skal på den anden side også sørge for at overholde vores internationale forpligtelser.

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:59

Martin Henriksen (DF):

Hvis der bredt her i Folketinget er enighed om, at kriminelle udlændinge som det altoverskyggende udgangspunkt skal udvises af Danmark, så er problemet jo, at det sådan set er regeringen, der skaber uklarhed om den politiske linje. For der var et lovforslag, der blev fremlagt af den tidligere regering efter aftale med bl.a. Dansk Folkeparti, som man vurderede ville være en stramning af udvisningsreglerne; det ville være nemmere at udvise kriminelle udlændinge. Man sendte et klart politisk signal om, at det ønskede man.

Socialdemokraterne stemte for det lovforslag. Det var der også andre partier der gjorde. Så trækker man det tilbage og siger: Nu fjerner vi den stramning – i øvrigt efter at Europa-Kommissionen har sagt, at man skal fjerne den, og man skriver sågar til Europa-Kommissionen, at når man ændrer i reglerne, er det, fordi man ønsker at give en bedre beskyttelse mod udvisning. Kan ministeren ikke se, at den uklarhed, der måtte være på området, sådan set er regeringens egen skyld, og at man kunne fjerne den uklarhed ved at sige: Vi propper den her bestemmelse ind i udvisningsreglerne igen?

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 17:00

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er fuldstændig uenig i Dansk Folkepartis ordførers betragtninger i forhold til det her. Den uklarhed, der var, skyldes, at man fik lavet en lovtekst, som sagde et, nemlig at vi er meget, meget barske. Så havde man nogle bemærkninger, som sagde, at vi i øvrigt altid skal

sørge for, at domstolene lige vurderer, om vi overholder de internationale forpligtelser.

Så det vil sige, at man på den ene side lød meget, meget skrap, men man ville på den anden side også gerne sørge for både at gå med livrem og seler og sørge for, at man stadig væk levede op til Danmarks internationale forpligtelser. Det var altså i retorikken, at stramningen lå. Hvis man kigger på, hvad det konkret betyder for de almindelige mennesker, som det her vedrører, så kan man se, at det ingenting betyder, fordi det er de samme regler, der gælder. Det er de samme regler, der gjaldt dengang, og det vil være de samme regler, der i øvrigt gælder igen, hvis Dansk Folkepartis forslag bliver vedtaget, fordi et flertal i Folketinget ønsker at leve op til Danmarks internationale forpligtelser.

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Den næste spørger er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:01

Tom Behnke (KF):

Jeg tror sådan set ikke, at der er nogen, der taler imod, at man skal overholde de forpligtelser, som vi frivilligt er gået med til at vi vil overholde. Det, der undrer mig meget, er det, som ministeren siger, nemlig at den ændring, som den nuværende regering lavede i 2012, ikke har haft nogen som helst betydning. Hvad var så formålet med at fremsætte et lovforslag i Folketinget, hvis ikke ændringen har nogen betydning hverken i linje eller i praksis?

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 17:01

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jo en generel antagelse, at der er tale om lovsjusk, hvis lovteksten og bemærkningerne er i strid med hinanden. Det var det, der var tilfældet her, og det er det, som vi har rettet op på, sådan at lovtekst og bemærkninger nu er i sync. Som der også tidligere blev nævnt i debatten, er det jo sådan i Danmark, at når man går ind og kigger på en lovtekst, skal man også kigge på bemærkningerne, og derfor er det altså vigtigt, at de to ting hænger sammen.

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:02

Tom Behnke (KF):

Men Socialdemokratiet var selv med til at lave lovændringen i 2011 – altså, hvor man indførte de to ord, at det *med sikkerhed* ville være i strid med internationale konventioner, men hvor bemærkningerne ikke fulgte med – og når man så opdager, at det ikke er i sync med hinanden, som er det ord, ministeren bruger, er der to muligheder: Enten kan man fastholde princippet om, at vi vil sikre os – altså »med sikkerhed«: det længst mulige, man overhovedet kan gå – og så ændre bemærkningerne, eller man kan vælge at ændre lovteksten tilbage til mildere udgave. Der er jo to veje at gå. Hvorfor var det så, at regeringen valgte at gå den vej, at man lempede i lovteksten?

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Steen Gade):
Ministeren.

Kl. 17:02

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Det gjorde vi, fordi vi gerne vil leve op til vores internationale forpligtelser. Det sagde vi også, dengang vi stemte for. Det stod også i lovtjekstens bemærkninger. Det var også det, der var underlægningsmusikken både fra Det Konservative Folkeparti og fra Venstre. Jeg er sikker på, at Dansk Folkeparti ikke har haft samme hensyntagen til de internationale forpligtelser, for der vil man nok vægte tingene anderledes. Men det er min overbevisning, at de øvrige partier, som stemte for ændringen, havde den holdning, at vi skulle udvise folk, hvis vi overhovedet kunne, men at der selvfølgelig skulle være sikkerhed for, at vi levede op til vores internationale forpligtelser.

Så om man har oversolgt noget til Dansk Folkeparti i sin tid, forsøgt at have en skrap retorik og så alligevel ville glatte ud i bemærkningerne, skal jeg ikke kunne svare på. Jeg kan sige, at vi selv stemte for, fordi vi mener, at kriminelle skal udvises, men vi har også hele tiden haft den holdning, at vi skal leve op til vores forpligtelser.

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål. Så går vi til ordførerne, og den første ordfører er fru Inger Støjberg fra Venstre.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Jeg vil gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for at have fremsat det her beslutningsforslag. Det retter trods alt lidt op på regeringens slappe udlændingepolitik. Regeringens udlændingepolitik er lempelse på lempelse, og jeg vil komme med bare et par eksempler:

F.eks. synes regeringen, at der skal stilles færre krav til personer, der vil familiesammenføres. Derfor har regeringen afskaffet VK-regeringens pointsystem, lempet tilknytningskravet og nedsat beløbet for den økonomiske sikkerhedsstillelse, der skal til. Derudover kan man jo også nævne regeringens politik med at gøre Danmark ekstra attraktiv for asylansøgere ved eksempelvis at tillade asylansøgere at bo og arbejde uden for asylcentre. Resultatet har vi allerede set, nemlig at antallet af asylansøgere er tårnhøjt og det højeste i 10 år.

Derfor er vi glade for i Venstre, at Dansk Folkeparti har fremsat det her beslutningsforslag, for det trækker i den rigtige retning. Formålet med det er, som ministeren også nævnte før, at stramme op på mulighederne for udvisning af kriminelle udlændinge, således at udvisning kun kan undgås, hvis den med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Derudover foreslås det, at reglerne om betinget udvisning også skal gælde for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne.

Dansk Folkeparti foreslår, at reglerne for udvisning af kriminelle udlændinge skal være de samme, som de var under VK-regeringen. Og der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at det er noget, som Venstre støtter, og der skal heller ikke herske tvivl om, at vores holdning er, at kriminelle udlændinge skal udvises af Danmark.

Den nuværende regering fjernede ordene med sikkerhed fra lovgivningen i 2012, sådan som det også tidligere er blevet nævnt her i debatten i dag, og lempede dermed udvisningsreglerne. Den daværende justitsminister, hr. Morten Bødskov, skrev i sin brevveksling med EU-kommissær Reding i 2012 – og jeg citerer: De eksisterende ord »med sikkerhed« bliver fjernet med henblik på at give en øget beskyttelse mod udvisning. Altså give en øget beskyttelse mod udvisning.

En øget beskyttelse til kriminelle udlændinge fører naturligvis også til færre udvisninger, og i Venstres synes vi ikke, at vi skal have færre udvisninger af kriminelle udlændinge. Vi synes faktisk tværtimod, at vi skal have flere udvisninger af de kriminelle udlændinge. Derfor er det også vigtigt, at Folketinget er klar og specifik i

de retningslinjer, der udstikkes til domstolene. Udlændinge, der ønsker at bidrage til vores samfund, er mere end velkomne i Danmark. Det gælder heldigvis langt de fleste af dem, der kommer hertil, men desværre findes der også et mindretal af udlændinge, som vender både Danmark og integrationen ryggen. Det er udlændinge, der kommer til landet for at begå skruppelløs kriminalitet. De har simpelt hen ingenting at gøre her.

Derfor er vi stærkt tilfredse med, at beslutningsforslaget vil forstærke mulighederne for at udvise de her kriminelle udlændinge og udenlandske bandemedlemmer. Der skal skabes tryghed for den almindelige borger, og der skal sendes et klart signal til de kriminelle om, at vi sætter hårdt ind over for deres handlinger. Derfor kan vi i Venstre støtte op om beslutningsforslaget her i dag.

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Der er et enkelt spørgsmål fra fru Mette Reissmann, Socialdemokratiet.

Kl. 17:07

Mette Reissmann (S):

Tak for det. Nu sagde ordføreren jo i sin tale, at Venstre gik ind for, at regelsættet skulle bringes tilbage til den form, det havde, da Venstre sad på regeringsmagten. Så vil jeg kort spørge fru Inger Støjberg, om det virkelig er sådan, at Venstre ønsker at overholde internationale konventioner.

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:07

Inger Støjberg (V):

Det kan der ikke være tvivl om.

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Fru Mette Reissmann.

Kl. 17:07

Mette Reissmann (S):

Jamen så skal jeg lige spørge lidt mere ind til, hvordan det så kan være, at man fra ordførerens side mener, at de regler, som var gældende før den nuværende lovgivning, faktisk var fuldstændig i overensstemmelse med EU-retten. Fru Inger Støjberg citerer ovenikøbet kommissær Viviane Reding lige præcis på det punkt, hvor det jo er tydeligt, at man åbenbart ikke har været i sync med EU-retten og dermed de internationale konventioner, så jeg er lidt forvirret her. Hvad er Venstres politik på det her område? Kan vi få et klart svar på det?

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:08

Inger Støjberg (V):

Venstres politik er jo klar, for den er fuldstændig den samme, som Socialdemokratiets politik var, da Socialdemokratiet var i opposition, altså inden man slog pjalterne sammen med Det Radikale Venstre. Dengang mente Socialdemokratiet åbenbart ikke, at det her var i strid med internationale konventioner.

Så er der også lige den ting at sige, at det jo ikke er Reding, jeg citerer her; det er hr. Morten Bødskov. Det er den tidligere justitsminister, hr. Morten Bødskov, der siger, at man ønsker en øget beskyttelse mod udvisning af kriminelle. Så Venstres politik er klar, men

det er så også sådan, at Venstres politik er den samme før og efter et valg – jo helt åbenlyst i modsætning til Socialdemokraternes i dag.

Kl. 17:09

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så siger jeg tak til Venstres ordfører. Den næste i talerrækken er fru Mette Reissmann fra Socialdemokraterne.

Kl. 17:09

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til forslagsstillerne af det her beslutningsforslag om at rette fokus mod så vigtigt et problemfelt. Jeg tror, de fleste af os kan blive enige om, at det egentlig er ganske simpelt: Kriminelle udlændinge hører ikke til i Danmark, og de skal udvises af landet. Det sagde justitsministeren også vældig klart, og det støtter Socialdemokraterne naturligvis. Regeringen har med Socialdemokraterne i spidsen derfor også ført en klar linje med robuste og stramme udvisningsregler. Den linje skal vi holde fast i, og derfor er det godt, at vi med det her beslutningsforslag sætter fokus på, at den stramme linje over for kriminelle udlændinge fastholdes. Når det så er sagt, vil jeg sige, at det også er regeringens ønske, at udvisningsreglerne er gennemskuelige, og at de er faste. Reglerne skal være stramme, men de skal også give mening. Vi så desværre under den tidligere regering, at symbolske stramninger på udlændingemrådet gang på gang blev brugt til netop at bestikke Dansk Folkeparti til at sluge velfærdsforringelser. Fra 2001 til 2011 blev udlændingeloven således ændret ikke mindre end 76 gange. De mange forvirrede ændringer skabte usikkerhed og ringe lovkvantitet, og den vej skal vi ikke ned ad en gang til.

Med det her beslutningsforslag ønsker forslagsstillerne desværre at skrue tiden tilbage til før 2012, hvor udvisningsreglerne var meget uklare og forvirrende. For det første ønsker forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti at genindføre en formulering i udlændingelovgivningens udvisningsregler, der i følge Advokatrådet – og nu citerer jeg: ikke har noget juridisk indhold. Hvorvidt kriminelle udlændinge altid skal udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, eller medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, har altså ingen betydning for, hvem der bliver udvist af Danmark. Så lad mig lige slå fast: De kriminelle udlændinge, der kan udvises med formuleringen, kan også udvises uden formuleringen. Selv om vi har skiftet regering, er den meget stramme linje altså fastholdt. Dem, der kunne udvises i går, kan også udvises i dag. Danmarks internationale forpligtelser skal stadig overholdes, og det vil stadig væk være op til domstolene konkret at vurdere, om udvisning vil være mulig.

Den anden del af beslutningsforslaget omhandler en genindførelse af muligheden for betinget udvisning af borgere omfattet af EU-reglerne. Igen er der tale om at skrue retstilstanden tilbage, men denne gang med risiko for at komme på kant med EU-retten. Jeg vil gerne understrege, at det forslag ikke ændrer på, hvem der kan udvises. Betinget udviste skal altså begå yderligere kriminalitet, før en domstol kan beslutte, at de skal udvises. Sådan er det i dag, og sådan skal det blive ved med at være. Det er vigtigt, at det ene og alene er op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, hvorvidt den enkelte kan udvises.

Beslutningsforslaget udgør således hverken en skærpelse eller lempelse af de eksisterende regler, men derimod vil det genindføre klarheder i lovgivningen og føre Danmark på kant med EU-retten. Modsat forslagsstillerne har vi i sinde at overholde de internationale konventioner på området. Vi skal holde fast i principperne om en robust udlændingepolitik og -lovgivning og ikke tilbage til tidligere tiders købmandsbutik, hvor man kunne sjakke om tingene. Der er ingen tvivl om, at Socialdemokraterne mener, at udvisningsreglerne

skal være stramme, men de skal også give mening, og Socialdemokraterne kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er en række spørgere, og den første er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:13

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg vil fastholde, at dem, der skaber uklarhed omkring politiken og udvisningsreglerne, sådan set er Socialdemokraterne og regeringen. Og det forstår jeg simpelt hen ikke at man bliver ved med, det må jeg sige. Altså, hvad var meningen med, at den tidligere justitsminister skrev til Europa-Kommissionen, at ændringen af udvisningsreglerne skulle give en bedre beskyttelse mod udvisning? Hvad var meningen med det? Hvorfor skrev han det?

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:13

Mette Reissmann (S):

Den tidligere justitsminister hr. Morten Bødskov skrev jo netop til Europa-Kommissionen, efter at vi var blevet gjort opmærksom på, at der var en risiko for, at der kunne opstå den her uklarhed. Der blev udtrykt bekymring, i forhold til om vi overhovedet levede op til de internationale forpligtelser, og det var faktisk den bagvedliggende årsag til, at den tidligere justitsminister skrev, som vedkommende gjorde. Der er også blevet svaret på lige præcis det spørgsmål i det endelige svar på spørgsmål nr. 5 til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik i 2011-12, hvor der redegøres for lige netop den årsag.

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:14

Martin Henriksen (DF):

Det kan godt være, der er blevet svaret, men der er ikke blevet svaret særlig klart, og det er der, hvor uklarheden kommer ind. Og det er jo det, der skaber usikkerhed. Det er også det, der gør, at der er tvivl om det politiske signal fra regeringen til domstolene og til anklagemyndigheden, og det er jo det, der er så trist, så trist. For hvis vi faktisk er enige om, at hvis der overhovedet er mulighed for at udvise en kriminel udlænding, skal man gøre det, så giver det jo ingen mening, at man dels, punkt 1, ændrer udlændingereglerne, altså udvisningsreglerne, dels, punkt 2, skriver til Europa-Kommissionen, at formålet med at ændre i udvisningsreglerne er at give en bedre beskyttelse mod udvisning.

Altså, det er sådan set det mest klare svar, vi har fået fra regeringen. Det var så ikke et svar til Folketinget og til den danske offentlighed, men et svar til Europa-Kommissionen. (Fjerde næstformand (Steen Gade): Så er det ordføreren!) Så hvad er meningen med, at man svarer det, hvis det ikke er lige præcis at lempe reglerne?

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:15

Mette Reissmann (S):

Altså, nu har både den siddende justitsminister og jeg i min tale faktisk sagt, at en stram udlændingelovgivning og i øvrigt udvisning af

kriminelle indvandrere er noget, som vi ønsker. Så jeg synes ikke rigtig, at det kan gøres mere klart end det, som vi i hvert fald her i dag har udtrykt, og det håber jeg at hr. Martin Henriksen også har lyttet til. Og med hensyn til det svar, som er afgivet til udvalget, så kan det jo findes på udvalgets hjemmeside, og der vil jeg så opfordre hr. Martin Henriksen til at søge svaret, for det står faktisk meget klart der. Det er lidt for langt for mig til at stå og læse op her i dag i Folketingssalen, så vil jeg opfordre hr. Martin Henriksen til selv at læse det.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det fru Inger Støjberg fra Venstre.

Kl. 17:16

Inger Støjberg (V):

Nu kan jeg jo forstå på ordføreren, at ordføreren mener, at Dansk Folkeparti skulle bestikkes af den tidligere VK-regering for at få gennemført noget andet politik. Man skulle altså bestikke dem i forhold til udlændingepolitikken. Jeg kan godt sige, at min opfattelse nu er helt modsat. Vi var enige i den politik, som vi gennemførte, og det var Socialdemokratiet jo så også på det her felt. Det er jo Socialdemokratiet, der har skiftet holdning, og derfor er det måske relevant at spørge:

Hvad var det så, De Radikale skulle bestikkes til at gennemføre, siden man nu giver efter fra socialdemokratisk hold over for De Radikale i lige præcis den her sag? For det er jo Socialdemokratiet, der svigter i dag. Det er Socialdemokratiet, der svigter, når det handler om at få udvist kriminelle udlændinge. Det er jo Socialdemokratiet, der løber fra alt, hvad man sagde man ville, og som i øvrigt også stemte for her i Folketingssalen før sidste valg.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:17

Mette Reissmann (S):

Formuleringen blev indført i udlændingelovgivningen af den tidligere VK-regering. Og ja, det er korrekt, at i den forbindelse stemte vi for forslaget. Det er tilsvarende også korrekt, som det bl.a. i dag er blevet fremhævet af den siddende justitsminister, fru Karen Hækkerup, som dengang var ordfører på forslaget – så derfor var det vældig godt, at justitsministeren kunne erindre det, som om hun faktisk havde været ordfører, for det var hun de facto – at lovforslaget ikke ændrer ved, at de internationale forpligtelser altid skal overholdes, og at det skal være op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning vil være muligt inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Det har hun jo bl.a. gjort opmærksom på i salen i dag, så vel som det blev gjort under førstebehandlingen, dengang man behandlede den lovændring.

Endvidere blev der også sagt i forhandlingerne dengang, at lige præcis lovarbejdet ikke var kvalitetsmæssigt i overensstemmelse med, hvad man kunne forvente, og der blev udtrykt stor tvivl om, hvorvidt det var i overensstemmelse med Kommissionens forhold til Danmark. Så med hensyn til i øvrigt fru Inger Støjbergs anklager om, at vi har bestukket De Radikale – eller var det omvendt? – må jeg indrømme, at det faktisk ikke giver nogen mening. Det handler de facto om, at der bare ikke var kvalitet nok i lovarbejdet, dengang det blev behandlet sidst.

Kl. 17:18

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det fru Inger Støjberg.

Kl. 17:18

Inger Støjberg (V):

Næh, det handler jo de facto om, vil jeg sige til fru Mette Reissmann, at Socialdemokratiet før sidste valg mente, at det her lovarbejde var i orden, for ellers havde man vel ikke stemt for. Altså, hvorfor skulle Socialdemokratiet stemme for, hvis de nærede så dyb en tvivl om, om tingene var i orden? Så måtte man da tro, at et stort hæderkronet parti ville tage afstand fra det og stemme imod, men det gjorde man ikke. Næh, man stemte for sammen med den borgerlige del af Folketinget, og det var vi rigtig glade for dengang. Men det er Socialdemokratiet løbet fra nu, og de er oven i købet løbet fra det på en måde, så den daværende justitsminister i et brev til Europa-Kommisjonen skrev, at man ville øge beskyttelsen af de her kriminelle mod udvisning. Og det er det, jeg synes er så dybt kritisabelt her i dag.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:19

Mette Reissmann (S):

Lige præcis i det lovforslag, som dengang, tilbage i 2011, blev vedtaget, L 210, var det, som vi drøfter i dag, et enkelt element i en større lovpakke, og den større lovpakke udgjorde bl.a. de stramninger omkring udvisning af kriminelle indvandrere, som Socialdemokraterne bakker fuldt og helt op om. Så samlet set var det noget, som vi ønskede at støtte op om, og derfor stemte vi for dengang. Når det så er sagt, blev det samtidig i forhandlingerne – jeg understreger: i forhandlingerne – understreget, at man ikke var tilfreds med lige præcis den del, som vi i dag drøfter. Det var jo det, som vi gjorde op med i forbindelse med regeringsskiftet.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak. Næste spørger er hr. Tom Behnke fra De Konservative.

Kl. 17:20

Tom Behnke (KF):

Jeg synes jo i hvert fald, at det er godt, at vi har fået fastslået, at Socialdemokratiet støttede lovændringen i 2011. Det er ligesom udgangspunktet for det her. Og der er jo ikke nogen tvivl om, at alle parter havde et stærkt ønske om at overholde de internationale konventioner – altså, det synes jeg heller ikke at man behøver at sætte spørgsmålstegn ved, for det ønske var der rent faktisk.

Men der blev så også sagt fra ordføreren side, at der jo var en lang række af eksempler på, at man foretog bestikkelse af Dansk Folkeparti til gengæld for velfærdsforringelser. Det er godt nok skrap kost. Kan vi ikke prøve at høre nogle eksempler på den der velfærdsforringelse, der skete. Jeg synes, det er meget voldsomme beskyldninger.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:21

Mette Reissmann (S):

Jamen jeg er glad for, at jeg får lejlighed til bl.a. at fremhæve en af velfærdsforringelserne. Der er jo ingen tvivl om, at når det lige præcis er sådan, at vi taler om, at man fik velfærdsforringelser, mod at man kunne opnå en skærpelse af nogle regler – noget, som Socialdemokraterne ikke helt kunne gå ind for – så er det f.eks. sådan noget som efterlønnen og andre ting, som også gik i samme retning. Det er jo der, man ligesom ser på, hvordan det så var, at V og K stillede sig i bl.a. den sammenhæng. Der er altså nogle særlige situationer her,

hvor det ville være beklageligt, hvis man skulle stå og rippe op i det igen.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:21

Tom Behnke (KF):

Jeg ved godt, det er på kanten af forslaget her, men når ordføreren selv bringer det ind, synes jeg, at det er meget skrap kost, altså at man står og beskylder nogen for bestikkelse. I min verden er det ret grove ord. Men jeg ved godt, hvad man mener, nemlig at der er tale om politisk bestikkelse – så fred være med det.

Men ikke desto mindre er det jo sådan, at hvis regeringen virkelig mener, at f.eks. det omkring efterlønnen er så problematisk, så har regeringen mulighed for nu at lave de regler om igen, men det gør man jo ikke. Det, der er faktum – og det er sådan set ikke, fordi jeg er særlig stolt af at skulle stå at sige det som konservativ – er jo, at man igennem 10 år forøgede den offentlige sektor år efter år. De offentlige udgifter til velfærd blev øget år for år i det tidsrum, VK-regeringen sad ved magten. Det er ikke, fordi jeg er særlig stolt af det, men det er bare et faktum.

Kl. 17:22

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:22

Mette Reissmann (S):

Nu vil jeg bare lige nævne sådan noget som kunstig befrugtning og børnepenge, som også var nogle af de velfærdsområder, hvor man jo i hvert fald så en forringelse. Man vil også se, at den egenbetaling på nogle sundhedsydelser, som var fremme, rullede den nuværende regering tilbage. Så der var jo altså tale om velfærdsforringelser.

Men lad os gå tilbage til at tale om kriminelle udlændinge, fordi det jo åbenbart er det, som vi har på dagsordenen her. Og lad mig slutte af med at sige: Der er ingen tvivl om, at udlændinge, der begår kriminalitet, skal ud, og at lige præcis en stramning af de her regler eller en præcisering af de her regler er vigtigt for Socialdemokraterne. Så derfor giver det mening at opretholde det, som det er.

Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget i dets ordlyd.

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Den næste ordfører er Det Radikale Venstres fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Det Radikale Venstre går som udgangspunkt ikke ind for symbolpolitik, og det her forslag er symbolpolitik, og derfor kan vi ikke støtte det.

Hvis en udlænding har fået en udvisningsdom, så udvises han eller hun fra Danmark, medmindre det strider mod Danmarks internationale forpligtelser. Sådan er det i dag, og sådan var det under den tidligere regering. For selv om der i VK-regeringens udlændingelov fra 2011 stod, at udvisning altid skulle ske, medmindre det med sikkerhed var i strid med Danmarks internationale forpligtelser, så er den praksis, som domstolene arbejder efter, præcis den samme.

I bemærkningerne til udlændingeloven dengang i 2011 stod der nemlig, at hvis der var usikkerhed om de internationale forpligtelser, var det op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisningen var mulig – en konkret vurdering foretages af domstolene.

Med andre ord: VK-regeringen havde givet Dansk Folkeparti en symbolpolitisk fjer.

Men hønen ruger, som den hele tiden har ruget. Den nuværende regering ønsker ikke at give Dansk Folkeparti små symbolpolitiske sejre for at kunne bruge DF's mandater et andet sted. Vi forhandler reelt med dem, der vil, og altid reelt om sagen.

Hvad angår delen om betinget udvisning af EU-borgere, er vi fra radikal side godt tilfredse med, at regeringen – efter at have modtaget en henvendelse fra Europa-Kommissionen, som var bekymret for, om de tidligere regler om udvisning af EU-borgere var i overensstemmelse med EU-retten – har lavet om på formuleringen, således at loven er kommet i overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger.

Derfor stemmer Radikale Venstre imod beslutningsforslaget.

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Tak til ordføreren. Der er et par spørgere, og den første er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:25

Tom Behnke (KF):

Det er lidt interessant, at ordføreren siger, at der sådan set ikke er nogen ændringer, hverken før eller efter 2011 og hverken før eller efter 2012; der er ikke nogen ændringer. Så er jeg bare nødt til at spørge: Hvad var det så, den tidligere justitsminister, hr. Morten Bødskov, foretog sig, da han over for EU-Kommissionen gav udtryk for, at man nu lavede denne ændring for en øget beskyttelse af kriminelle udlændinge? Hvad var det så, den daværende justitsminister foretog sig?

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:26

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg kan ikke sige præcis, hvad det er, hr. Morten Bødskov har foretaget sig, men som jeg opfatter det, og som vi fra radikal side, også i regeringssamarbejdet, har opfattet det, har det været vigtigt for os, at lovtæksten og bemærkningsteksten kom i overensstemmelse. Og i bemærkningsteksten står der jo netop, og det stod der også under VK-regeringens lov fra 2011, at det var op til domstolene at foretage en konkret vurdering. Det var den del i bemærkningsteksten, som skulle i overensstemmelse med lovtæksten.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:26

Tom Behnke (KF):

Jamen det har jeg forstået. Men er ordføreren enig med den tidligere justitsminister, hr. Morten Bødskov, om, at man fjernede disse to ord for at øge beskyttelsen, eller er man ikke enig? Jeg kan forstå, at man ikke mener, der er sket nogen ændringer overhovedet, så med andre ord har den tidligere justitsminister, hr. Morten Bødskov, bundet EU-Kommissionen en historie på ærmet, der ikke er rigtig. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Ordføreren.

Kl. 17:27

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg er sådan set ikke enig i, at der ikke er sket nogen ændring, for den ændring, der er sket, er sket, i og med at vi har fjernet det symbolpolitiske. Men der, hvor der ikke er sket nogen ændring, er i forhold til de borgere, som bliver ramt eller ikke bliver ramt af den her lov, for konkret og realpolitisk er der ikke sket en ændring. Vi har fjernet den tidligere symbolpolitik, som var skrevet ind i loven, men som så at sige blev visket lidt ud i bemærkningsdelen.

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Steen Gade):

Den næste spørger er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:27

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det må jo være svært at have de her møder internt i regeringen mellem ordførerne, hvor man koordinerer sådan nogle ... (*Ministerne ryster på hovedet*). Det er det ikke, men o.k. det er også meget nemt, man repræsenterer ligesom alle synspunkter. Der er både sket en ændring, og så er der ikke sket en ændring, og man kan sige, at på den måde har den radikale ordfører haft en afsmittende effekt på andre ordførere, i og med at de sådan set også kan rumme alle synspunkter på en gang. Det er jo meget fascinerende et eller andet sted, men desværre kendetegnende for dansk politik.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om den radikale ordfører ikke mener, at det faktisk ville være på sin plads, at den nye justitsminister skrev til Europa-Kommissionen. Når man nu har den opfattelse, at der ikke er sket nogen ændring i substansen, må den nye justitsminister jo skrive til i Europa-Kommissionen og sørge for at rette den misforståelse, den vildfarelse, som den tidligere justitsminister var i, da han skrev til Europa-Kommissionen, hvor han havde den opfattelse, at den ændring, som regeringen gennemførte, faktisk gav en bedre beskyttelse mod udvisning. Så vil den radikale ordfører ikke mene, at hvis der er en eller anden misforståelse der, noget, som den tidligere justitsminister ikke helt har fanget, må den nye justitsminister jo skrive til Europa-Kommissionen og sige: Vi har lavet en ændring, som I bad om, men det betyder ingenting.

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:28

Marlene Borst Hansen (RV):

Uanset hvad justitsministeren hedder, og uanset om justitsministeren kommer fra det ene eller fra det andet regeringsparti, er det regeringens helt klare holdning, at Danmark skal leve op til vores internationale forpligtelser, og det er slet ikke til diskussion, og det er den melding, som vi altid vil give EU.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:29

Martin Henriksen (DF):

Prøv at høre: Danmark lever op til Danmarks internationale forpligtelser, og når der er en lang række sager om folk, som ikke bliver udvist, hvor man tænker, om det virkelig kan passe, er det jo, fordi man tror, at det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise. Det er jo ikke, fordi man ved det. Det er, fordi man tror det. Danmark går jo altid med livrem og seler i forhold til de her sager, og den lovændring, som blev gennemført i 2011 med den tidligere regering og Dansk Folkeparti, var jo netop et signal bl.a. til

domstolene og anklagemyndigheden om, at nu skal de ikke altid gå med livrem og seler; de skal gå til kanten. Og når der er tvivl, må det gerne være sådan, at tvivlen kommer det danske samfund til gode, og så må man teste sagerne en gang imellem, hvis det er det, der skal til. Der er jo ikke noget unormalt i, at man tester sager også ved f.eks. den europæiske menneskerettighedsdomstol, det er jo trods alt derfor, at den er der.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 17:30

Marlene Borst Hansen (RV):

Nu gentager jeg lige, at i den lov, som gjaldt, og som blev vedtaget i 2011, står der i lovbemærkningerne, at domstolene skal foretage en konkret vurdering af, om udvisning er mulig. Det er, fordi vi ikke kan spille hasard med, om vi lever op til de internationale forpligtelser. Danmark lever op til sine internationale forpligtelser. Det gør vi i dag, og det gjorde vi også med den lov, som VK gennemførte i 2011. Det sikrede de lovbemærkninger, som blev skrevet ind.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Så er det ordføreren for SF, hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:31

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Da SF's ordfører, fru Pernille Vigsø Bagge, desværre ikke kan være til stede, har jeg lovet at holde den tale, som hun har skrevet.

Det forslag, som vi diskuterer, handler som nævnt om at genindføre de udvisningsregler, der gjaldt, før regeringen sammen med SF og Enhedslisten i 2012 vedtog den nugældende lov. Forslagsstillerens største anke mod de gældende regler er, at man i sin tid skrev formuleringen »med sikkerhed« ud af lovteksten, således at en kriminel udlænding i dag skal udvises efter paragrafferne 22-24 og § 25, medmindre det vil være i strid med internationale forpligtelser.

SF var i sin tid med til at ændre ordlyden i udlændingeloven, fordi vi fandt det hensigtsmæssigt at understrege, at det alene er domstolens opgave at foretage en konkret vurdering af, om en udvisning eller en betinget udvisning er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser. Af samme grund hersker der i dag ingen tvivl om, at det er domstolene, der er den dømmende magt. Samtidig cementerede ændringen også, at de internationale forpligtelser, heriblandt hensynet til menneskerettighederne, er afgørende for, hvorvidt en udvisningsdom kan eksekveres eller ej.

Nu er det jo sådan i politik, at man har et standpunkt, til man tager et nyt. SF har imidlertid stadig det samme standpunkt, da vi hverken mener, at der er behov for eller grundlag for at foretage indskrænkninger i den vurdering, som domstolene foretager i udvisningssager. Gøres der indskrænkninger i det, som den forhenværende justitsminister tidligere pointerede i et samråd potentielt kunne undergrave de internationale konventioner, aftaler og regler, som Danmark selv har tiltrådt, vil SF absolut ikke bidrage til det.

I dag er reglerne sådan, at en udlænding kun kan frifindes for udvisning i de få tilfælde, hvor udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Det betyder f.eks., at en person ikke kan udvises, hvis udvisningen fører til brud på menneskerettighedskonventionen eller dens tillægsprotokoller, heriblandt FN's torturkonvention, FN's flygtningekonvention eller FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder. I SF er vi store fortalere for menneskerettighederne, og derfor er vi også meget optaget af, at Danmark altid arbejder for, at de bliver overholdt. Derfor skal der ikke

herske tvivl om, at vi i SF hellere laver lovgivning, der sætter en mand flere år i fængsel, end en lovgivning, der sender ham på et fly ud af landet med en dødsdom i bagagen.

Hvis jeg – og jeg er nu altså min partifælle fru Pernille Vigsø Bagge – alligevel skal forholde mig til forslagsstillernes begrundelse for, hvorfor der er ræson i at vende tilbage til den tidligere retstilstand, så må jeg bare sige, at den bekymring, som forslagsstillerne giver udtryk for i fremsættelsen, er ude af trit med virkeligheden. Af Udlændingestyrelsens redegørelse fra 2013 fremgår det, at antallet af kriminelle udlændinge, der frifindes for udvisning, er faldet siden 2009. Samtidig er der i den samme periode sket en kraftig stigning i antallet af udvisningsdomme.

De tal viser jo netop, at loven fungerer og virker efter hensigten, at der i dag slås hårdt ned på banditter og ballademagere, som begår grov kriminalitet i Danmark. At det så ikke er nok for Dansk Folkeparti, der gerne klapper i hænderne, hver gang en udlænding sættes på et fly ud af Danmark, er jo en helt anden sag. Men det centrale er, at loven virker. Det kan vi jo se, og det er altid dejligt, når noget fungerer. Derfor ser vi ingen grund til at vende tilbage til den tidligere retstilstand, og derfor kan SF som nævnt ikke støtte forslaget.

Afslutningsvis vil jeg slå fast, at SF mener, at der er god grund til at bevare reglerne, der tillader en særskilt regulering af udvisning af EU-borgere, fordi loven således ikke modarbejder EU-reglerne om fri bevægelighed. Det var også hensigten, da man i sin tid ændrede reglerne efter at have modtaget en henvendelse fra Europa-Kommissionen, og ud fra den debat, der har været i dag, ser SF ingen grund til at ændre på det forhold.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, hr. Lars Dohn.

Kl. 17:35

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Ja, det er vist vikarernes dag i dag. Da Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hendes og Enhedslistens vegne sige følgende:

Enhedslisten støttede den lille ændring af udvisningsreglerne, der blev gennemført med lovforslag nr. L 180 B, som blev vedtaget den 13. juni 2012, og som der henvises til i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Vi var dengang meget i tvivl om, hvorvidt ændringen i praksis ville betyde en ændring i udvisningsreglerne, men hvis der var tale om ændring i praksis, kunne den måske betyde lidt færre udvisninger. Derfor kunne Enhedslisten dengang støtte ændringen.

Enhedslisten synes generelt, at udvisningsreglerne er for stramme, ikke fordi vi ikke mener, at kriminalitet skal være strafbart, men fordi udvisningsreglerne ofte medfører en dobbeltstraf til personer, som mere eller mindre tilfældigt har bevaret et udenlandsk statsborgerskab, selv om de har boet i Danmark meget længe eller måske altid. Enhedslisten ønsker udvisningsreglerne ændret, så der sker færre udvisninger, og sådan at man som hovedregel lader en lovovertræder blive boende i Danmark efter udstået fængselsstraf, hvis han eller hun har en mangeårig tilknytning til Danmark eller har en ægtefælle eller børn her i landet.

Det foreliggende beslutningsforslag går i den stik modsatte retning, og derfor kan Enhedslisten ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

På vegne af Liberal Alliances sædvanlige integrationsordfører, fru Merete Riisager, skal jeg læse denne tale op:

Beslutningsforslag nr. B 33 tilbagejusterer udvisningsreglerne til det niveau, der blev anlagt af den tidligere regering med støtte af blandt andre Liberal Alliance. Princippet om, at der skal ske udvisning, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, er både rimeligt og fornuftigt. Det skal vi tilbage til, hvis ikke Danmark skal være en helle for kriminelle.

I det hele taget er det en målsætning for Liberal Alliance, at vores lovgivning bliver så effektiv som overhovedet muligt i forhold til at udvise kriminelle udlændinge. Det er ikke og bør ikke være vores forpligtelse at sørge for ophold og forplejning af udlændinge, der begår kriminalitet i Danmark. Dette standpunkt gælder som udgangspunkt også udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne. Det bør som udgangspunkt være oprindelseslandet for den enkelte borger, der tager sig af strafafsoning og ophold. Dette princip ønsker vi at forfølge i den måde, vi fremadrettet arbejder med lovgivningen i Danmark på. Liberal Alliance kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Det gav heller ikke anledning til korte bemærkninger. Så er det ordføreren for De Konservative, hr. Tom Behnke.

Kl. 17:39

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Der er jo ingen tvivl om, at kriminelle udlændinge skal udvises. Det hører jeg sådan set heller ikke nogen argumentere imod. Næh, der, hvor uenigheden opstår, er i spørgsmålet: Hvordan sikrer vi så, at det rent faktisk sker, at kriminelle udlændinge bliver udvist af Danmark? Det skal selvfølgelig være under hensyntagen til proportionalitet og alt sådan noget, det er der heller ikke nogen diskussion om, det er bare, hvordan vi sikrer det. Her synes jeg at der opstår en ualmindelig interessant debat i Folketingssalen i dag, som kører lidt på kanten af beslutningsforslaget her, nemlig at vi hører ministeren og regeringspartierne fastslå, at der i sin tid i 2011, da man indførte denne lovstramning, kun var tale om symbolpolitik, fordi nogle behændigt sørgede for, at bemærkningerne til lovforslaget gjorde, at man fastholdt den eksisterende praksis. Det var altså kun i lovteksten, man ændrede, ikke i bemærkningerne. Det er jo ret interessant, hvem der har sørget for det.

Hvordan sker den slags, når et meget, meget stort flertal i Folketinget ønskede den lovstramning og blev støttet af både Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti ud over regeringspartierne Venstre og Konservative? De ønskede denne lovstramning i 2011, men det skete ikke. Der kom ingen lovstramning, for det var kun symbolpolitik, hører vi nu, fordi man i bemærkningerne havde skrevet noget andet. Det er da ekstremt interessant i forhold til den rolle, Folketinget overhovedet spiller til daglig.

Det, vi som folketingsmedlemmer fremover bliver nødt til at være meget, meget mere opmærksom på, er ikke kun, hvad vi har af holdninger, og hvad der er politisk flertal for. Vi bliver simpelt hen også nødt til at kontrollere, at det, vi ønsker gennemført, rent faktisk bliver gennemført. Det er jo den ene side af den her debat.

Den anden side af det er jo også interessant. Det er, at man i den nye regering med den nye justitsminister, hr. Morten Bødskov, der kom, følte et behov for, at man over for Europa-Kommissionen skulle give indtryk af eller udtryk for, at man nu ændrede den danske lovgivning, således at man øgede beskyttelsen af kriminelle udlændinge mod udvisning. Hvorfor sagde den daværende justitsminister

det til Europa-Kommissionen? Hvad var formålet med at sige det, når vi i dag hører, at det var faktisk forkert? Det var simpelt hen løgn. Det var ikke det, der var tilfældet. Man ændrede ved at tage to ord ud, men det havde ingen betydning. Det ændrede ikke på retspraksis, det ændrede ikke på den måde, man ordnede tingene på. Der var ingen ændring, fordi de to ord jo var ren symbolpolitik. Man ændrede igen ikke noget.

En anden meget interessant ting er, om forskellige ministre udadtil giver indtryk af, at de gør noget, men at de slet ikke gør det alligevel. Det er da også meget, meget interessant, hvordan man fører regering i det her land. Så jeg synes, at den debat om beslutningsforslag nr. B 33 da har ført nogle helt nye perspektiver ind dansk politik, som jeg mener at man skal være meget opmærksom på i fremtiden.

Selve beslutningsforslag nr. B 33 støtter vi naturligvis fra Konservatives side, fordi beslutningsforslaget lægger op til, at man fører retstilstanden tilbage til den, vi indførte under VK-regeringen med støtte fra Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti. Den linje, der blev ført under VK-regeringen, var naturligvis en politik og en linje, der fuldt ud levede op til internationale konventioner – naturligvis. Vi kunne aldrig drømme om at gøre andet. Hvis det var sådan, at vi var uenige i internationale konventioner, og det er vi i nogle af dem, ville vi hellere arbejde på at ændre de konventioner. Det gør vi f.eks. i forhold til statsløsekonventionen, som vi er uenige i. Vi er uenige i den måde, man fortolker den på, den måde, den er formuleret på, men vi lever op til den, indtil den bliver ændret. Så må man arbejde på, at den bliver ændret. Så selvfølgelig har vi levet op til vores internationale forpligtelser. Jeg synes egentlig, at det er lidt uforskammet, at nogle prøver på at sætte spørgsmålstegn ved, om man har gjort det, om man har ønsket at gøre det. Naturligvis har man det.

Så samlet set støtter vi beslutningsforslaget her, der fører politikken tilbage til 2011. Og i det øjeblik, der bliver flertal for beslutningsforslaget her, og det gør der forhåbentlig snart, vil jeg være meget, meget opmærksom på, hvad der bliver skrevet i bemærkningerne til det lovforslag, der til den tid bliver fremsat. For det er åbenbart nødvendigt, at vi som politikere er særlig opmærksom på bemærkningerne.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:44

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil godt starte med at sige tak til Venstre, fordi de støtter forslaget, og til Konservative, fordi de gør det samme, og også tak til Liberal Alliance.

Jeg synes, at det, der jo er relevant, er: Hvorfor skrev den tidligere justitsminister til Europa-Kommissionen, at en ændring af udvisningsreglerne skulle give en bedre beskyttelse mod udvisning, hvis det ikke var, fordi det lige præcis var det, ændringen skulle medføre? Hvorfor skrev man det? Vi ved jo, at regeringen mildest talt går meget op i at sikre, at når Europa-Kommissionen siger, at vi skal gøre noget, så skal vi gøre det, og de informationer, man giver til Europa-Kommissionen, skal sandelig også være i orden, være rigtige og faktisk korrekte. Når vi nu ved, at man har det synspunkt, ville det jo være meget mærkeligt, hvis det, man dengang skrev til Europa-Kommissionen, ikke også var det, man rent faktisk gennemførte i dansk lovgivning.

Jeg kunne godt tænke mig at nævne nogle eksempler på, hvor vi mener at der burde have fundet en udvisning sted. Det kan godt væ-

re, at der med en vedtagelse af vores beslutningsforslag ikke ville ske en udveksling i de her sager, men man må alt andet lige sige, at sandsynligheden for, at der ville ske en udvisning, ville være større, end den er i dag.

Jeg tror, at de fleste af os kan huske den sag, der var i forbindelse med en ung mand med somalisk baggrund, der voldtog en 10-årig pige i Gullestrup. Her fremgår det af en artikel i BT, og det er bl.a. den unge mands forsvarer, der udtaler det, at det, der har været en medvirkende årsag til, at den 18-årige somalier ikke blev udvist fra Danmark, selv om han som sagt blev dømt for at have voldtaget en blot 10-årig pige i den jyske by Gullestrup samt for forsøg på voldtægt af to andre piger, var, at han havde en stærk tilknytning til Danmark og bl.a. havde gennemført en 9.-klasseafgangseksamen.

Der mener vi i Dansk Folkeparti at han godt kunne være blevet udvist af Danmark, og at det ville have været inden for rammen af de internationale konventioner. Det er vi sådan set overbevist om. Der er faktisk ret vide rammer inden for de internationale konventioner, som Danmark desværre ikke benytter sig af, fordi vi altid går med livrem og seler. At skrive ind i en lovgivning, at der skal ske udvisning, medmindre det med sikkerhed er i strid med konventioner, er et signal fra lovgiver til systemet og til anklagemyndighed og domstol om, at de altså lige skal være villige til at gå et skridt længere, end de ellers plejer at gøre.

Der var også her kort før jul en sag fremme om en bandede, som for anden gang slipper for udvisning af Danmark. Der er tale om en formodet bandede – en 27-årig leder af banden Loyal to Familia – som blev idømt 3 år og 6 måneders fængsel for grov vold. Han er tidligere blevet dømt for vold med døden til følge, og der blev han heller ikke udvist. Han er pakistansk statsborger. To gange er han blevet dømt, men han bliver ikke udvist.

Selvfølgelig kan man udvise i sådan en sag, for der er tale om særdeles grov kriminalitet, og en del af pointen med de muligheder, der er inden for de internationale konventioner, herunder også inden for menneskerettighedskonventionen, er jo netop, at man kigger på kriminaliteten, ser på, hvor grov den er, og holder det op mod den tilknytning, der måtte være til Danmark. Og jo grovere kriminaliteten er, jo tungere tæller det i forhold til, hvor lang tid man har været i Danmark, og hvilken tilknytning man har til Danmark. Og man kan have en særdeles stor tilknytning til Danmark og alligevel blive udvist inden for rammerne af de internationale konventioner, hvis bare kriminaliteten er grov nok – og hvis ikke dødsvold og groft overfald og voldtægt er groft nok, så ved jeg snart ikke, hvad der er groft nok.

På Ritzau den 10. februar var der en overskrift, og overskriften var også ude på andre medier: »Efter voldtægt og grov vold: Mand undgår udvisning«. Der var tale om en 33-årig mand, som blev fundet skyldig i at have voldtaget og overfaldet en tidligere kæreste på Frederiksberg. I den her sag om voldtægt og farlig vold var det en statsløs palæstinenser, og han blev altså frifundet for påstanden om udvisning. Han er bare et lille eksempel på, at man altså en gang imellem fra domstolens side mener, at man ikke kan udvise en, fordi det vil være i strid med de internationale konventioner. Jeg mener, at det her er et klokkeklart eksempel på, at der selvfølgelig kan ske udvisning inden for rammerne af konventionerne. Man kan i hvert fald gå til kanten, og man kan teste, om det kan lade sig gøre.

Han udsatte sin tidligere kæreste for grov vold. Hun blev sparket og slået, ligesom han ifølge anklageskriftet bl.a. viklede en bruser-slange om hendes hals og strammede til. Ude på gaden så forbipasserende, hvordan han sparkede den blødende kvinde og trak hårdt i hende. De slog så alarm til politiet. Desuden blev den 33-årige palæstinenser fundet skyldig i at have voldtaget kvinden. Jeg skal så ikke komme ind på her fra Folketingets talerstol, hvad han gjorde til sidst, men det, der fandt sted til sidst, var i hvert fald lige som alt det andet ikke behageligt.

Selvfølgelig kan man udvise sådan en person, og jeg er overbevist om, at man kan gøre det inden for rammerne af de internationale konventioner. Problemet er bare, at man har sendt et politisk signal til domstole og anklagemyndigheden om, at de altid skal gå med livrem og seler i forhold til de internationale konventioner. Nej, prøv nu lige at teste de internationale konventioner, om det ikke rent faktisk kan lade sig gøre at udvise dem, og selvfølgelig kan det det, hvis viljen er der – ikke mindst den politiske vilje.

Kl. 17:49

Jeg vil sige lidt om baggrunden for det her forslag. Den 24. juni 2011 vedtog Folketinget en stramning af udvisningsreglerne. Stramningen medførte, at udvisningsreglerne blev skærpet, så der altid skulle ske udvisning, medmindre dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Stramningen var en udmøntning af en politisk aftale mellem den tidligere regering, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, og den handlede jo bl.a. om skærpede udvisningsregler og om kommunal fokus på repatriering.

Denne stramning af udvisningsreglerne, som jo efter Dansk Folkepartis opfattelse var en nødvendig stramning, blev imidlertid fjernet, altså annulleret, af den nuværende regering og Enhedslisten med lovforslag L 180 B, og man skrev så til Europa-Kommissionen, at formålet med denne ændring var at give en bedre beskyttelse mod udvisning. Og hvorfor skrev man det? Det gjorde man selvfølgelig, fordi det var regeringens opfattelse, at det var det, der var formålet med ændringen, nemlig at give en bedre beskyttelse mod udvisning.

Hvorfor i alverden skulle man dog give en bedre beskyttelse mod udvisning til udlændinge, der har begået grov kriminalitet? Det er mig ubegribeligt. Men det kan jo skyldes, at da den tidligere regering med opbakning fra Dansk Folkeparti fremlagde det her lovforslag om at stramme udvisningsreglerne, stemte Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti for; Det Radikale Venstre stemte ikke for, de stemte imod. Så sker der det, at Socialdemokraterne kommer i regering med Det Radikale Venstre, og lige pludselig ønsker man ikke længere at stå bag den stramning af udvisningsreglerne, som man selv stemte for. Det fortæller jo lidt om Det Radikale Venstres indflydelse, og det er mildest talt lidt bekymrende.

I Dansk Folkeparti er det vores opfattelse, at denne svækkelse, denne annullering, er til skade for Danmark, og den medfører, at det bliver sværere for de danske domstole at udvise kriminelle udlændinge – det har det medført. Derudover sendte Folketinget med regeringen i spidsen et meget uheldigt politisk signal til domstolene og til anklagemyndigheden om, at lovgivere nu nedprioriterer udvisning i sager, hvor udlændinge har begået kriminalitet, også i sager, hvor udlændinge har begået grov kriminalitet. Det er rigtig trist.

Hvis der dybest set er enighed i Folketinget om, at udlændinge, der begår kriminalitet som det altoverskyggende og klare udgangspunkt skal udvises, er der intet sagligt argument for ikke at støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Og hvis regeringen og dens jurister mener, at der er nogle ting i bemærkningerne, der skal skrives anderledes, for at man kan være helt sikker på, at det, der står i lovteksten, bliver fulgt, kan man stadig væk stemme for Dansk Folkepartis beslutningsforslag, selv hvis man antager at det er rigtigt, og så kan man, når man udmønter det i et lovforslag, tage højde for bemærkningerne, hvis det er en bekymring, man har fra regeringens side.

Men vi kan jo sige: Stem for beslutningsforslaget, og så er vi fra Dansk Folkepartis side indstillet på – og det er jeg sikker på at der også er andre partier der vil være – at drøfte bemærkningerne. Så kan et bredt flertal i Folketinget stramme udvisningsreglerne, og det vil være et rigtig godt signal at sende til domstole og anklagemyndigheder.

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget

Kl. 17:52

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 19. februar 2014, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:53).